X893
R27

שים נגלה ומבואר: וחון עם בשבי ופו ארבעו
גו שם הימים: ירח ימים
רע על ראות ביתו: נכמס לצורתו: וחולי אשרתו
ובניו וקרוביו עגומים: נמסרו גם לכפיתו: גרונו
ראש יום מותו: ושל קוצר חייתו: אמרו איך זמן
שמו: שבע רגז קצר ימים: ירח ימים
קרב בשורותינו: בתחית מיתתנו ורדומי ה׳:
בנותינו הביאם לאדמתינו: ולא שר וגדול: ועזב
חלקו אחריו: ונפשות חמדיו יזכור אמונים:
כי בוחן לבות אלהים: קרוב בחמדך גאונו: ושירה
ינון חשינו הכינו: ושם אראנו בישע אלהים:
קינה מי בקשו: וודעו אחריו עגומים ובוכים
ירח ימים כמגלת
חכמים נכבדים: וחבורים וידידים: כולם היום
עדים: באו לשלם מעולות גמולות לאנו ולא שקט
לא נחירך במצולות: ירח ימים
יום יחפרה לבנה: תבוא רננה: ותחת שמחה
עונה: ואתה בן אדם שא קינה: קינה תמור
ששונים: ושבילי הקינים: תקעו ביגונים: וקולות
עלילות: ירח ימים
דלתה בירעה: ורחקה השעה: וגם הבכירה
בתעה: עם הנפש שבעה: מקולות שבעה מקוננים:
נפטר הכלולה: ונפטר אשרוה: בארחות המהלות:
וודעו אחריו עגומים ובוכים
ירח ימים
אבן המנחמים וחדלו נחומים: וקינות ערכו בלב
אשמים: ומספדו לו ירח ימים: וגם לילות: בחלקלקות
אפלות

אפילות: ובנפשות ושפלות: ובגרים חבולות:

ירח ימים

גווה ברוב משעי: חדל מרשעי: והעם בוכים
על נקיעי היום לחברים: לקינתו ושלום בכותו ודרט
חסידותו כתבו במגלות: וינחם אבליו: כי עפר אנחנו

ירח ימים

שוכן בזבולים: ורוכב ארבלים: חשוב מיתינו
אלהים כמו מקריב: שבעת אילים: תמלוך ידידי
תרחם עבדך משמי זבוליו: מעשי ידיך: מהר חיש
לנו: קדוש ונורא תהלות: הנפטר בגן עדן על ידי
תשבי נביאנו: חדש ירח ימים

כמלת שכל בקאה נירה איצא מגן שכל חסידי וצדיק
יפן שדי ויאזין שועה: ינחם הבת הצולעה:
ימהר יחיש: יקרב ישועה: וגם ינחם על הרעה:
יעורר בקרוב: גנזי הקיעה: ויבשר נאוה: על הר
וגבעה: בלע המות לנצח: ומחה ה׳ אלהים דמעה

בלע

אדיר יפתח: רגבי מחלות: ויעורר שותי: כ...ום
תרעלות: ושוכני בתי חומר לעלות: ומכ...ל
מבמלות: יחלץ עבלות: וישים מחשך: לאור ותעלות
חיש כמאז: ויהיה לו: לישועות: בלע

שורש ישי יפרח ויצמח: ימהר בואת: לקח
רומח: וכל צר ואויב: למענו ימיח: שארית גולה
בבואת צמח: תגיל ותשיש ולכה ישמח: זה היום
מצחו אום נושעה: בלע

ישורר מראש: אמנה גוש: יבנה יחנה קריאו
אריאל

חריאל: לא ישמע עוד בישראל: צעקת שבר:
אמר הא׳: אני הוא הנדרש: לשואל לכם: גבורתי
שאין ירועה: — בלע —
יעורר מתים: מן הקברים: בורא רוח: ויפדר
הרים: ובשר ממנו: האדרים: שמעו מחדר:
חולי אדים: הקיצו וחר שוכני עפרים: כשנראה
לבן טוזי בבקעה — כשנראה בלע —
— כמגלת גירה —
אל דברי פי שמעו חכמים: למה תהיו בוטים
הומים: נתנו לחמדי צור עולמים: חוש ישמיעכם:
משמי מרומים: דברים טובים דברים נחומים:
— דברים —
נורא ועזוז יכתוב שכרכם: ומנחה דמעה מעל
עיניכם: ויעצור הנגף מעל גוכם: ובחמלתו יפנה
אליכם: וישמות לכם רוב שלומים: דברים —
יעורר מתיכם משנתם: ויקיצם לקחת מנתם:
ויביאם אל אדמתם: ויתענגו בחיות לבבותם
אצל ומותם: אז בנעימים: — דברים —
שוכבים בטח מגנם עורו: מגיל פלאו ורע
המירו: ומיום הדין בפחד גורו: אהבו מצוה ותורה
חברו: לחוק יה שמרו לגלות ומים:
— דברים —
סורו לאורח חייכם ושמרו: נתיבות אל אומר
תמתרו: יהיו לבבכם תמים והרבו: ועשו צדק ומשפט
בחרו: מאד תבושרו במורי תמימים
— דברים —
מגלת גזרה אגנא: גזרה זכתב כמן
יו זמן

איכה היום נפשי מבוכה: ומאש לבי שרופה
חרופה: וגם דמעתי בדמים מעוכה: ומי מני
שני כמי הברכה: למפקד אשה גבירה
נסיכה: היתה בדור כקשת דרוכה: עטרת
אמונים: איך הושלכה: ושמחתי בה היום
הפוכה: עלי מערכה למול מערכה: זכר
הגבירה יהיה לברכה: ~ זכר ~
איך לב חמודה נשבר ונרכה: יהגה יהמה
יצעק ויבכה: וגם מעינין דמעות משפכה:
צועק אוי לי כי אני מחכה: נטה ידו עלי מכה
על מה אותי או מה אפכה: ואני כמטרת
ארס מוכה: ולמכתי אין לה ארוכה:
הגבירה יהיה ל
בכן האציר ים: עם התמרורים: על
בעלת חן וחסד ורחמים: אשר מעשיה לשומ
מרומים: ועושה חסד לילות וימים: וגם לות
כמות לערומים: אוי כי לקחה הצור תמים
אוי הלעומיה בת הנעימים: איך עליה אבלו
תמימים: ותחת נגינים קמים לואמים: ותחת
שמחה קינות ואיכה: ~ לברכה ~
איך בלבבי היום יגוני: וגם תרדה דמע
עיני: למפקד אשה יראת יה: אוי כי לקחה
שוכן מעוני: ועזבה מקומה שמם לעיני: מה
תנחמוני היום זקיני: ולחך משושי וחדל ששו
ויצא קצף מצור מעוני: וזה היום תוחלתי למשי
זכר הגבירה יהיה

איך

אתה יוי אל רחום וחנון ואתה יהוה:
שמעו חכמים: מושלים במלוכה: שבחות
דגלו למלך העולם: שחקים וצבאם: וחיורת
[ה]עולם: שם ירננו צדקות יי: ——ואתה——
מלך המלכים הרוחות בידו: מי יחזה יקרו:
[ומ]י יעמוד במורו: מהולל וברוך לעד שם
[כ]בודו: מי כמוכה באלים יי: ——ואתה——
עזוז וגבור ואין זולתו: עליון וידו רמה
[ב]גלתו: עמי יום יום דרשו ישועתו: נע—
[צד]יק וירא יי משפטים: —— ——ואתה——
[י]חיד מיוחד הדור במלוכו: ירומם וישפיל
אין עול בדינו: יגבה לב כל איש: יעשה רצונו:
[י]שא ברכה מאת יי: —— ——ואתה——
הוא חי וכל חי יחוו גבורתו: המפיקין ישעם
[ל]עזוז גאותו: המרחם ענייו ומשבך חמר—נו:
[כ]ל עולמים יזנח יי: ——ואתה——
ממית ומחיה: ומי יאמר לו מה תעשה: והצור
[תמ]ים פעלו: מה אדיר שמך: ועבדו כל קהלו:
[מ]ה רבו מעשיך יי: ——ואתה——
חסיד לא יפטור: ורוצה תשובות: חטאות
[מ]כפר מעשי ערבות: חפץ חסד הוא: ולבר—י
[ל]בבות: חן וכבוד יתן יי: ——ואתה——

ארון

ארון הארונים שוכן במעונים : אמיץ וחז[ק]
ולא ישא פנים: אמת עון אבות פוקד על בני[ם]
אל קנוא ונוקם ילי : ואתה

סומך אמונים : ונוצרי בריתו: מורו ית...
לאוהבי דתו: ספרו כבודו צאן מרעיתו: ש...
ידיכם קודש וברכו את יי : ואתה

נשגב ונפלא: אין קץ להודיך : נושא עונו[ת]
זרע ידידיך: נמצא לקוראיך: ולעיניהם יחדי...
נראה אתה יי : ואתה

כמלכת תשועה: מבקש קנה מוסן לה אית...
קצף צור ממרומים: ושם ילדי יתומים
קצף צור ממרומים :

בכו עמי הלילה במספד ובח...
והבו זעקת יללה : להבנים היתומים
ושם ילדי יתומים

שאילי קינה מרה : ידידים לזעני שר...
עלי אף עברה : בהיות ילדי יתומי[ם]
קצף צור ממרומים

נודי לי כל רעי: כי תמרו מעי : ומפדו...
שמרי יודעי העמי : בכו ל... יתומי[ם]
ושם ילדי יתומים

תמור שמחה הן אנחה: לבנות הנאסף נח...
אן אמצא לי הנחה : ואחזה לפני יתומים
קצף צור ממרומים

די כמסיבת אשר אתאני: את עקיבי זעקתם: זעקתם

תוכחה אחרת:

אם לא תדעי נפשי אחריתך: קחי לך מופת:
אות מראשיתך: הבל יסודך: ועל תוהו בנויתך:
אך ובצאתך: וחייך בסגותך: ורגע: ולמה זה
תלעגי: ורוח שוא תרעי: פניך כי תמעני:
הל רועי: ותבוקשי ואינך: ואיך לא על זה פקחת
עיניך: (לסגנ)

ת אחת רוצחת: והן הם אויבתך: ולא התבוננת:
י תקרב עתך: עדי יי עמו: אנשי על חמתך:
ועד ולתה תפתך: ורגע: ולשא כלך: וישוב אליך:
לא מעללך: לזאת מעלליך: המורי יי
(לסגנ)

בקר לדרוש: את אשר תעזבי: ותעזב
הרי אם תאבין איך התעלות: בלבך תחשובי:
מעשה תשובי: ומעט תשובי: ורגע: ואם אחת
חוקך: רבות לרצונך: ואיך נתם עונך: והיצר
שכלך: עומד על ימינך: (לסגנ)

ותל בי הזמן לעמל נרחת: לבנות ולקנות
עד לא נחת: הכל יעזבה ועצמי בטחת: הלא
תעלומך שכרך לקחת: ורגע: לשחי את אמה:
עבדה ולמה: עבדת האמה: ואם תוכחה מרה
תאמרין לאדונך: (לסגנ)

ה לך תבל תמותו הבל: תנו את לוקחים
אני עוף לא אקבל: ואי אשמח: על ימן או אתאבל:
אשכנה בך: ולשא או יובל: ורגע: ישקיע או
חריף ויעל או יזליר: ואעבור או אוריד: והמות יעיד:
בינך ובינך (לסגנ)

כמלת:

בקאה

לתשועה

להגיד כי ישר יי צורי ולא עולתה בו: המשמיע ת

והמשמיעה בחקר וברחמים! ~ להגיד

שערי רחמים: לבעלי תשובות: פתוחים ויר

לשמי נדבות: היחוד לבדו בוחן הקרבו

הכובש עונות המוחל אשמים! ~ להגיד

מלך אין לו ערך: המשגב בצרות: קים חי אל

שדי מגיה מאורות: ויתברך וישתבח לדור

הדורות: מה נעלם מהללו השוכן בתמים

~ להגיד

עצמו ממעלותיו בהדומים ומרוממות: יוד

ברואיו בשפתות נעומות: לו דעת ותבונ

לו התעצומות: המגן ומחסה לאשמו

ויתומים: ~ להגיד

יאזין קול דלים: שומע התחנונות: מדרש

בכל לב מעשיו להמנות: מי יוכל למפר

ראשונות ואחרונות: אין לו סוף ולו ראש

קדוש במרומים: ~ להגיד

העושה שלומות לו יאתו שבחות: אד

העולמים: ומכלכל הרוחות: שאלתי בח

ושכינה במנוחות שאננות: למען אבות

הקדושים ~ להגיד

האספות סידרין למנותו להורות: לשמ

ער ירחם הצדקת האשה הכשרה: ושכינה

בגן עדנו עם הבשורות וקיצה מעפרים

ויגלה:

בחסדך ל

...רו לקברים ... ו: ול... ...רי שמנו: ע...
לגדם ראבו: כלל רמני שכבו: ועל לחיי נזלו:
דמע כלים התערבו: —— לו חכמו ——
יכלך ימני הגדרו: אולי ברורים אמלערה: חו
בחלום אמלע ברור: אולי בהקיץ אשבעה: רק
תוך: לנעותי יקוד: וקר עדי כי אגועה: על
גור אהובים: עזבו גולי ולגור אהבי לא שאלו:
אי אהלם תקעו ואנה שכבו: —— לו חכמו ——
הנה זמנים מאמו: כי מה בורי עוד עשה שלם
לשכמו עמנו: קלתר ולאחתי נשא: חוי ברגלם
רמנו: שמחו לם ששו נמום מרידה רכבו: נדרו
לבלתי ישבו: לכל מקום בו אחנה: שמה אמני
ארבו: —— לו חכמו ——
חברת חברי צעגו: לבי בלמעם משכו: ונחו
נוהם שכנו: מדבר וציות הלכו: קולי להקשיב
מאנו: דוחו ותוך בור השליכו: דודים לבבי לבבו:
עיני לשובם דאבו: אוחיל לקרבם יום לוום:
רחקו ולי לאקרבו: —— לו חכמו ——
הפק אלהים חמדו: ומקור ישועי: עמך
הבט במעשי ידך: עורר להציד עצמך: וקבים
לחוים לגדך: עד ישמעו את נאמך: עורר
ושועם: לא שבו עמדו: עם התיצבו הלא אצות
רחמך נמוי לציון שובבו: —— לו חכמו ——
כמלת ספר בעאה בולה בקאה תוכחה לקולה:
אם לא
מוכחה אחרית:

יהיה כמה כבודך: נהר די נור: רש ורב לפניך:
וריבבות אלפות יקומון: כי כלל מודיו ומשרתיו:
הם וצבאון: — מה יתאונן
אדי תפנה ומה תענה: ושאון ימלח לב:
ומגדים ומשורים: ותם נגלו מהרנס: ואוביו
יכחידם: ובנן ושכונה עם הצדיקים יקומים
מעמדים לחזות בנועם יה: — מה יתאונן
האשה הצדקת ומחול לה כל עון ועם שרה
ורבקה ורחל ולאה: ורנתם יקשיבה: בקבוצם
אל ארצם יחיש אל ושיבה: כרוב הודו צעקתם
ושועתם: וכבודו כקדם: כחזון נביאיו:
מה יתאונן
כמלת קינה ובקאה ממרבעאה גירה לאשה:
צבאות יגונים סבבו: לבי ומעי צרבו:
כמה אבבה: היקוד אחד דמעי חרבו:
לו חכמו
אפחד למחך מתמול: איכה צעדי מעדו: אבינו
למני גם שמאל: אמצא אהובי שדדו: מי יתנה
לי יחמול: ולבם לבי מעדו: אויים פניהם ערבו:
הלבו ואורי ערבו: יכלו כלל עורבו: אשר שמחה:
לנפשי ערבו: — לו חכמו
לנדוד ידידי: נדדו גילי וגיל עצמו: עמ—י

בוחר

משם מוד מות: הה צל הצילן: הלא עולם:
מטאו: מפניו יחילו: ולא יכילו: גוים זעמו:

כי הולך

מושיע קר מונים: בגזר דין קל ונורע: מי האיש
הירא: ובלבבו בין ומדע: הלא בפשעיו פגע:
מפנות יהי נכרע: אם תצא נשמתו: ומבין אחריו
יהי נגדע: יכבדו בניו ולא ידע: ויצערו ולא
יבין למו:

כי הולך

כי עמד וראו: לב חכמים ונבונים: כי יאריך
העצה יעוצה היא מלפנים: ואין בה מקח שוחד:
אבל עונינו להצריך דין: אדוני האדונים: ועל
קובות ימינים הודו לבן ברכו שמו כי הולך:

כי הולך אדם לבית עולמו

כמלת למבעוה בקה קונה נורה אוצא לחוש:
לכתם לחדש ושמונה לחן מצדיק דין לעליון:
אצריך בתוך עם קודש: דין נאדר בקודש:
מבדי חדש בחלש: ומבדי שנה בשנה:

מראשית

ותרדנה דמעותי כנרבות אנחותי:
אבכה על שנותי על נחמר אשר פנה:

מראשית

על זאת אחין היליל: ומספד מר הגדיל:
ודמע רב הזיל: למו מרמר ומשנה:

מראשית

על פלוני הנעים: בכו לא גבירים ושועים:
ומיודעים ורעים עליכם לא תדמו מנוחה:

מראשית

ואהבתו לא תנשו: ומבכי אל תחשו:
ובכם מאד רגזו: בכל רגע ובכל עונה:

מראשית

איך ממנו נעדר הנעים המהודר:
ואורו עליו קדר וכמה מראשית על גיו ועונה:

אל

אל שדי יחייהו ועם צדיקים ישימהו: לגורלו:
יקימיהו ורוחו כתהו לרחמו:

מראשית

כמלת קינה בקאה מרבעאת לאנשים
צעירים מנעמל מה הם להקדימם למלך
לשימם על חטאיהם: לכלות כם שנותיך: ושלך
יענה במיהם: ואת תצדק בדליך: ואשמת לעיני
כעד בינם לבניך: והם מתים בחייהם: ואתה
לעדי עד חי: כי לא יצדק לפניך כל חי:

כי לא יצדק

התדין צור לבן אדם: והוא הבל וריק נדמה:
ונברא מבשר ודם: ומומו יהי רמה: ומסחרך
אזי ירדם: ומתלויו ומלאון אימה: וירד שאול נרדם
ויעור עור ויקומה: ומה יועיל בקול נרדם: והוא
בעודו חי:

כי לא יצדק

ומה יוכל אנוש יענה: לפניך אדון עולם:
והוא דומה כמו קנה: רצוץ קומה ומלו נאם: ואת
דיין וערך כשני: מגעדים לאמן קולם: ומי יוכל
עמוד לפני: מגלה את אשר לנלם: אנה בן
אנוש יפנה ויברח מפני אלוהי:

כי לא יצדק

דברים מי ישיבהו: ומי יעמוד לעומתו: וימלא
פיו ומענהו: ולא יבהל מיראתו: הלא יחיד לבדו
הוא: ואין בלתו וזולתו: שחקים לא יכילוהו: וארץ
מיראתו: ואיך תוכל תשיבהו: ואת המת והוא הוא

כי לא יצדק

הלכם פעלך עולה: לוס הדין מצליח: ומוכס
יענה מלה: לשדי עת אשר יצליח ורעי להגדולה.
עולה על בני מזרח: והמעולה ברוב חמלה:

ישיבהו

שיבהו מקום אחר: אשר עמד בתפלה לחלות:
ני אחי: — כי לא יצדק
מלת למרבעאה בקאה מרבעה תאניה לאיש:
ירהא מי רגל גליל ון לועילים מרבעאה:
חטא עמי ומשעה: מר צלם מעלליהם:
מר צלם מעלליהם
אל תאיצו לנחם לב: מאן להתנחם: צמאים
לאלמים ורעבים אך לא לחם: רק לשמוע דברי
אב: חומל ומרחם: אויבי למו עמוד הענן מפניהם:
מר צלם מעלליהם
הילל חכמה למחקר מבין תעלומיה: והתומר
מר תמור: על ראש תמימורה: ואלות מספר
תזעק על אבדת מתימיה: ובעם גלה כבודם
ומוב מעלליהם: מר צלם מעלליהם
יום נלקח מעלליהם: יקבוהו אורי יום: רבו גואין:
מורדיו ולא מצאו לו פדיום: יום צרה ותוכחה: מה
נורא ומה איום: יום אשר כל היצורים: יראו על
פניהם: מר צלם מעלליהם
איכה נשארה חמדה: אחרי מות איש חמודות:
תורת אהין בלבו: והחקים והעדות: במותו החריד:
עחים ולבישם חרדות: ומלאכים תרעלה: ויר
פניהם: מר צלם מעלליהם
אדון השלום ועושה שלום: במרום זבולו:
מה עלו אורו: נטה כנהר שלום אין: ומלאכ
חטים: שלחה לחופו: תמיד עלו: זבר צונך
נס לו: ניחומים ולאבילו: תגל אורך עליהם:
הדרך על בניהם: מר צלם מעלליהם
מלת למרבעאה: צקא מרבעאה כמין לאיש תם:
שדי אשר מלקחות: נוראותיו עצמו: לכל מוד

עלם

לעולם מבין: ומורותיו לעולמו: ובכל חי ותם: ור...
חי שנותיו לא יתמו: ברוס זה רחמנו: והמו ובאורות...
של עמו: המתים ירוחמו והחיים ילרחמו

המעתים ירוחמו

מלך בלב נדכאים: שבנך ובשמי מעונים
ברחמיך העלה: מקבץ דים נמולים: מחיר...
וגריהם לחמו: בקוצר שנים: כי רחמה עליהם...
רוח אף וחרונים: וצרי מות לכל חי יחמו:

המעתים ירוחמו

ופנה בחמלה לעולמים: ומלו לעו...
החבילם: ומי מרירות לבם: בנהי ושאו קול...
ועל חמודיהם אשר תקעו: בבני שדה אהלם...
רמנו כמטר יגרומו: מרוב בכים ואבלם: ורב...
לכם מר ומהם: נאות השלום נדמו:

המעתים ירוחמו

אמת אתה הדין: בצדק לכל היצורים: בכל...
על משפטיך כולם מושלים: ורעות אמלו: מ...
הם ימורים: כי אנחנו מנתיבות: היושר אמתימר...
ויום עברתך משענו: במ...ו

המעתים ירוחמו

למענך רחום רחם על כל מתי עמך: ועו...
יה מעטרם: ולחם למקדש הדומך: וישון וישל...
בה תעקים בעמך: ואם מהם יגיר תהלתך...
ותעצומיך: ובשמך יתלון כל החם: ובצדקתך...
ירומו:

המעתים ירוחמו

שבעים מהגונות מאנו להתנחם: נאקת...
וזעקה בטוב נאמי אשכחם: ישיו ארמנו...
נגמר יקיצו ואנחם: להר קדשי קרוב: ול...

ב בניך תנחם: כן אנכי אנחמכם: ובירושלם:

נוחמנו: הפזמון ירוחמנו

מנת למרבעתא ורי מרבעאה מי לכתם למני:

ספר מוך באניה: ובגון ואנחה: ובצעק

תנים ואבל כבנות יענה: על צורה מבור לה:

עמר נקומנה: עשו כל עדרת מימנה: כל

בע ועונה: מראשית השנה עד אחרית השנה:

מראשית

שמם שב אוהלו ונכמס צורתו: ולדברו ולקולו

ומי קומתו: ואביתו בבלו: וישא את צעקתו:

אמה במפרה מחללו: תאמר בני איך ביתו: ויהי

עוזב וזבלו ועד מלאת לו שנה בשנה תמיסה:

מראשית

הנר ילך העונים והרומו הצוחה: והחליפו הששונים

קול נהי ואנחה: והמירו מות עדנים: בחצר שק

צרחה: על צורה באשמנים: וצקבר הונחה:

זאת יאות עשות קינים תמיד שנה בשנה:

מראשית

רחם יה עם שמה נמשך: ואויביו עוללים ארחיו:

שמדיתו ובזדודים ומקומים: בנה שיו ובשמחה

בצהלה ובגילים: לנחלה ומנוחה הביאו:

מלב אבילים: כל יגון ואנחה יצאו ובצאחרית

מראשית

השנה:

קרב צור והחישה: בשורות ימו ונאו: רצה

ארצם הקדושה: ובנה עדים שאו: אליך הגישה

גדיך יבאו: לחם אשה בקרבן: ולעדי עד ידאו:

מת מניך ערשו: שלש מעמים בשנה שנה:

מראשית

חמול

חמול ורחם על מגיתינו: הנרדפים: ומב
יחיינו מיומים: הקרבים והרחוקים: הקברים
ברוב רחמים: והנחם על מי שנוחות: בזוב
וצלעיומים של בזבות שלושה תמימים: דרך
אבות תמימים: ועלו מת בן מאה ועשרים
שנה ——— מראשית
כמלת למראבעה בקא וחרי לירה מרבאעה לא
מספר מר מר כוס יודיע שבילו: ולשון תמר
יחווני מליו: לעל החמר: כי נעצרו עלליו: ולאח
צדק: אשר נעשו חבליו: ולעץ יפה מראה: כי נפ
עלה: כל עץ בגן אלהים לא דמה אליו:
——— כל עץ
על יבלו שכל: שלח פארותיו: ועלו מי חבמר
המבו יעוקותיו: ולגבהי מוסר: עלו מעשמותיו: ו
עדיגדלו: מאד דליותיו: אך פריו מזמנה היום
מאכליו: ——— כל עץ
לינז בשקדים על: שר מעליו חשוקים: בול
מחמרים: וחבו ממתקים: הה כי בגן שאול: שוש
עמקים: וברלבי עמר: צובב השחקים: ואוי לשמ
צדק כי נטו צללו: ——— כל עץ בגן
כרובים נאספו: וראשי האבות: אוי נא לאיש
נדיב: ושר יועץ נרבות: וליד אשר תנוף: מלכ
נשמי נרבות: ארמונו נטש: ושכן תלאובות: א
במבבות: נקבר וצבבות: כי על דגלו: שרים
הן רמו דגלו: ——— כל עץ בגן
הצור ירחמהו: כמו חמדו ועולליו: אורח קבר
מעשיו ומרביביו: בצל חיים ורצון: בקריו וערב
ובמעלות

מעלות כרוביו: יכון מושביו: ומלאכי צבאיו:
חנים עליו: ~ כל עץ בגן
לת שמרבעה באקה קינה: נרגל נעריך חמיד
חן אצרית דין
ור כל העולמים: לך הלבבות הומים: את
על הרחמים: ואתה אבי היתומים:
אבי
שמענא את צוחתם: וחזה רוב אנחתם: ערבה
ל שמחתם: ונגרס מס ושלומים:
אבי
זה תקותם ושברם: ונפל כתר נזרם: קדר
חשך אורם: וכוכביהם נתעלמים:
אבי
ליהם חוס ברחמיך: כי המה יתומיך:
עשה עמהם לשמיך: מעורר רחמים:
אבי
חורים יושבים אלמים: נושאים נהי וקינים
שלח להם מנחמים: מהר לום תנחומים:
אבי
זה ליתומים יפנה: ומי ידבר ומי יענה:
גורם אתה קונם: אותם כל הימים:
אבי
חנינה ממך דורשים: וחמדיך מבקשים: שבורי
לב אנושים מרת אב לבם העלומים:
אבי
ת בעל
יש תוקף בבגדים: העצם רב נם שורים:
מי יגידו מורים: הצור פעלו תמים:
אבי
שדנם סך ורבתם: ונבה אין נר ביתם:
שמעו את חרפתם: מאויבים ומרים:
אבי

נשא

נשא הבוטח אליהם: וחשך תן עליהם: ולהפס
שלומים
מאבילהם: ושפות להם
אבי
כמלת לקינה בקאת קינה גורה איצא לחנה לאיש
שוכן בשמי מרומים: מהולל בכל הלשון
נקרא אבי היתומים: הוא ודיין אלמנות
הוא דין
מלך מי כמוהו: לעד ברוך זכרו: אשרי איש
ירא: בתומו והולך בישרו: ואחלי מי שיזוכה
מחר נומו בקברו: ומיצורו יפחד כל: הוא מפל
הצפונות: הוא דין
עמי חיש לקראתו: בתשובה הכונו: פן יקצוף
ורועיכם: עליהם לתלונותיו לב יתום ואלמנ
מעורכם אתונו: יריב את ריבהם: הוא קושב
התחנות: הוא דין
יחיד וחילא יבזה: ענות דל ונשבר ונרכה
שופט אמת ומושיע: נפשו לחמדו תחבה: ותש
לעוזב דרכיו: וחוקיו והכה יכה: ומגן לשוקד
פתחיו: הוא ומצילו מאמונות: הוא די
השב לי זה האיש שבחיים חפץ: ישכון בצל
ומעונו: ברכות חוץ יפץ: רב טוב למתנדב: נר
ואור בקומץ המאור ישי: והמעשיר הוא ושמור האמ
הוא דין
התמים במעגליו: והקיים לדור דורים: לבעל
חמדים אוהב: ושונא כולם ומורים: ורצון יראיו יש
למען זכות ההורים: ינחם לבבם יחד: אחישפ
מעולות ינחם: הוא דין
כמלת לקינה בקחה לתרבעאה גולה לרגל לצדיק
איך אלונן ואתבונן: ואחגור שק באלו
ואתפלש

ותפלש באפר: ואשא בכי וקול קינה: על
ספוד הצדיקת: בכל רגע וכל שעה: ואשה
צנועה וכל בניה וקרוביה: מתאבלים בבכיית
ענה: עשו מספד כתנים: ואבל כבנות יענה:
עשו
אשה בבריתו באנחה: בוכים עלנה בקינים:
אנחים וגם בוכים: במספד מר כתנים: בוכים
על נפשותם: אבל עשו כרעונים: ותמיר חדלו
שמחות: והפכו כל הששונים: על ביתו אשר
חרב: ספדו עדת סוסנה: עשו
והמו מעי בקרבי: לפרודה צדקת ותמימה
ואשא בכי ואחגור שק: ואבכה לילות וימים:
על אשתי אשר נלקחה מביתי ועוזבת בניה
ובנותיה שוממים: שבורי לב מתאבלים על
אמבולין: לזאת יאות הקינים: בכל רגע ושעה:
עשו
יחיד שוכן מרומים: גזר עליה במורתך:
עושיה ובוראה: ולקח את נשמתה: קראה אל
נורא לראות: את ישועתה: בגן עדן ינוחה עם
שמרי דתו: ונשמתה תהא צרורה: בצרור החיים
עשו
טמונה:
האל ינחם אישה ובניה: ובנותיה וקרוביה:
וינחם עמו ויבנה בית התפלה: לבות אבלים
ינחם: ויורו לו יומם ולילה: ויקיצו הרדומים:
ויגילו ברוב צהלה: וישישו וישמחו ורוממו
לנעלה: והקינים והנהים: תהפוך להם רנה:
עשו
חון זרע קדושים: ירוממך ברון יחד:
ויתענגו בטוביך: כי אתה אבנת אחד

ואין

ואין בך משוא פנים: ולא מקח שוחד: והנה מלך

ברחמיו תרצה אל מוחל: ונחומים נשלם לו

וירצה את נפשה מלפני שוכן מעונה: תרחם

נעשו

כמלת אמר קנאה בקנא מר נואה לצדיק וחמי

איך אקונן: ואתבולל: ואחגור שק באני

ואתפלש באפר: ואשא בכי וקול קינה:

מפקד הצדיק: בכל רגע ובכל עונה: ואש

וכל קרוביו מתאבלים כבת יענה: נעשו ממ

כתנים: ואבל כבנות יענה: נעשו

נשר ביתו באנחה: בוכים עליו בקינים: ואנחים

וגם בוכים: במספד מר כתנים: בוכים על

נפשותם: נעשו אבל כיונים: ותפגיד חר

שמחות: והפכו כל הששונים: על ביתו אשר

חרב: מספרו עדת מימנה: נעשו

יהמו מעי בקרבי: לפירוד צדיק תמים: ואשא

בכי ואתגור שק: ואבכה לילות וימים: על פנו

אשר נקטף: ועזב בניו יתומים: שבורי לב

מתאבלים: על אביהם שומטים: לזאת יאו

הקינים: בכל רגע ובעונה: נעשו

יחיד שוכן מרומים: נגר עליו במותו: עושיהו

ובוראהו: ולקח את נשמתו: קראהו אל נורא

לראות את ישועתו: בגן עדן לנוחהו: עם שמר

את דתו: ונשמתו תהא צרורה: בצרור החיים

טמונה: נעשו

האל ינחם עמו: ויבנה בית התפלה: לבו

אבלים

אבלים ינחם: ויודו לו נוסדם ולילה: ויקיצו
ורדומים: ויגילו ברוב צהלה: וישישו וישמחו:
ירוממו לנעלה: והקינים והיגונים ותהפוך
להם רנה: ——— עשו ———
חנון זרע קדושים: ירוממוך ברון יחד: ויתעלו
בעוזיך: כי אתה אמת אחד: ואין בך משוא
פנים: ולא מקח שוחד: והנמצר ברחמיך:
תרצהו אל מאחד: ורחמים ישלם לו: וירצה
נפשו שוכן מעונה: ——— עשו ———
כמלת אמר בנאה לאיש צדיק חמוד ותם וישר:
ורו מרבנאה: נורה מוצא נרגל גלול חבר:
אספור בילל(ה): ואנהה בחלחלה: כי חומרת
עזי נפלה: ומגדל הוד יקרי קדר: קדר מאור מהרי:
ויגדל שברי: כי את אקונן ברחשי: כבודי מעלי:
הפשיט ויקר עטרת ראשי: ——— כבודי ———
אל מי אגיד כאבי: ונהרס מצבי: ואש נשקה
במגור לבי: ומנת ארוני ואבי: אבי עזבני: ופחד
תראני: ועצם מאד מוקשי: ——— כבודי ———
נס ולי לא עשורת: ומום שקים אשקוף:
נחיו ברטנוי אשטוף: הגלה גאון מחמדי:
מחמדי הומר: ויגון לי מר: וקם בפני כחשי: ———
——— כבודי מעלי
הגל עד אהבתי: אנשה בחמלתי: אשר היתה
עשי אמרתי: מרפא וצרי למכתי: מכתי אנושה:
ברתי קשה: כי נכרת שרשי: ——— כבודי ———
אל הרך לבי: ורבה עצבי: וברחו כצל
ימי טובי: ונשארתי ריקם ובלה: נכלם בחטאתי:

נכלע

כבודי

לבלע ברננותי: הומה כים אשי:

שאו קולכם ידידיו: ורעיו ומוריו: ובכל איש

יקרע את מדיו: וחוק אבל ישמור בכל עת

בכל עת הלילו: וצווחה הגדילו: בשבתו ובחדש

כבודי

נבון לבב ונחמד: ובחכמות נצמד: ובדרך

חטאים לא עמד: וביראת אלהיו דבק דבק:

באהבתו: ושכה בקרבתו: ומצא ששו ומשוש:

כבודי

יצור נשמתו: בצרור מנוחתו: וישים בכל

מחצותו: לקץ ימים יקיצו: יקיצו מעפרו: לקץ

שכרו מאחי קדושי — כבודי

כמלת ומרבבה: ובקא קינה נרגל לצדיק

לבי מר ומחרחר: ולבלותי תרמעלה: בכל

משמר: ומספד מר שפתיו תבענה: לחקן מספ

לאמו: למאד למשי לענה: לחמרינו ולשאלו ואמ

ראשכם לענה: עשו מספד כתנים ואבל כבנו

יענה: — עשו מספד

בכו עדה החמודה: והמיתכם השמיעו: על

אהובכם ועיניכם: בדמעות הדמיעו: על ינו

ומפקד ומספד את רעו: במה ומות בכל

מקומות: בשברון לב הריעו: לשאותו והו

כלותו תפרענה: — עשו

נשר ביתו וכל עדתו: עשו אבל כתנים: במר

מפרו והתגודדו בקול ההגה וקול קינים: כי לעד

אור וקדר: ושבת ממוד זקנים: אהוב רועים

אבי שועים: אחי קרובים ושכנים: והעדינות במג

במגר: מקוננות מריה) תקחנה — עשו

במגר

מר אקרא בתוך עזרה: ואספר מר ואוליה:
שו קינים כתנים: וקרחתי אגדילה: לנער
יעי ואהובי: מנעי מנער אוחילה: מוד קרוב יו
עשו
אהובו ממעדית מזימה:
מלת תחינה בחחת וחדי כמין לרגל לאיש
הולך בגדים כבוד ובאיים: עלה עם אחריו
קוים: חי ולא כחיי החיים: החיים ימותון: וכלם
ועצמתן וכלל חליהם: יחד על עפר ישכבון
יחד
מה תבמה עליהם:
תאות התהלה למי לא הגדולה: ואין לו ראשית
לא תכלה: גם הוא על כל נתעלה: לתעלה
על כל: ומבין מה בלב כל: ומוד ממעל ותחתם:
יחד
תיק יתגדל: גבור לא יחדל מחון ומרחם:
נל דל: ועני ושוקד על דל: על דל כל שואיו:
יחד
עין מקבלין וישמע קוליהם:
ידכם פושעים: עלבו המשעים: וכדר מי
תמים רעים: תלבן כיהם שעשועים שעשועים:
יחד
יו: לאבותיכם חיו והם מקבליהם:
הרחמן ברחמיו ורחם: משמיו על הנמטר:
עגו ומטו תשקים: כום תנחומיו תנחומיו יגלה:
חהלו לה וירצה: מיתיכם ברחמיו ולמשוב
יחד
לו שמורה:
מלת תחינה בקאה קינה מי קינות למבול
עוני וזדוני: יד זוה בי נגעה: ממנולו עמדתי
גדלתי: הישועה מאתו מנחם בא: אמר
דום ושמעה: כי ליוסרים עוד שבעה: אני מנחה
הדמעה

הדמנה: —— כולימוס
חנון אני לא אטור: לנצח ולעולמים: שמני מנמ
ומנחוה: וזכרי אבי יתומים: אמהר מנחם בע
קץ: בכוחו ואקיץ רדומים: שמעו זאת הנמנו
היושבים בתוך ארעא: —— כו
אנוני הלב חטו לי: ואושיע אתכם: ואריס
חמתי ואפי: ממעלכם ולעדתכם: אשלח מנחם
כמאז: ותעלו בכל אדמתכם: ויאמרו חוזר
מדותכם: שמש ישעכם ומנה: —— כי
ששון תחת אמון: אשמיעכם ממעגולים
תמור ומרזיח: תשאו שיר ורננים: ואביא מנח
ישיב: לב אבות על בנים: כי מרוב היגונים
ברעות נפשכם שבעה: —— כי
נבונים לך הוחילו: ולמיתיכם חרחם: כי למב
אמנה: ולא לער אזנחם: אחיש מנחם ואמוק
נפוציהם ואמשחם: בטובי לא אשכחם: וגרש
הצרעה: —— כי ש
הכונך לקראתי: והין תמיד ברים: לבם אזבו
בריתי וצדקת אבות והורים: ואקים מנחם יחבו
לבות הנשברים: ירננו שוכני עפרים: וירתי
בבקעה: —— כי
חזקו ומחר אפתח קברותיכם: קהלי זכור
הישרים: אעמיד לבם מרום זבולי: קרוב מנח
ונראו: ועמו נין חכליל: יקבצכם להיכלי: א
מכל הר ובגבעה: יקבצכם: —— כולימוס
כמגלת קינות שמבוע בקאה גירה וחדי כמב
שמבוע פי גירה

מממר

ספד עם קינה: אחרש בכל עונה: כי שכחתי
רנה: וילו ענה בי: ענה בי עונו: ביום
ות הנפטר מלוני: המאור והחשיך את עיני:
מלא שבעת ימים: אחרי הכות ולב:
אחרי הכות
שבת משוש גילי: ורבה גילי: ואקלל
רוב חילי: למפקד הנפטר אוית לי: אויה לי
ימר ממני נפטר: ופאר מראשי חסר: כי
צאה בי יד יה: אחרי הכות
הוגה ולנה: ורעד וחלחלה: לאשתו אשר
יתה שכולה: תצעק נשארתי אני ובני וקרבי:
נה דלה נותרתי ועדין נצלתה: כי אני מלאה
לכתי: וריקם השבני יה: אחרי הכות
חכון נשמיך: זרח חטא עמך: קרב טוב
עמך: לנפש חמיד תמימיך: תמימי
שמור וגופו עוד תגמור: בעדו ותצור נשמתו:
צרור החיים נשמתו: אחרי הכות
ומלא שבעת ימים אחרי הכות ולב
מלת קינה גזרה פי אמבוע לחמיד רגל תמים:
ספד גדול בכל מארכם: ספדו וקרעו בגדיכם:
תחדלו מבבותיכם: עד מלאת שבוע: כי
בעת ימים ומלא את ידכם:
שבעת ימים
שבר גדול לכם בא: עד גולכם הזמן כבר:
שמש חברתכם ערבה: וששון מלמטכם נתבא
גון יצא לקראתכם: שבעת ימים
הגא זהיא עם קינים: עשו לנדי עד כתנים:

ואבל

ואבל רב בבנות יגונים: וצהלה וחדוה וגי
ורננים: תשביתו מבתיכם: — שבעת ימים
רננות עליכם אמרו: ואשי נדוד לבבכם שרמ
פניכם בבכי נחלמו: לבית המרזיח האמ
אתם לא עמכם נשיכם: — שבעת ימים
קדשי אשכל ונותי: רצוני אמיך: לעד
אחושה למגולתי: יום אשר אמרתו: והעלותי
אתכם מקברותיכם: — שבעת ימים
חסדו ורחמי ובריתי: זכרה ושבועתי: קר
אחישה בשורתי: ודברי הטוב והנחתי: נו
אתכם לאדמתכם: — שבעת ימים
כמלת בתוב למבוע לקינות על ר
איך אחריש ונפקד איש: אמללים ועלה ממ
זה ימים מפרומים: שכנה עליו עננה: והנח
למורדו לבם יהגה לענה: ולתנות כל ישראל
לקברים מקטון ועד גדול תלכנה מראשי
השנה עד אחר — ירת השנ
מראשית עליך נואם
דור עדך ודעיך
וכל רוחות נאנחות: כתנים שאמו: במסמ
מר ומה נאמר: ופניך נחשכו: כי אינך במ
ומצינך נחקמו: קול ילנה בחלחלה: ואניה
וקול חינה: — מראשית
שאון בנך במעונך: וכל הקהל חברים במ
בוכים כמבוכים: במרהם קינים מרים: נש
עצמות הנשמות: ואבל לבושי שמריים:
ילבר

בר ויחבר ; נחי וקול תמרורים : ווי
התנחם : ושכחה נפשו טובים :
מבראשית
ל למענו בגן עדנו : וישים את מחצרתו :
ם תמימים בנעמים יתן את מנוחתו :
חיים עם מלאכים : תהי צרורה נשמתו :
פונה במעונה : ודשנה ורעננה :
מלת : מבראשית — קינה :

ערבעאה בעד קינה למלאכותיו אלו למנותמין :
ויין אנוש רמה בחייך ותולעה במותך
שמעו לי כל קהל היו לשו אבל ובגמני :
מות אחי : ורב אנחי : ומר בחי וחלב עצמי :
רוב שבר לקבר : נמגו המנגנ שלומי : וע—ת
צאתי מנותי : קוללתי במר לאמי : צר לי עליך
צר לי עליך
אחי יונת שרי אמי :
מיור עדו כל רעי : ספרו לי במרה : כי מה מות :
מרומות : ירדו וחשבו אורה : ורוב פחד וחיל
רעד : קראוני בגזירה : ונחלתי וקובתי : ברוב
עוני לעצרה : והותי ושכחתי מאכל לחמי ~ :
צר לי עליך
מה אומר ולי הסף : שדי אותי : ולא לי ור
לא נוחי : על נפשי מצאתי : ועזבתי ונקשתי : את
גיעי לזולתי : ושב לאדון מקדון ונשאו את
מותי : ושמוני בציוני : ולא עלתו בר — מני :
צר לי עליך
וי ואבוי ונהי והוי : לום שבו נפקדתי :
מקרובי ואהובי : ובבור שאול נפלתי : והובחל—י
מכאובי : והשברתי וקדרתי : ורב אודי ומר הודי :
נלברתי

כל כדתי בפח מות: ואולם את אשורי: מעדו פע
צר לי עליך
למענו את דמעתכם: ישמח מעל פניכם: ומ
והקצף: צור יעצור מעליכם ברחמיו
צר לי עליך
מממרומים ירחם: את מנותיכם: וישלח מים ונחומים
ברוב חסדו: וישמיעכם קול נאמר: מממרומים נחם
נחמו עמי: צר לי עליך

כמלת אקינה בקאה קינה לכתם אחדש לרגל
על משכיל צדיק תמים בדור: היום חדש ימים
על איש צדיק ותמים ותוארו בתמים יהי עדי
וחליים עצומים: היום חדש
על זכים ונקיים: בחכמה ומראה: וקומה בחכמת
ולקח לקבר: במעשים טובים המשפטים בתורה
היום חדש
אשרי תמים בבשרותו: חכם ובעל בינה וב
אפנה אן חרה: אשה להי ואחר אהוא דין אביה יתו
היום חדש
על צורתן הנעימה: יפה ורב חמידות: בראו
שבע דומי: אחדש בפי ומי: בקולות לקב העגו
כי היום חדש
על אשתו ובניה: משתומים ועגומים אוי לאם
שכולה הי ובניה אוי ובאוי למות המות הפריד
כי חדש היום
על שרפה בגחלת: אוי לראשיה: מן יום דין סר
שמחתנו וצאנחה ומר עטרת ראשו וכבו
כי היום חדש

על

על אבילים ואבלים: במר יתן את קולו: הצור
תמים פעלו וגזירותיו נחרתמים בחרתמו:
כי היום חדש
על שכלו וקומתו: אשתו תזעק לעלה: ויומים את
מקומו: בחזותו דמעה: יזיל מרומים:
כי היום חדש
על קברו יהיה טל: וירחמהו ברחמיו: על
שוכני לוחו ועברתה ודורותיו ינחם על עדתו ירחן:
חמר ורחמים: כי היום חדש

במעלת כתם אחדש בקה נירה אוצא לאיש קינה:
התאפקו אבלים: שוממים נגלומים: ורב לכם
שבת בערו במרים למשמים: כי זה כל האדם:
מימות עולמים: דילכם עשות אבל את שבעת
הימים: את שבעת הימים
אשרי אנוש ירא: ויכין את עירו: הדרך רב לשמו:
לכן יירא מיום אידו: לא יגשנו: דורו ובן דורו: כלאס
תום מעלו: ויושר מעבדו: אשרי איש הלך בתו:
לעבור שוכן מרומים: את שבעת הימים
והירך חכמינו: בשבעת ימי אבלינו: לבבו
שבעת ימים: ונקרע את בגדינו: ואבדה תקותנו:
בעוד נפש מיתינו: אז האבל יספר ויבקש נפשו
רחמים: עשות אבל את שבעת
ם הם יצוו לקינה: ימים שבעת ולא תסדור: עד יצא
עשפטו ודינו: מאפלה לאור: ולחזות בנועם
ה: מבית אסורים לדרור: בצדקתו עם המולי
צדיקים וחכמים: עשות אבל את שבעת
ואוי לכל בעל נפש: להשכיל מעשה
וגיהו: ירא ומשפשו: בבוא שואה אליהן: לחבר:

מכבתו: כי אם ואמר מקרה הוא: ואבדה תקותו
לא יחיה בין הקמים — עשות אבל את שבעת
למענו זה הנפטר בשם טוב מן העולם: עם צדיקי
יהי: נבחר: ויעלה במולם: ויתעדן בשכינה: ויכל
עולם: ויהיה לראש פנה: ויפרש עליו שלומים
עשות אבל את שבעת
ולאבלים שלומים: ינחם אל ממעונים: וישקם כוס
תנחומים: וישמחם מיגונם: ומכל דבר קשה
ויפדם מאמונים: ובזכות אדונינו משה יתן אותם
רחמים: — עשות אבל את שבעת
נפשך בטוב תלין: ותשוב למנוחתו: צרורה בצרור
החיים: עם חסידיו ונאמניו: ותנוח נפשו: ב
עדנו: עם נפשות הצדיקים וישרים ותמימים
עשות אבל את שבעת
התנחמו אבלים: ברצון דר מעונים: הוא ינחם
אתכם: ותהיו חנונים: ויאיר אפלתכם: במאור
הפנים: ויחיש גאולתכם: רוכב על ענני(ם): וישיב
את שבותכם: צור שוכן מרומים: כמלת [illegible]
עשות אבל את שבעת
די מרבעאה תקולה מי אחדש מי ר[illegible] תמ
משורשינך וכל עדנתנו נחלמו בקינה: וכ
שמחה ורננה: במר יגון ומגינה: למות איש
תבונה: ירא מאל אמונה: וחוב לעשות בכל
שנה: החדש הזה לכם ראש חד— שים
החדש
שביב שלהבת ביתו: ומית מבין עדתו: וצאת
ממנו הודו: ושכן בקבורתו: ושרף לעצמות קה
ולבל כל משפחתו: וכל אחד מעברתו: וקרוב
ואנשי ביתו: משבע לכל ינחם: — החדש
הזה לכם ראש חדשים
השכחתם

השכחתם בני ביתי: וקרובי ומשפחתי:
אה בתי וחסדי: וחימתי וחלותי: וכאלו לא ראיתי:
אתכם ולא טפחתי: ואיך לא תזכרו אותי: ותעלו
קטורתי: למקור לי ולבבותי: תמיד יום החדש
הזה לחדשי השנה חדש בחדשו
רעך ומיודעי: ועל מנותי ואמוני: ועל נגעי ועל
נפשי: שקברי בגוני: פרושו ראשי אוכלי רוש:
היו ובעת תזכרונו: שתחשו אבל דרשו: צורי
שירחמנו: ולמקדי ולנודי:
הזה לחדשי השנה חדש בחדשו
קרב של ישראל: תחות מיותו נבמך: רננות לך
ועגדלך: ישאו ויודו לשמך: שארצם מחוז חפצם:
תביאם ופני נאמך: יבואו שם לבית קדשם:
תמיד קרבן לחמך: ובכורות ומעשרות
הזה לחדשי השנה חדש בחדשו
חרפת עם אשר נטעם: הסר והרם ידו: זמן
בא כל עם בו: לרתך ועזוב חסדו: קרב ועיר
עם שעיר: הסוך וכנור ותסגירו: יה הסר ויומר:
כל גוי ואין בשאורו: לך יבא עשות חג בתקופת
השנה: הזה לחדשי השנה חדש בחדשו
משלת שמרבעאה וצקת עלה איצא לאנש חמיר
שוכן בשמי מעונה: על רצונך השכבנה:
על חבר איש לוי וחכם: בעל דעה עם בינה:
מראשית השנה: ועד אחרית שנה:
מיום לכה כבודו: ואמם יקרו והודו: לב קרובו
חסודו: אכלה אש מרורו: והם הימים במספרו:
עוד בכל שנה ושנה: מראשית השנה

ובניו לקחו חבל: הנהי והצוחה: ותחת קול שיר
נבל: קול נגון ואנחה: שמו וחוק האבל: ועני
שנה בשנה: ~ מראשית
איך הדרת איש לוו: אב משה: ממעוני מע ואון
חנה: ואות לי שק אלהשנה: במתני אתנה: לעולו
על קברו: לוש מעמים בשנה: ~ מראשית

לו יהיו נגרים: דמעי ותמיד אבכה: על אמי
הישרים: עור וכף על כף אכה: ולעולמו בתו
העפרים: קמו שכה נגל שנה: ~ מראשית

שמחינו אל אהיה: ועדלני בגוב לעמ
לאור והעתודותי ואתו במהרה כמו לאמ
זה וכל מנותי החיה: לתשובת השנה מראשית

כמלת גרה מי כתם שמנה רגל צדיק
מדוע שרים: לבוש אבל לבושם: למנ
הנחמד הזקן: הוא מחמד נפשם: ולביל מ
ויקוננו על מפקדו: ברחשם: הצרי אין בגלע
אם רופא אין שם: ~ הצרי אין
יקר ונחמד: עורים אחזולי: לולשר מבאובים
יחד הקיפו: חליים כלהבים: ברוח שאפו: חשובי
ונדיב: לצאתו מביתו: לטמון בקברים: ובל
ואשתו מגרשה מביתיה: ומשרתו משיס לאישיה
הצרי אין
הדרו ותוסתו: לשכון בקברים: כצמח אדרת: צ
לי כי מפה: ולשאול מצודה: למכרנו ונחק
ובת לאובה חילים: בצאתו נפשו מתים יחיון: ב
ולא ענה: שם בבכי ודמע בניו וקרוביו: בוכים
הצרי אין

תנן מפרי ידו: בנפשו לקברים: למלמדו ובעפרים:
הניחו ולזמן הפרידו: מאחיו ומקהלה: קרוביו: ~
ריעיו התקבצו לנודו: ערלם בעדולה: מתקבצים
לאבל: ובכו לפירודי מבינכם בגזרת ין:
הצרי אין
חנון כמחומך: זכור רק ראום בשמך: ומדות
מעמך: תשלח ממרומך ושדי ש עמך לספדו
האבילים: ועמך תשית בגבולך: ענו רית
מעדה על האשם: ובמתע עזות: כי יד יה עשתה
זאת: הצרי אין
במלת אמרבאמה: עלי דגל תם וישר בקח גירה:
מרבמה גירה איזה עלי חסיד וצדיק וחכם:
הילילו עם ה׳: וקדושיו על איש: אשר לבו ו:
שרשיו חומו ואת ימי ממפר חדשיו: על רבב
ישראל ופרשיו: על רבב
האנחו בהוו על קומה: נעימה אשר ירדה:
למקום רגבה ארמה: היה לנם בחומה:
במגדל ראש שבטי קהל ישראל וראשיו: על רבב
הילילו על זקן עדה: מהודר אשר משרת:
בשמן זית עם ידידיה: נשוא בנים שומר רת:
על נאהל מאד: ועל פרו לא ונשא שמע שוא: על רבב
הנפטור צור ממרומים: רחם
ברחמים ולעולמים: נחם בני הומים עצומים:
ממעונך את נאקת יתומים: ברוב חסדך:
שמעה שהים: על רבב
התאבל וישראל: ויהוה ה

על

על גבור ועטרת העדה: ירושה לו השרד
והתועדה: צדקות משכיל: על עמו ועם יו
ומלקושיו: איש לדרכו דורש אתו: תנו עוז לאהים
על רכב

קינה

במגלת ספר נשאה גזרה בקאה אוצא רגל
מלך רם על רמים: ומבלי מורות עולמים: ישק
משפט מרומים: על מתונו ברחמים: ודברים
ניחומים: ידבר על לב הנעצבים: ובשרים
בנערמים: ובטובות ושלומים: די אבל לעולמים
היום הזה חדש ימים בעבור שלושים יום

שוד ושבר רבו והבהילנו רעיונם: ודמבעור
אשר נרבו: בם עמעמם זעינם: לפני צור יערוב
כמנחתם וקרבנם: ובם נדרו וכתובו: ראויים
ונרצה עונם: במלאת היום הזה בעבור שלושים יו
שלושים יום

הקצת והזעם והזעם מעמו: צור ועצור ומ
יבעור: מהם אמללים ועמו: וכל נעמו ושלומו
להם יחיש כלאומו: ומהם איש לא ימיש: ונגל
בחצי ימיו: רק יחיה עדי יהיה: זקן ושבע ימים
במלאת היום הזה בעבור שלושים יום
שלושים יום

רוב טובי לעם אוהבי: אחושה ברחמלתי: ודמע
וחרפתי: אמררה במררתי: פדות וראו יום ישא
את כוסות ישועתי: לארצי מחוז חפצי: אשיב
ואותו לביתי: באז אביא גם אשב גיעהו אור
ימים: במלאת היום הזה בעוד שלושים יו
שלושים יום

קרוב קבורותכם: אמתח עם נחלתי: רחמי
מותיכם

יתיכם: אשכיל עם חנותי: אנחם לב אבלים:
מיטב נחמתי: יום ארפא מכתי: ואחבש
רפואתי: כל נכאב בזכות אביהן ושבע ימים:
מלאת היום הזה בעור שלושים יום:
שלושים יום
תן יפרוק עמו: מעיד אבין וקמיו: ידרוין ויאסף
לאמו: כחמדו וכרחמיו: קברות מתיו בעצמו:
מתח ויקיץ רדומיו: אמו מתו אמן: יומן יעמדו:
גלות ולבנו: יקימנו ונחינו: בעבור שלשת
ימים: במלאת היום הזה בעבור שלושים יום:
שלושים יום יקימנו
מגלת קינה בקאה צרה קלה איצא נתבל
אילילה ואזולה תוגתי: ודמעותי ואחגור שק:
ויעצמו צרותי: ומתאבל לגור אבי: מתאבלים
בוכים קטנים עם גדולים: ונמנו לקברות: שמחותי
זאת אהיה: ואקונן בקינותי: ממרום שלח אש
בעצמותי: ממרום שלח אש
פירדרון המו מעי: ובנו בוכים ומשתוממים: כי
לך אבינו וטמן בקברים: אחזתני לרוב עצבי:
בהלתי וברוחי: כצל ימי טובו: חנוני כי יד
נגעה בי: ומר צלג ומפו כל טובות:
ממרום שלח אש
אות לאבלים: המספד והקינים: כי חמדו
חמות הימונים: ונלכדתי בתוך רשת האמונים:
שארנו אבלים: כל הימנים: לזאת אנחה:
מספד וכבלות יענים: והיטה כי רבות אנחתם
ממרום שלח אש בעצמותי
אות להם: המספד והקינים: נדודך מכרתי

אוי

אוי על כי אבדה תקותני: למי אפנה ולמי א

מחלתי ומי בלתך: יהיה לי בצרתי: מר ואב

אחרי אבינו: נלתי השברתי וכל מתי: בצואח

ממרום שלח אש

ואל הרך לבי וכשל כוחי: ועזבתי את בותר:

ואבד נצחי ותוחלתי: נכזבה ורב אנחתם: ובש

כלה ואבדה: רוחי ונפש רמה ותולעה: הם נב

משחיתים גופי וכל עצמותי:

ממרום שלח אש בחמל

סוד כל יסוד

ירחמכם וניחומים ינחמכם: יחיש במהרה

לכם יגל קץ וישמיד כל קמיכם: ותשוב בגב

ציון בית תפלתכם: ויקבצו הרדופים לעיניכם

ואבלים ינחמו ומה שלום יקבץ כל הנפוצים

ממרום שלח אש

כמלת קינה בקאה וחדי כמין ופרנת קינה לא

מדיעי השכני ואחיו וגם בני: אהה כהו שו

והגליתי ממשכני: לא עוד ראות פני: שבו ו

בנותי ובני שובו לארמוני: מה תבכו לי פני

מר לי מאד מכם: כי יצאה בי יד

כי יצאה בי

אנושה בכתי: כגוים אבי פתי: עזבת בית

נקשתי את נחלתי: ועדי עד נמו אתי וערב

שמחתי ונגזרה תאותי: ותופר עצתי וחשב

כל אנשוני: כי יצאה בי

בנים גדלתי בם לא צהלתי: אך ריק עמלתי

וגם ירחו שוא הנחלתי: ותחת עפרות אהל

בשחת נטבלתי ולשאול הובלתי: יום התנצל

מעגדין

מעדין ערגו: כי יצאה בו
ספדוני עמי ושאו רק: שלומי לצעירי ותמני:
אין צאת ובוא למקומי: שבתי אחוז אמי: ולבית
עולמו בגן עדנו לשבנו ונחומים לנחם אבלים:
תשך אור עיני ותהי מנוחתם עם הצדיקים:
כי גבהו עונותי: כי יצאה בו
כמלת אקינה ושלום איצא גדרה לאיש רגל:
קינה כמין: אליכם עם בני אמונים: צרחו בקול
הבכיה: עשו מספד כתנים: ואבל כבנות יענה:
עשו
יחד קמו לתנות: על צדיק הנפטר: חסיד איש
אמונות: אשר נפל בעונות: בחלי רע ואמונות
הו עלו לממנות: ויתומים שאו קינות: הירה
חומל עליכם: וכלל ירד למחוה: עשו
ידידי ואהוב נפשי: התר מוסרות מוקשי: קחו עפר
על ראשכם: ונלכדתי בפח מוקשי: אחי איך
אשקוט ואשי: לפרודך מעדת קדשי: מאנה
הנחם נפשי: על זאת מה שהיה: עשו
ידידי זכרך אותי: אל תשכחו אותי: חזו כובד
צרתי: וראו שוממות ביתי: המות באה [illegible]רתי:
תכבד אנחתי: מות לקח אותי: ברוב אובדה
אנינה: עשו
חברי יחד חושו: ומבכי אל תחשו: והתקוששו
קושו: ואהבתי אל תנשו: חלחלות חדשו: והמתאבלים
לבשו: שק וגם אותי דרשו: והרבו עלי בכיה:
עשו כמלתה
קינה מרבנה אוטמו עלי צדית וחסיד וזרח:
מילונות תבל: אחזני חבל: כאני כלב יסי:
בני

בלי חובל מעמלה: שאני סובל: סובל עול מ
לארץ צלמות: תלאות אני נושה: ושנאתי את
החיים כי רע עלי המעשה: — וכי רע
אדם דל וחלך נחשב כהלך: אן יברח ואנ
ילך: אם תעלה חמת מלך: המלך מבקשו: על
מעשי נפשו: אשר הוא עושה: — עלי
על זאת אילילה: ומספר אגדילה: ודמעי על
נחוי אזילה: ומעי מעי אוחילה: אוחילה לאל:
יכפר את מעלי: המעלה והמקום
ושנאתי את החיים כי רע עלי המעשה
ואל שוכן מעונים: וצור כל עולמים: חמול
על אבות ועל בנים: ועל שר הנפטר: ונשוא פני
פניו זה תרצה: ומשחת תפצה: אל רם ונתנשא
כי רע עלי המעשה:
כמלת אמרבעאה גירה אזצא לאיש זקן וחכ
בקאה קינה פי אחדש ובעדה אמרבעא
מלבוש שק כל ימים: ואבל רב כחול ימים
למות איש צדיק תמים: ילור שרים ותמימים
אשר מרוב האשמים נפטר לבית עולמים: ויורד
אחריו עצומים ובוכים ירח ימים: — ירח
שבר בא על שבר: ומספד גדול וכבד: לשמע
מבכל עבר ואון על כל לב שוחד: יום נפטר לק
גבור לו כל לב חומד: שומו בלו עם אבל לו חדש
ימים: — ירח ימים
השברתי וחדרתי: וכח בי לא נשאר: למות חפצ
ומלתי: יפה מראה יפה תואר: הא קץ ישועה
שים

ים נגלה ומבואר: וחון עם בשבי: כי ארכו לו
ים הימים: ירח ימים
ע על ראות ביתו: נבסם לצורתו: וקול אשתו:
בניו וקרוביו עגומים: למפדו גם לבכיתו: פרעו
ראש יום מותו: ועל קוצר חיותו: אמרו איך זמן
מו: שבע רגז קצר ימים: ירח ימים
רב בשורותיך: בתחית מיתינו ודרומי:
נו הביאם לארמנותינו: לנא שר וגדול: ועזב
הלו אחריו: ונפשות חמידיו ייצור אמוניו: כי
בוחן לבות אלהים: קרוב בחסדך גואלינו: ואיר
ינו חיש ינהלינו: ושם נראנו בישע אלהים:
ויודעיו אחריו עגומים ובוכים
קינה מי בקאשי כסכלת: ירח ימים
חכמים גבברים: וחבירים וידידים: כולם היום
ועדים: באו לשלם גמולות: גמולות לאנח: ולא
שקט ולא נח ירד במצולות: ירח ימים
ום חפרק הלבנה: לתבוא רננה: ותחת שמחה
עונה: ואתה בן אדם שא קינה: קינה תמרור
שונים: ושבילי הקינים: תתגלגל ביגונים: וקולות
נקלות: ירח ימים
לתה בי רעה: ורחקה השעה: וגם הבכירה
בקעה: עם הנפש שבעה: מקוננות שבעה
קוננים: הנפטר הללוהו: הנפטר אשרוהו:
אדמות המהוללות: ויודעיו אחריו עגומים ובוכים:
ירח ימים
בן המנחמים וחדלו נחומים: וקינות ערכו
לב משפטים: וספרו לו ירח ימים: וגם לגלורת:
בחלקלקות אמללות: ובנפשות ושפלות: ובגדים

חמולות

חבולות: ——— ירח ומים ———
אויה ברוב משעי: וחדל מרגועי: והעם בוכים על
נסיעתו היום לקברים: לקינות ושלום בביתו ועל
חסידותו כתבו במגלות: ונחם אבילו: כי עפר
אנחנו: ——— ירח ימים ———
שוכן בזבולים: ורוכב אראלים: חשוב מתים
אל איש כמו מקריב: שבעת אילים: תמלט ידידיך
תרחם עבדך: משמי זבולו: מעשי ידיך: מה
חיש לנו: קדוש ונורא תהלות: הנפטר בגן עדנו
על ידי תשבי נביאנו ——— חדש ירח ימים ———
כמלאת אכל בקהה נרה אוצא מן אכל חסידיו וצדיק
יפן שדיו ואזין שועה: ינחם הבת הצול ונב
ימהר יחיש: יקרב ישעה: ומו ינחם על הרע
יעורר בקרוב: גנזי רקיעה: ובשר נאוה: על
הר הגבעה: בלע המות לנצח: ומחה יי אלהים
דמעה: בלע המות ——— בלע ———
אריך ימתח: רגבי מחלות: ועורר שותה כום
תרעלות: ושוכני בתי חומר לעלות: ומכל
מחלות: יחלץ עלות: ישים מחשך: לאור
ותעלות: חיש במאז: יהיה לו לישועה:
——— בלע ———
שור שוישי: יפרח וצמח: ימהר בואת: לק
רומח: וכל צר ואויב: למענו ימח: שארית ע
בבואת צמח: תגל ותשיש ולכה ישמח: זה היום
מצחי אום נושעה: ——— בלע ———
ישור מרא שר: אמנה גולן: ובנה יחנה קריא
אריאל: לא ישמע עוד בישראל: צעקת שבר

אמר

אמר הא: אני הוא הנדרש: לשואל לכם: גבורתי
מאז ידועה: בלע
יעורר מתים: מן הקברים: בורא רוח: ויעמד
הרים: ובשר עמו: האדירים: שמענו מנחר:
קולי אריים: הקיצו חד שוכני עפרים: כשנראה
נבן בוזי בבקעה: בלע
כמלת גורה
אל דברי פי שמעו חכמים: למה תהיו בוכים
והומים: יחלו לחקרי צור עולמים: חיש ישמיעכם
משמי מרומים: דברים טובים: דברים נחומים
דברים
בורא ועזוז יכפיל שכרכם: ומנחה דמעה מעל
עיניכם: ויעצור הנגף מעליכם: ובחמלתו ימנה
יכם: וישפות לכם רובי שלומים: דברים
יעורר מתיכם משנתם: ויקיצם לקחת מנתם:
יבואו אל אדמתם: ויתגלגלו בחדות טובתם:
יבלו ימותם: אז בנעימים: דברים
שוכבים בטח מתוך עפרן: מעגל פלקורע
הסירו: ומיום הדין בפחד גורו: אהבו מצוה ותורה
וכרו: לחוק זה שמעו לילות וימים:
דברים
סורו לאורח: חיים ושמרו נתיבות אל:
תמתרו: יהי לבבכם תמים והרבו: ועשו צדק
ומשפט בחרו: מאד תבושרו במזור תמימים:
דברים
במלת גורה אוצא: ואז יום גזרה יכתב כמזין:
איכה היום נפשי מבוכה: ומאש לבי שרופה:
חרופה:

חרוכה: וגם דמעתי בדמיו מעוכה: ומי מי
עיני כמי הברכה: למפקד אשה גבירה
נסוכה: והיתה ברוך כקשת דרוכה: עטר
אמונים: איך הושלכה: שמחתי בה היום המוכה:
שני מערכה למול מערכה: זכר הגבירה
יהיה לברכה: זכר
איך לב חמודה נשבר ונדכה: ויהגה יהמה
יצעק ובכה: וגם מעיניו דמעות מפכה
צועק אוי לי כי אני מדוכה: נטה ידו על מכה
על מה אותיך אומה אמכה: כמכת אדם מוכה
ולמכתי אין לה ארוכה: הגבירה יהיה
בכן האצילים: עם התמימים: על בעלת
חן וחסד ורחמים: אשר מעשיה לשוכן מרומים
ועושה חסד גדלות ומנים: וגם נותנת: כמו
לערומים: אוי כי לקחה הצור תמים: אוי הנערים
בת הנעימים: איך עליה אבלו תמימים: ותח
לגיונים קמים נאמנים: ותחת שמחה וקינה ו
ואוכה: זכר
איך בלבבי: היום יגוני: וגם תרדנה דמעות
עיני: למפקד אשה יראת יי: אוי כי לקחה
שוכן מעוני: ועזבה מקומה שמם לבדי: מה
תנחומני היום זקניי: ורחק משושי וחדל
ששוני: ויצא קצף מצור מעוני: וזה היום תוחלת
למשכה: זכר הגבירה
איך נהיה נהיה: בשבתי וקומי: אשא בשירות
בלגי

בגללי ועוני: על מלחמה היתה בעמי: מות
נשאה ונאסף שלומי: איך אתנחם: חברי
עמי: ואראה מכאובי: חשך למאורי: אלבש
בתוך מר: אוי על אמי: כי לא תשאי: עוד
בשלומי: ושדי יתן לכם ברכה: ונחמו אבלים:

זכר צדקת

אל נעלה ומבין לכל נעלם: ומודיעו לעולמו:
ומי מאבל: והנהי והצוחה: בחסדו יתמו: ובטל
אורו מן רחמיו והמו: המתים ירחמו: והחוסר
ינחמו:

המתים

נאזר יפרוק מעליכם: עול אח ובן ומצרית:
ובזעמו הגדול ימטיר על רשעים פחים אש
וגפרית: וביום זרע ארום: מארץ יכרית:
תחיו לחיים ותהיו למלכות ולשארית:

ירחמנו

כי ממזרח שמש ועד מבואו בגוים גדול
שמי: השקפתי ברחמי ממרום ושמי על עמי:
רוצו מלאכי שלומי ועשו נאמני: נחמו נחמו
עמי:

החיים

האל ינחם לב אבלי עמו ומנחה דמעה
מעיניכם: ורחם מתינו: מגדולים ועד קטנים
ויחיש דבר טוב האמור בחזונם: ונחמתים
ושמחתים מיגונם

ינחמנו

במקום בקאה ינקום צדיק ...: בקהא מתינעה
אל נעלם ומבין לכל נעלם: ומודיעו
לעולמו: ומי האבל והנהי והצוחה בחסדו
יתמו

יתמו ובכל אורותיו רחמנו; זה מנו המנותם
ירוחמו והחיים ינוחמו: — המגיתיו
כאור יפרוק מכל צוארו ניכם: עול הארץ
ובין המצרית ובזעמו הגדול ומגור על
רשעים פחים אש וגפרית וזרע אדום למעלה
ושמיד ויכרית תוחקו לחיים ותהוו למלעה
ולשארית: — ותהין
כי ממזרח שמש ועד מבואו בגוים גדול
שמו: השקפתי ברחמי מממר ומי על עמך
רוצו מלאכי שלום ואמרו זעמו: נחמו נחמו
עמי — ותחתן
האל ינחם לב אבילי עמו ומשחה הדמעה
מעיני ויראם בגלל מיתיהם למקטנם ועד
גדולם ויחיש להם דבר הצמן בחזונם
ולחמתיהם ושמחתים מיגונם
נחמו — כמלך

א צדיק ײ בכל דרכיו וחסיד
בכל מעשיו צדיק

צדיק
שופט בצדק אזרחים וגרים: משקה כוס מות
לכל היצורים: חכמים ונבונים: חלמים ועשירים
כלם ישתו כוס מוד זה מגיד יני: — צדיק
מה עמקו מורותיו: ומה נפלאין: לא על על
איש ובמלך לא באו: החושבים לעמור: עלוהם
ושתאו: כי מי עמד בסוד יני: — צדיק
ומי

ומי זה יאמר לו: מה תעשה ותפעל: הוא האל
המושל: בתחת ובמעל: הוא נושא עון: ולא ינקה
מפעל: אקוא ואתם יען: — צדיק
אין זר אתו במלכותו ולמולו: עושה כפי חפצו:
בארצו ובזבולו: מי הוא באלים: ידמה או ישוה לו:
כי מי בשחק: נערוך לו יען: — צדיק
לכם הן לדעת: חוטאים ושובבים: כי יש יום בא
לא בוער כלהבים: ילהבו בו חוטאים: ינצלו
השבים: אין לכן שבו אל יען: — צדיק
הנפטר ברחמיו: ובחסדו ירחם: אותו ובנו:
ושכינו וינחם: ברחומיו עמו: ועל רעתם
ינחם: למען דעת: צדקות יען: — צדיק
כמלת תם קול גורהא איצא קול שתלהא:

ב צדיק יי בכל דרכיו וחסיד

בכל מעשיו: צדיק יען: א צדיק דין אל גדול
ונורא: אדיר יוצר כל נאזר בגבורה: ארומם
גדלו בפחד ובמורא: אספרה תהלותיו יען:
צדיק
צדיק וישר תמים: בכל פועל: תכן שחקים
בזרתו: ומים מדד בשועל: הוא המוריד
שאול ויעל: כי מי אלוה מבלעדי יען:
צדיק
גוזר דין אמת הצור תמים: להשחית כום
מות: לכל מתי יקומם: יחד על עפר
ישכבו: אשמים ותמימים: כי ישרים דרכי
יען — צדיק

יי

אל אמונה ואין עול: צדיק ומיוחד: אשר לא ישא
פנים ולא יקח שוחד: כי כל דרכיו משפט:
וצדק בכל כחד: חסד ואמת כל אורחותיו סלה:

צדיק

לכן אבילים: תמיד עשו אבל: כי ימותו...
כצל: והכל הבל: ונפש הנפטר: או הבחור:
או הנערה: או האשה: נלקח או נלקחת: מנחלת
חבל: כי מי יעלה בה׳ סלה:

צדיק

כמלת תם קול גוהא אוצא מתלהא ל

צדיק יי׳ בכל: דרכיו וחסיד: בכל מעשיו:

צדיק

צדיק לנו:
צדיק אל אחד שוכן מרומים: הוא בורא יצוריו:
במדת רחמים: הוא גבור ועצום מושל ביקומו
הוא דין לאמנות: ואבי היתומים: הוא גוזר ומקיים
ומגן לחוסיו:

צדיק

צדיק יי׳ הצור תמים פעלו: הוא יתגדל
לדורות: מה עצם מה לנו: הוא זן כל עבדיו
אין קצה לגדלו: הוא חנון ורחום: מי זה ישוה
לו: הוא הרואה לקהלו: אתותיו ו... מי לו:

צדיק

צדיק יי׳ טוב ומטיב: למבקשיו: הוא ישר
ועונה בצרה לדורשיו: הוא כובש עונותינו מנחם
הבלי שוא: הוא לעד יתברך: בשפתות: קדוש
הוא שופט בצדק כל שוכני אמפיו: צדיק

צדיק

צדיק

צדיק יי׳ מרום לשכב ולעלה: הוא לוצר
ושופל: עדתו בתפלה: הוא חמוד המודור:
ראשון בלי תחלה: הוא עזוז ורם ומתנשא:
למעלה: הוא נוקם לעמו: מצריו ולמשנאיו:
צדיק לקול אבולים
צדיק יי׳ מנר: הוא צופה
ועונה שועת בני אמונים: הוא קדוש בפי: כל
עליונים ותחתונים: הוא רוצה תשובות: ובמ
תחתונים: הוא משען ומבטח יום יום לעומניו:
צדיק
צדיק יי׳ שלא תברע בלב עולם: הוא תמים
ומשובח ומחיה את כולם: הוא מוחץ ורופא
עשירים ודלים: הוא גואל המוני: ומלחסר
אבילים: הוא יחון עד ישמח ישראל בעושיו:
כמלת תם צדיק
ושלוסר לצדוק
אשר לא נשא פני שרים: ולא נכר
שוע לפני דל כי מעשי ידיו כולם: אשרי
אשר
איך יתנאה אנוש והוא קצר ימים: ואחריתו
נבלת עולמים: וכל מעשהו בספר חתומים:
שמעו זאת כל העמים: אשר
באמרתי שמעו וחלדו בחלד: גם ילד גם יולד:
גם עמודי חלד: האזינו כל יושבי חלד:
אשר
גדרם המות כתורח: כתות: האמונים עלי תולע:
חבקו אשפתות: ובני ימי המלכים: ובגחלי
הצפות: ובאו ונחו כולם: אשר
רעז כי ספה אנוש לכליון: ויקר נפשם
ממדיון

מפריון: גם שפל גם עליון: יחד עשיר ואביון:

אשר

הלא אנוש נמשל כבהמות: לכד במצוקות
ובמזמות: ואחריתו לרגבי אדמות: מי ידע
חכמות:

אשר

ייי צבאות יעץ ומי ינוא: ויום ויום תחזה עינ
הוא עושה משפטי ודיני: אתה למשל אין

אשר

זכור אזכור כי פקידתני: בדין ידינני: ואשר
אעשה יום יריבני: ועל עפר ישיבני: עון עקב

אשר

חנחוקר כל סוד נעלם: ויביא במשפט יצורי
כולם ואל ישובו אחור יגיעי עולם: הבלחים על
חילם:

אשר

יזמו להסתר כדין מחוללם: בהולם ועשר
וחילים: למות הם שמרו כולם: ויקר פדיון נפש
וחדל לעולם:

אשר

כי יחשוב להנצל בעת דין ורחת: תמצא
פני מושל רום ותחת: ויחי עוד לנצח לא יראה
שחת:

אשר

כי יראה חכמים ימותו בשכלם: וכמו
ובער יחד יאבדו בכסלם: ועמים ישובו לעפר
ועזבו לאחרים חילים:

אשר

במגלת תם ל אן יחנו למנוחתו מי לנחם ויתול
אסיפת שלום תהי אסיפתו רביצת שלום: תהי
רביצתו ומושבי מנוחתו: או קבורתו יבא שלום

אסיפת

מנוחתו

מנוחתו באוצר החיים תתר ומסנה: מוגנו
אדוני קהל יונה תמנה: והנגת וחיש קץ נחמה:
המהולל בפי כל נשמה: אמיפת
נשמת גועה להלך כל חי: כי הכל יודוך
חי חי כי הכל יעבדוך ואתה לבדך חי: אשר
בידו נפש כל חי: אמיפת
חי גדול אתה ודבר ממך לא נעלם: ונפש
הנפטר אחינו ואהובינו: או האשה הכשירה
תרוחם והנפטר ירוחם בדין: ואל תוכלם מעלהים
חיים ומלך עולם: עושה שלום: במרומו שלום
תנוח בשלום: מלאכי השלום: אריאל השלום
דודי השלום: זכרו וזכרה לפניך בשלום
לפניך בשלום: יקדמו לפניך בשלום
תקול בעדה תם למנצח בנגינות על
השמינית מזמור לדוד: יי אל באפך תוכיחני
ואל בחמתך תיסרני: חנני יי כי אומלל אני
רפאני יי כי נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה
מאד ואתה יי עד מתי: שובה יי חלצה נפשי
הושיעני למען חסדך: כי אין במות זכרך
בשאול מי יודה לך: יגעתי באנחתי אשחה
בכל לילה: מטתי בדמעתי ערשי אמסה:
עששה מכעס עיני עתקה בכל צוררי: סורו
ממני כל פועלי און כי שמע יי קול בכיי:
שמע יי תחנתי יי תפלתי יקח: יבושו ויבהלו
מאד כל אויבי ישובו יבושו רגע
מעלת ואין כאן רגל חכם או צדיק או יתן קול
קול

קול: יהוה מי יגור באהלך: ומי ישכון בהר קדש

הולך תמים ופועל צדק: ודובר אמת בלבבו: ל

רגל על לשונו לא עשה לרעהו רעה: וחרפ

לא נשא על קרובו: נבזה בעיניו נמאס ואת יר

יהוה יכבד: נשבע להרע ולא ימיר: כספו ל

נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח עשה אלה לא

לא ימוט לעולם: מזמור לדוד יהוה אל באפ

תוכיחני ובחמתך תיסרני: חנני יהוה כי אומל

אני רפאני יהוה כי נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה עד

מאד: שובה יהוה חלצה נפשי והושיעני למען

חסדך: כי אין במות זכרך בשאול מי יודה לך

יגעתי באנחתי אשחה בכל לילה: מטתי בדמע

ערשי אמסה: עששה מכעס עיני עתקה בכל

צוררי: סורו ממני כל פועלי און כי שמע יהוה

קול בכיי: שמע יהוה תחנתי יהוה תפלתי יקח

יבושו ויבהלו מאד כל אויבי ישובו יבושו רגע

אנחמכם אבכי

תקיף תרננה נפש עבדך הדל הנבזה השפל הרזה

אשר היה בחיים שואל מליחה יום תעמידן בדינך

העבד הצעיר הנפטר בשם טוב וזכר טוב ומעשי

טובים לבית עולמו: בזבח ועולה: ונשמתו ב

עדן תהי שתולה: תנחם לב כלל עמומיו השרי

האצילים האדירים הנבונים ואשתו האלמנה: וא

באלה אולאר תקול ובנו היתומים: ואחיו וקרוב

האצילים ינוחמו כולם בנחמה כמולה אושב

קדם מלה יתבושרו: ומי שמבוע ומי שחדש ומי שמ

אודך

מעונה שוכן קדם: אשר יצר כל בראוו:
העפירם וגם נדדם: ברוב ובפלאיו: חון נרדם
מעיניו דם: לרוב חטאו ומכשלאיו: מה יתאונן
אדם חוגבר על חטאיו: מה יתאונן
שחר שברי עלה: ושמשי נעורי ערבה: בשרי
שורי בלה: זמן זקנה עם שיבה הידידיה: נומעת
המות הפרידה: ולמעת ונטמנת לקברים
נלאתה ואושה ובניה וקרובה בוכים בדמעות:
מה יתאונן
קורי עליכי מעלי: חמרים ועקבות ומתנורת:
לענוים ומלבוש מתאנה: ובנו ואמי וקורובי
בוכים עלי: שלומותם כמלה: והדין בכל ענין:
רע הוא צור תמים: לזאת דמעתינו ותארם:
לבי רפו מוראיו: מה יתאונן
דוערת מיום איום: ומפר מפחדך: ומאשרה
הצדקת החשובה: ומיחשבון ומי עון ולא תביאה
במשפט: עם רשעי הנשים: ומורם והדוצר:
התשובה: פרוק חובי כחמדך: ותרצה לי זכורת
זכות: מה יתאונן
קבל צור האשה הראשה: עומדת נגדך:
לחת כמא כבורך: נהר די נור: רש ודל לפניך:
ודובבות שפות יקומון: כי כלל מודיו ומשרתיו:
ם וצבאיו: מה יתאונן
ארי תפנה ומה תענה: ושגיאון ימלח לה:
מגידים ומעידים: ותם ינלנו מתרים: ואוביניו
בחורם: ובגנו ושכונה עם הצדיקים: יקימים
עפרים: לחיות בגועם ולם
מה יתאונן האשה

האשה הצדקת: ימחול לה כל עון ועם
שרה ורבקה ורחל ולאה: ורגלם הקשיבה: בקו
אי ארצם ויחיש לו ושיבה: כרוב הודו: צעקתם
ושועתם: וכבודו כקדם: כחזון נביאיו
עם יתאוננו לב
כמלת אקונה ובקאה אמלל בנה איצא לאש
צבאות יגונים סבבו: לבי ומעי צרבו: במ
אהבה: היקוד אחד רמעני חרבו: לו חכמו
אפחד למחר מתמול: איכה לעדי מעדנאי
לוטין ולם מעשעג: אמצה אהובי שרדו: מי יתנ
לי ויחמול: ולבם ולבי מעבר: אישים מלוהם ערב
הלבו ואורי ערבו: יכלו בלא עורבי: אשר שמח
נפשי ערבו: לו חכמו
לנדוד ידדד: נדדו גילי וגילי נעצמו: על
ביחד נמדו: נפשי לכלות יממו: מחמד
שרדו לקברים נמעו: ולות רבידי שמנו: עו
לנודם דאבו ובטל רמעי שבבו: ועל לחיי לם
דמעי ברם התערבו: לו חכמו
יכלו זמני והגדרך: אולי ברודים אמלגה:
בחלום אמלע צדוד: אולי בתקיץ אשבעה: הן תו
על נשתי יקוד: יקר עד כי אלונה: על גוד אהוב
עזבו ביתי ולגוד אהובי: מא שאלו אי אהלם: תקש
ואנה שבבו: לו חכמו
הנה זמנים מאמו: כי מה בידי עוד אעש
עולם: לשכמו עמכמו: קנתי ולגאתי נשא:
ברגלם רמעו: שמחי לם שעו: למום מרידה רכב

נדדו

27

דרו ישבו לבלתי: אכל מקום בו אחנה: שמנה
מני ארבו: לו חכמו
ברת חברי צנעו: לבי בלמעם משכו: ונחו
והם שכנו: מדבר וציות הלכו: קולי להקשיב
אנו: רוחו ותוך בור השליכו: דודים לבבי לבבו:
יני לשובם ראבו: אוחיל לקרבם יום יום רחקו
י לא קרבו: לו חכמו
ספק אלהים חסדו: ופקוד ישוני: עמך
בע במעשי ידך: עורר להגיד עזמך: זכרם
חיים לגדך: עד ישמעו את נאמך: עורו ישנים:
א שבו עמדו: עם התיצבו: הנני אצוה רחמי עמי
עון שובובו: לו חכמו
פלת אמר בעאה ערה בקאה תוכחה נקולה:

תוכחה אחרת: אם לא תרעי

פשי אחריתך: קחי לך מוסר: ואות מראשיתך:
בל יסודך: ועל תוהו בנותך: בואך ובצאתך:
חייך במותך: ורגע: ולמה זה תעלזי: ורוח
וא תרעי: מני לך כי תמעי: כמו אהל רועי:
תבוקשי ואינך: ואיך לא על זה פקחת עיניך:
למנו
ת אחת דובקת: והן הם לאויבתך: ולא התבוננת:
תקרב עתך: עדי ייעפו: אנשי מלחמתך: ייונה
ך ומתה תמתך: ורגע: ולושא כי לך: ושוב
ך למול מובלך: לזאת מובל והמירי
למנו
לך לדרוש: את אשר תעזובי: ותשוב
תנהרי אם תאבי: ופעם תשובי: ורגע: ואם

אחת

אחת לחונך: רבות לרצונך: ואיך יתם עו
והיצר לשטנך: עומד על ימינך: ~ למען
התל בך הזמן לעמל ורחות: לבנות ולת
ועורך לא נחת: הכל יכלה ועל מי בטחת
הלא בתענוגיך: שכרך לקחת: ורגע: לש
את אמנה: לעבדה ולמלך: עבדות האדמה
ואם תוכחה מה תאמרי לאדונך: ~ למען
מה לך תבל תמיתני הבל: תני אני לוקחי
אני עוד לא אקבל: ואי אשמה על זמן: או את
מגוון אשכנה בך: ונושא או יובל: ורגע: ושקיו א
יתריד: ועל או יוריד: ואעבור או אוריד: והמ
ומפריד בינך ובניך: ~ למען
כמבלת בתאה אתשיעה
להגיד כי ישר יי צורי ולא עולתה בו: המ
והמחיה בחסד וברחמים: ~ להגיד
שערי רחמים: לבעלי תשובות: פתוחים ו
נשמות נדבות: היחוד לבדו בוחן הקרובות: הכו
עונות המוחל אשמים: ~ להגיד
מלך אין לו ערך: המשגב בצרור
חיים חי אל שדי מצוה מאורות: יתברך ושתב
לדורי הדורות: מה נעצם מה לו השומע בתמי
להגיד
עצמו מפעלותיו: בהדומים ומרומים
יודו לו בראון בשפתות נעימות: לו ד
ותבונה ולו התעצומות: המבין ומרחם לו מב

ותומים

תומים: להגיד

אזין אל קול רלים: ישמע התחנות:
דרשיו בכל לב מעשיו להפלות: מי יוכל
מספר ראשונות ואחרונות: אין לו סוף ו
אש: קדוש במרומים: להגיד

עושה שלומות לו יאתו שבחות:
רון העולמים: ומכלכל הרוחות: שאלו לילות
בחמרו ושכינה: במנוחות שאננות: למען
אבות הקדומים: להגיד

האספו חסידיך: למענו להודות:
לשמו עד ירחם הצדקת: האשה הכשרה:
שכינה בגן עדנו: עם הכשירות: יקיצה
ממערים: ותגלה הקודות: ויקבץ נפוציהם:
המוכוחים לעתידות: יחיש מבשר טוב:
לבם ינון בין התמימים: להגיד

גמלת לתשועה בקאה גירה
תשועת גרה קינה פי אשה איצה
לבי באש וכויה: למות אשה יפיפה:
ישרה וברה ונקירה: שכנה בארץ צרה:
ישרה ובקה

מהוררת בנשים: מיוחסה בנשים
אצולה ממשפחתה: שפתותיה רוחשים
בתוכה ומגוים ולילה: מעשים מקדשים
מפני נורא עלילה: חשקתו בה אל כלה:
מות בה בצדיה: ונקיה

חרדה

חרדה לדבר קונה: כי ראתה כל היום
ורצון שדי רצונה: מה נורא ומרה אים
ושרה
יום קצת משמשנה: בא ולא מצאה פדיום
ובפתאום ובפתע: יצאה לאר מרת נשיה
וברה
איך אשמח ואת אשתו: נגשה את נורת
חרדה: ושכחה אר—ת אהוב—
ונקיה
מגורה ושכנה קבר: וארבה בכיתי לשמע
מיטב אמרה: חנוה רב ואמרה: במעון דיה
ואיה: ישרה
סגולת כל הכשירות: היתה מגורת
ותפארת הגבירתה: בטוב מע—ש
וברה
יהודיה: ובגלל קר— המאור ור
יקנא מהודיה: והנשים יעודוה בעצה לם תושי
ונקיה
נשאת חן לרואיה: איך מות השחית
ונבר הנאה: בזנבם ורחב בית
ישרה
ולרגבים הביאה: ולמר—ח ל—ר
עפרותה והריס את יחידתה והוריד
וברה
את הגויה שבן: ידעום אבלים: אנו—
נגד אושרה: ובתוך ביתה עשו: צוחה במגרש

ולבנם

תקיה

ולבבכם כמים: קרעו לצורת

נפשה כי נשברה: תוך גושרה:

ישרה

נעלמת רוממיה: מי יתן את עיני:

מקור דמעה: ואת ראשי מים:

ורה

מים יתן את עיני: מקור דמעה

פנים ואשיר נגוני: מנוחי וחגי וחדשי:

תקיה

ואחרי לגילת

ששוני: ואען בנהב אנשי

בדה

תבל מה: לך

תבקשי: שרה

ולשון רמזיה:

ישרה

שרה וברה ונקיה

הנשגב במרומיו ודי— ואמנת

תמים: ב—חם—ן

וב—רחמיו: וי—רחם

נב— הנ—מנים:

ישרה

ושלחסך משמניו ושכוב עד ברית

תמני מים: ויצו מלאכי שלומים צאו

נקראת הצביר:

ישרה וברה ונקיה

כמלת ומרלת אקינה מבקא מרבשנאה

איצא גירה באשרה: כמלת

זי לחן אצריך ה—ין

נח—ל:

מרוע שרים

נבוש —ב—ב—

ב—ב—שם

במנט—ר

הבשרה: הי—

מנח—מנ— נפשם

וה—יל— בבכי

וזיקוננו

יקוננו ברחשם: הצרי אין בגלעד אם רופא אין:
שם: הצרי אין

יקרה בת אצילים: צירים אחזוה: נוגשי
מכאובים: יחד הקיפוה: חליים כל היום:
ברוח שאפוה: תשוקים נדאבים: לעצמת
מכמל רשם: הצרי אין

פוריה היתה: כגפן אדרת: צר לי כי מפרי:
נשאול נמכרת: ובתלאוב קלתה: אשה מיוקרת:
בצאת נפשה: מתה: ולא עלתה שם:
הצרי אין בגלעד

תנו מפרידה: בנמלטה לגלוחיה: ולזמן הפרידה:
אישה שבניה בוכים: אחיה ואמה: ובנותיה בכיים:
אין אמינויה ולבות לחברים: לנודה ותנה שבחיה:
דשה נודו למפדה: נתחברו ברחשם:
הצרי אין בגלעד

למות הצדקת: חנון בנוחמך: זכור קדאים:
בשמך: ופדות מעמך: תשלח מכוויך: שדי
עמך: האבלים ונעמך: בגן עדן תשכינה
תשיה בעולמך: תקימים מלמעלים: עטרת
פז לראשם: הצרי אין

מקוננת שמר בעאה בקאה תוכחה לאשה גירה:

נפשי שובי למי לו הגדולה:

פני בא יומך: ושא לך מחולה: וטהרי ארצך
לבך: טרם תרדי שאולה: והכיני צדה ושתהיו
עולה: ורגע בשובך אחונך: אולי הוא יחנך:
ימיר את יגונך: ומחה את עונך: עם כל האשמים:

המעטרכי

המעטרכי חסד ורחמים: —— המעטרכי

נפשי שובי: דרכי בדרך שלמה: ומרע סור
ועורי מתנומה: וזכרי יום הדין וחשבון הנשמה
כי הא' בראך ישרה ותמימה: ודמע עשי העוב
בעדנו: ובקשי את רצונו: והתחנני לפ
משמר עם מחניו: ישמע ממרומים ישקיף
ברחמיו: —— המעטרכי

נפשי שובי ורחקי מהבלים: והטי את אזנך
לדברי המשכילים: ושומרי התורה וחוקי
המעולים: ושחרי פני א': בשבח והלולים: ורנ
קומי בלילות: ופתחי הנעולות: וערכי התפלות
לא' נורא עלילות: ברוב פחד ואימים: ויקבוץ אות
המעטרכי

נפשי שובי רדינך מהפשעים: לבך קרעי בעת
ורגשים: ושאתלבי: בעבעת הרשעים: פחדי
מיום דינך: תמים דעים: ודמע: ודעי כי בוראך
במשפט הוא יביאך: זכותך ישאך: וטוב עדר
יראך: ותנצלי מאשמים: —— המעטרכי

נפשי שובי חלי פני צורך: ועם רחל ולאה זכ
מאד במעשיך: ועם שרה ורבקה: ברחמיו יהוא
יעורדך: קומי אורי כי בא אורך: ובגדי ישועה
יהו עלך עטרה: שאי מהא' ישלח הגואל: לעמו
ישראל: ויבנה ההראל: ויקיץ הרדומים ——
המעטרכי

כמלכת לתוכחה בקאה לתשובה: אחרת לאשה
אני אמית ומחיה: מחצתי ואני ארפא ואין

מידי

מודי מעל; — ואין מודי —
שבו יחד קהלי: גם יחדו לשמעי: והאזינו —
אמרי ודברי נאמני: אתם סגולתי ומיטב כרמי:
כל מי מבקש: פני משכיל: — ואין מודי —
מה לכם חרבו: ריק ושקר: והבל שימו בגבולים:
לכם אבל ופחדו מנוראה: ויגון ואבל וצרות: קשות
וצירי וחיל: — ואין מודי —
עורו מתנומה: עמי עורו: ומיום הדין המר
והנורא: וגורו אחרי לבבכם: ועיניכם אל תתורו:
ולמען תהיו ולמשכם תציל: — אני אמות —
ידידי יראי: אתי ושמרו עצתי: כי פתאום ופתע
יקרבם מיתתי: אם תאבו ושמעתם: אריס חמתי:
ואת שברכם: פעמים אכפיל: — ואין מודי —
המונים המונים קחו עמכם: תשובת אמת:
והשליכו פשעכם: והרבו הצדקה: ויחי לבבכם:
כי הון ביום עברה לא יציל: — ואין מודי —
חכמה קנו ודעת ובינה: והיו עתידים: ליום בדרך
נכונה: והתודו על חטאות: ברגע ובונה: ועיניכם
דמעות תזיל: — ואין מודי —
זכרו מעמד הדין: וחלדת אשו: ויום כל איש:
יענה בו כחשו: צדיק כצדקתו ארוממם נפשו:
וחוטא בחטאתו: בתופת אפיל: — ואין מודי —
נבונים קדושים: זרע אמוני: למדו —
היטב ועשו: הישר בעיני: לכם רחמים אחיש:
משמו מעוני: ותחנתכם ארצה ואקביל:
— ואין מודי —

הלא

הלא נגלה הזמן: כאור כי בא: לפנו עמדו
אחר אחר: בשובו ומדרכו מורדים לבבו: ומפח
בקרבו יחיל: ——— אני אמית ———
חסדי אשמור: ואנצור לדורי דורים: זכ
במצותו העלו למעלת ישרים: קדשי אבנה
ועל מזבחי פרים: אז יעלו עולה כליל:

אני אמית

כמלכת אוצא גירה בקאה קינה לאשה חן וכב
על כשרה ואצילה במרנהי:
ואניה בנות ישראל בכינה: ושאו נהי וקינה:
ולמרדה מקום לגינה ואשה רעותה קינה:

ואשה רעותה קינה

יבכו בנפש מרה: על צנועה והדורה: אשת
חיל גבירה מהודרת: ועטרה לעדרה: ביום צרה
הצנועה הכשרה: לשמע זאת הגזרה: כי אזנ
תצללנה: ——— ואשה רעותה ———
ואיך תחשך ולא תדרשו: קינים מעל מפ
והתבוללו וגם קוללו: והתפלשו באפר: והילילו
והכילו: קינה בבעלת שפר: והדמיעו והשמיעו
ודומו לבנות יענה: ——— ואשה רעותה ———
אל שוכן במרומים: ימלא לה כל עונה:
ולאבילים הלבומים: ישמיעם קול רנה: ובמנו
ובשמחה: תהי עם למשה חונה: במחיצת
הכשרות: בחנה אשת אלקנה: ——— ואשה ———
שושנת העמקים: אשרי נועם דרכיה:

והמצוות

והמצוות והחקים ערבים: על לשוניה אשריה
ישריה: כי טובות צפוניה: התמה כאור חמה
הה בבור שחת טמונה — ואשה
תבכה עור במסתרים: נפשו לחמרוניה:
ותשתוחח והוי תהים: לצאתה ממנה ומזיה:
ובניה בתמרורים: ואושה ומשפחתה ורעיה:
ותבונתיה ישרים: ופיה דברי נבונה:
ואשה רעותה קינה
נשלמה לקינה נורה איצא לקראה למרבעה:
גירה פי אשה צדקאת בקאה כמנורת

חבצלת שרונים: אומללה

ביגונים: אוי נא לי כי ממעונים: לקחור
האמונים: תקונים מצאוה: ומתע קראור
ומתאום באזה: לזאת אשא קינה: אנשר
ממספד כתנים ואבל כבנות יענה:

כבנות
בת מלך כבודה: המטרדה המכודה: איך
נגרשה ונטרדה מביתה: ולקצר נטמנה
היא ירדה: ירדה חמדתנו: ולגרעה
חבלתנו: ונפרדה גבירתנו: ונשברה הצנה:

אעשה מספד
רחום ברחמיך: רחם מנער ומנך: על
הבשרה ושלומך: תפרוש על עמך: עמך
תרחם: ותשלח אז מנחם: בכבוד לה נחם:
לעיר דוד חנה: ופדויי יי ישובון ובאו ציון
ברנה: תוכחה כבנות יענה

יחידתו

יחידתי אם: מהוד התעריתי: דעי כי הנה
פרי חטאך ארות: קומי עתה: והרבי לך בורית
ורבי והלבינו מעונך: ובמי דמעות עיניך
והשפילי גאונך: והתחנני לקונך: ושובי לצורך
למען ייטב לך בעבורך: ~ למען

שגית ביצרך: זה כמה שנים: וגם לא נלעת
לאשר נשמנים: ועל כן הכת מכות נאמנים
ורבי: עדי דרשו לחללך: במרירות בכיך: ושובי
ממריך: בטרם סור עדיך: ונגיע תור—:
למען

רעית רוח ואמרת אפלי עור: ולא התבוננת
כי מוסף למספור: ועתה איה ההדר וההוד: ורבי
איך ישמור לבך: בזכרך את חובך: ואם עורך
באבך: הדוחל קרבך: לצאת ממגורך
למען

אפלת ושפלת: ושלך נדת השנת: ומוכיחיך
איהם לא שמעת: ועל כן אחר: גבורתך נכלעת:
ורבי היש לך תוחלת: להפרק משאת: בטרם
הדלת: תהיה ננעלת: ויבא לא דב—:
למען ייטב

לקחי מוסר ושמעי תוכחות: ושובי לצור
כשמחה: בורחת עד לא יובל גופך לשחת: ורבי:
הטוב צדה תהיה לך עתידה: לעת בא יום תקדה
בעת תהיו נדה: וימור— בה צורך: כמלרת:
למען

מרגת תוכוחה בקאה אחרת תשועה לאשר—
חנוני חנוני אתם דעי כי יד אלוה נגעה ב—:

ממשוב

חנני

מפשע עשיתי עברתי רבה: ורוח חרון אל
ירי כבה: ונגפו וקצפו זה יוצא וזה בא: זה
כרת טוב שרשרי: וזה קטף את אבי:

חנני

חמת נילי אפלה ומהר: עוד קדר: וזמני
ביגון שלם לשני הנדר: וכבוד נחשתי: ובעדי
אין גבר: אן תברח מעולי חס לבי בקרבי:

חנני

אם אסק שמים ככוכבים. עולי: ואם לשאול
ארד כעפרים יזולי: ואם מזרח אך ערבי
ששוני: ואם מערב. אבוא ויזרחו כוכבי
נשפי:

חנני

סבוניתלואות עלי צבו יחד: ומשארית
ושבר לי פחת ופחד: דנני השופט שלא יקח
שחר: בצדק וחורשים חרשו על גבי:

חנני

שארתי וחרפה אל כל ראוי בושה: זה חלקי
כי מעט במספרים חמשה: ואות לי זה מנין
שלשה: וששה וארבעה בכל יום בשחרי וערבי:

חנני

לולי רחמיו ומפלתי מרוב אשמתי: ולולי
חמדיו ממש נחמתי אבדתי במעלי לרגבי
אדמתי: אש שלקחה לי משלי ומלכי ויאהר לבי:

חנני

כמלת שתשובה בתע אשה צורה בקאה איצא:
קינה לאשה לח אקינה:
יום וליל אבכה ואלים: קול לנור אשת

נעורים

לעורים: חכמה במצוות אלהים: ישרה ובשרה

בת יקרים: אשת חן והדרים: הולכת במישרים

אשת חן והדרים

עמי חושו לעזרתי: ומהרו נא על פרידתי:

איך כי נסעה מעונתי: ולראות הדרה נכספתי

ולמאד ולמאד עצמה תוגתי: ואחדל משמחת

שירים: הולכת במישרים

קדוש ונערץ בקדושה: והוא חי לעדי עד

ומלחמה: ומי יאמר לו מה תעשה: כי הוא עליון

ורם ונשא: ושומר מצותיו יחסה: תחת כל כנפיו

במסתרים: אשת חן

בורר ובוחר בקינתה: אהה צר לי על שואתה:

צופיה הליכות ביתה: וכי נפקדה מנותה: ואחגור

שק ואספוד אותה: זאת לה קינים בתמרורים:

והדרים

מלך נאמן צור נעלה: צדיק ואין בדינו עולה:

לובש גאות וממשלה: יחיד ולו כל הגדולה:

חסדיו חסדיו יזכור לקהלה: אשר מצותיו הם

שומרים: הולכת

הוי ואבוי עלי בקינים: למות מאשרה ברית

אמונים: ועזבה יתומיה ביגונים: יקרה חשובה

מפנינים: איך לוקחה איך לוקחה: באמונים: ותמיד

אשב על עפרים: במישרים

קבץ נפוצי עדתיך: רחום תזכור בריתיך:

מקדשך ותפארתיך: יהיו שמחים מגולי עמך

ותקיץ

ותקיץ ותקיץ דדומי מיתך: ותחיו ויודו לך בשירים:

אשת חן והדרים

חיל עדי עד ברחמיך זכור לי בריתך
ועמדיך: לחיים להם לאמיך: והנפטרה מטרומיך
חלקה יהיו עם תמימיך: ותשיש בבנין בית בחירים:

הולכת במישרים

כמלאת שקינה בקאת מדבר נאה לאשה גזרה:
שבו ובכו עדת הא: למפקד הצדקת: ומ[illegible]
מעגלים תמה בדת מתחזקת: לא יכבה בלילה:
נרה ומתעסקת: באהבת יוצר הכל: ונר ארצו
חושקת: ואשה למפקדה מקום: ומגיד בין
קהליה: גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה:

גמלתהו טוב ולא רע כל

מה יעשה ולגזר עליו בזאת הגזרה: ולקח
זמנו מלו: אשה חשובה ויקרה: ונשארו הילדים:
לפני באש בוערה: יצעקו אן אמנו: ועינם בתוך
הקבורה: וילדי לאבי יתומים: יחלו לעזרה:
בצרה: בחסדו ינחמכם: וינחם לב אבליה:

זמני חייה

עפר כמה תשחית: האבות והבנים: ומורי[illegible]
כמה תפריד ותשחה קומות יגונים: וכמה
תרחיק ששונים: וכמה תקריב פתאום: בארץ
נחלתה: היקרה: אמונים לבעלה ...
ואחריה ילדיה בוכים ומספדים אנינים: ובעלה
מרוב אשו צועק נגד חקרו ... יה:

גמלתהו טוב ולא רע כל

יונה מתוך קנה נדדה ועזבה ילדים: אבלים:

עגומים

עלומים וצורחים לאלוהים וחרדים: שואים משובביה
והמה לעים ונדים: אז הלכה אמינו עזבתנו ברוב
אידים: בוכים במספד ונהי ועל שבר און שוקדים
ואביהם עמהם משתוממים לנודיה: ~ גמלתהו
טוב ולא רע כל ימי חייה

הממוה טרפוך: צירים ורב מאד עולה: ה
הכתה בחלי רע: ולא מרפא מצאה לה: מה יקר
הדרתה: ומה נעים מה לה: שומרת ברית וצדה
בטח בה לב בעלה: חומה על קרוביה מפרנסת
עליה: ~ גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה

מלך רם וגם נשא: אשר קצר ימיה: חסידיה
יזכור לה: ובנין ושימיה: אמת וחסד יטוב צורה:
עלומיה יכפר: ששון תשמע מרום: לגן
ומלשי מיה: בואי בה שקט ושלוה: אכלי ממגדיה
גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה:

כמלת למרבעה לאשה צדקת בתאה לתוכחה:
שובי נפשי למקום מנוחה: הא בחר אותך נכוחה
ותמיד תהיי ברחמיו בטוחה: כי הוא לעד מרבה
סליחה: ורגע: הוא מלכך והוא חוקך: יכפר את
עונך: ויסיר כל יגונך: ותנוחי בגנך: מעתה
ועד עולם: כי יש יהיה לך לאור עולם:

כי יש יהיה לך לאור עולם
למה תישני ולא תקומי: ולא תאמרי עוד
כי בא קצי: שרי משגלתך ומהרי ורוצי: לפני אלהיך
והודי לו ועלצי: ורגע: והתחנני לפניו: ובקשי
את רצונו: והוא יתן חן בעיניו: ותזכי לחיי העולם
כי יש יהיה לך לאור עולם

35

מהלך עניה עצלה במלאכת:
ולא תלעי עוד כי בא עתך: ועד
מה תאמר מרחר בגלותך
מהרי ולבשי בגדי תפארתך
ורגע: והרימי שירך בתחנה
ליוצרך: למען יעזרך: כי
חנון הוא יתברך שמו לעולם
כי אני יהוה לך לאור עולם

הקדוש והנורא יקבל
תשובתך: ויתן בגן עדן: חלקך
ועם הצדיקים: יתן מנוחתך
ורגע: ויהיה לך עדינה מזיו
השכינה ותתפארי לא
לפני אל מלך עולם
כי אני יהוה לך לאור עולם

כמגלת אתוכחה תם קול בירה
מבקשה אתשיעה:
איכה: כמגלת אקינה

זעקתם היא שברה: לבי ולמני אקרא:
שאל גברה הצרה: עלי ועל היתומים:
קצף צור מי מרומים
אין יפנו ואמהם: לקחה מות מרהם:
יהי לם עמהם: כי הוא אבי היתומים:
ושם ילדי יתומים
כמגלת אקינה
ובקשה מרבעה לאשר
אוילולה

איילילה ואזילה דמעותי : ואחגור שק כי עצמו
צרותי : לנוד אשה מאושרה בדורותי : הה נמער—
ונעדרו שמחותי : לזאת אהים ואקונן בקינותי : ממרו
שלח אש בעצמותי :
ממרום שלח אש
לפירודה יהמו מעי בקרבי : וחלחלה אחזתני
לרוב עצבי : ונבהלתי וברחו כצל ימי טובי : מר לי
מר כי עלה מכאובי : ומר צלו ומה כל טובותי
בעצמותי
יאורת לי המספד והקינים : כי הרמו חומותי ה-
היכלים : ונלכדתי בתוך רשת האמונים : ונשארתי
אבל כל הזמנים : לזאת אלהה תמיד : כבנות
יענים : ואהימה בי רבות אנחותי — ממרום
הה אשתי לנדוד מבותי : נלאיתי נשוא עלרת
מכתי : אוי עלי כי אבדה תקותי : למי אפנה ולמי
אגיד מחלתי : ומי בלתך יהיה לי בצרתי שוד ואבוי
אחריך צלתי : השברתי נכלמתי בחטאתי
ממרום שלח אש בעצמותי
ואלהרך לבי ונכשל כוחי : ועזבתני חיי ואבד נצחי
ותוחלתי נכזבה ורב אנחי : ובשדי בלה ואבדה רוחי :
וגוש רמה ותולעה הם לבחי : משחיתים גומי כל
עצמותי — ממרום שלח אש בעצמותי
סור כל סוד בחמלתו ירחמכם : : נחומים וחיש
מהרה לכם : יגל קץ וישמיד כל קמיכם : ותשובו
בבנין בית תפלתכם : ויקיצו הרחמים לעוניכם :
ושר שלום : יקבץ כל נפוצותי :
ממרום שלח אש בעצמותי
כמגלת למרצנאה לאשה בקאה גירה אוצא כמגלת
על מספד

על מפקד בת אמנונים : הדומה לשושנה :
את היותה לתנים : ורע לבנות יענה :
את הייתי
אבכה בבכיות מרות : ביום חשך ויום עברות :
לתנים
בכה אבכה בלילה : וגם אזעק בגרונה :
ואחגור שק כבתולה : כי חסרה הגבירה :
ורע לבנות
ועל מבחר הגבירה : אשא נהי וקינה :
יענה :
גלתה מתוך נותה : והחריבה את ביתה :
קרוביה ומשפחתה : עזבה בצער ומגינה :
את הייתי
דלותה ושפלותה : ועל נחיה דמעתה :
והי כל ימי חייתה : היה חלש ומבטחה :
לתנים ורע
ואל גזר בלא עולה : כי מגזרה לא עלה :
והגוים אשר בו נפלה : תשכון עליו עלתה :
לבנות
תזכור ברוגז רחם : ותחוש היום מנחם :
ואבינו תנחם : שהי קדם מעונה :
יענה
ועל ישע בלי משוב : על קבראתה וגם ישנים :
וקיצה ונוחמו וירחמו בנחמת ציון :
את הייתי
שמחינו אל אהיה : ועדנה בטוב מגמה :
במהרה כמו נאסף : וכל מגיתו יקומים
לתנים ורע
החיה לרומינו : ויקיצה בלי עגרינה :
ויקימתם מעפרים : לבנות לתשועת השנה :
יענה

כמלת אבכה

אבכה וקולי ארים: ודמעי כמטר אזרים
וקול קינים בתמרורים: ואען וארחיב אמרים
במות אשה בת כשירים: לבי לגזר גזרים: אשת ח
והדרים הולכת במישרים: — אשת חן

נהיאשים חבלי: ועם יעלה אתחבר: ואמש
משכן זבולי: ואשכון בתוך עם מדבר שודדים
אוהלי: ולבי למאד נשבר: נגידים למות: עומרי
חדרים: — הדרים

ימס לבי למאד: קרבו באש נבערו: למור
אשה בעלת הוד: נגולו אזי גברו: היתה עטרת
כבוד: דרכיה ישרו: מעשיה מאושרים: והלכו
בשערים: — הולכת

שומרת דת קונה: החכמה קניניה: תורת
חמד על לשונה: וצדק ותום ענוניה: מטרת
חן בארמונה: היתה וחן טוב מנה: מנות לדלים
שכורים: תתן ותמלא להרים: — במישרים

סורו למו אגידה: ומי יסוך אנחתו: נדה וגם
נפקדה: מסמו תמרתו: ידידתו המחמד
נעלדה מבנותו מחברת המאורים: איך נלענה
כעפרים: — אשת חן והדרים

חיקים לעדי עד: להשיש עלה רובי שלומים
יברלה בטוב ובר חמים: ויהיה בין העמים: קומה
בהקיץ הרדומים: תזכה ותחיה: רדומים נגימ
תשלון המור ישרים: וראשה תרים
הולכת במישרים:

כמלת למרבעאה בקאה לתוכחה

אחרי

תוכחה אחת

אחרי בלותי נפשי הבלעי: כי ע חמתי אחרי
[ה]ודעי: שובי היום אולי תושעי: כי מה יהיה מחר
[ל]א תדעי: ורגע: נפשי הומרי ומחטא השמרי:
[ו]לא הנזרי: ובשמן תעזרי: ומאס תמתרי: ומילך
[מ]שכבך: יום ישלם ילי מעלך: יום ישלם
נזסר נשמה בעזרת צור עושך: ועשי בערמה:
כי רעה המעשה: גוסך רמה: ותולעה תכמה:
לבש שממה: וגוש עפר יכסה: ורגע: המלאכי
שון: ובואי בהיכלו: והחזיקי בשולו: ובדבר
מה לו: הרימי קולך: יום ישלם
טרם לכתך: לעמק השוחה: ומי מלאכתך
והכיני ארוחה: ובכל יכלתך בקשי לך מנוחה:
וראי בדעתך: גיהנם פתוחה: ורגע: אשר שמה
יורדות: נפשות נבחרות: ולמשפט עומדות ור
ואת מה מורדות: ועל עפר משלך: יום ישלם
ועד אן תלכי אחרי ההבל: למה תמשכי
העון בחבל: הלא תדעי כי מכשפה תבל: תהפוך
לבבך כעור ונבל: ורגע: הלא היא אויבתך:
בהבל תסיתך: לגנוב את דעתך: ובזפיה תפתך:
לטמון פח לרגלך: יום ישלם
למה משובה: נפשך לא תדעי: עד לא נזובה
מתבל תנודי: עשי נא תשובה ובחטאך התודי:
והיי עלובה וביצרך רדי: ורגע: הרבי תפלתך:
תכבד אנחתך: ולפני דמעתך: יסלח אשמתך:
חי צורך וגואלך: יום ישלם

נשא

ישא לפשעך ולא ימאס כביר: ובהבלי ועך
לבך האביר: כתם רשעך ועונך ועביר: הוא צור
ישעך וחסדיו יגביר: ורבע: ויפלטני הנחת: יציל
משחת: וממרדת שחת: בשובה ונחת: הצור תולך
יום משלם יגן
נשלמה שתוכחה בקוה שתשועיה בתענית נאשה
חנוני חנוני אתם רעי כי יד אלוה נגעה בי:
חנוני
מפשעי עשיתי עברתי רבה: ורוח חרון אל
אלי כבה: ונגפו וקלפו זה יוצא וזה בא: זה צרת עונ
שרשרי: וזה קטף את אבי: חנוני
חמת עלי אפלה ומהר עוד קדר: וזפני בגלון
שלם לי הנדר: ויכביר נחשתי ובעודי אין גבר
אין אברח מעולם חס לבי בקרבי: חנוני
אם אסק שמים ככוכבים עולי: ואם לשאול
ארד כעפרים ירדוני: ואם מזרח אך וערב
ששוני: ואם מערב אבוא ויזרחו כוכבי נשמ:
חנוני
סבוני תלואות עלי בבו יחד: ומשאת שבר
לי לי פחת ופחד: דלה השופט: שלא יקח שוחד:
בצדק וחורשים חרשו על גבי: חנוני
נשארתי חרפה אל כל ראוי: בושה זה חלק בי
מעל במסריסי חמשה: ואות לי מעון של ושלש
וששה וארבעה בכל יום בשחרי וערבי:
חנוני
לולי רחמיך ספרתי מרוב אשמתי: ולולי
חסדיו: ממס נחמתי: אבדתי במעללי גרלבי
אדמתי

ארמתי אשא לקהלי מאד ומלח ויזהר לבבי

חנונה

כמלכת לתשועה בקמה: בעדה קינה לאשה
קטנה פי כתם שמנה: לאשה חמידה מכל נשי:
משפחתה ועדתה: רוצו לנוה ביתה הרבו
תאניתה: מראשית השנה ועד אחרית שנה:

מראשית

חברים רוצו מהרה: ונהו לזאת הנזרה:
לפירוף אשה כשרה: מנוראה בבשרותה:
מראשית השנה ועד אחרית שנה:

מראשית

אם תאמרו היא פנימה: מעלה על כל נה
כימה: צדקת ותמימה מי שמע כחכמתה:
מראשית השנה ועד אחרית שנה:

מראשית

סוד היראה בלבה: היתה מום אין עוד בה:
דרכה נתיב יושר באהבה: כל ימי חיותה:
מראשית השנה ועד אחרית שנה:

מראשית

נושאת חן בכל עין: נחלה מזמן קין: דומו
ושמלה אין: מכוסה לאחריתה: מראשית
השנה ועד אחרית שנה: מראשית
היא לומדת חוק תורה: לאנשי בני תפארה:
לבונים הם והיא מנורה: האריאל על עדתה:

מראשית

להפתח שעריה: עמדו בחצריה: בפו
מתק אמריה לאביונים: ואהבתה:

מראשית

ובשבתה וקומה מודה: לצור מרומירה:
וכל עמה ויתומיה לוהים רוב בכירתה:

מראשית השנה ועד אחרית שנה:

מראשית

יום אליה יקרא: הנאזר בגבורה: עם
רבקת הישרה ישוש את מחצאתה: כמגרת
מראשית השנה ועד אחרית שנה:

מראשית

פרגת: לקונה בקאה למרבעה על אשר
שמשך כבודה והלך אזי נעתם ביום מהומה:
היה שבזל תוס שבגלך: וקדה כשרה חכמה:
הענויים בגולה צועקים בנפש עגומה: אחרי
איך שפל דגלך: ועל לתחתיות אדמה: ישלם לה
פעלך ותהי משכרתך שלמה: ישלם

ישלם

משחרת ודופקת: דלת רוכב ערבות מאושרה
צדקת: צדקותה רבות: אוהבת וחושקת: עשורת
חמדים עם טובות: בדתו מתחזקת: הלבה ביושר
נתיבות: ותמיד מתעסקת בתורתו התמימה:

ישלם לה

ואיכה פשרה חמודה: מאורה ונשברה: נגב
דבר האל חרדה: חיתה בטוב זכרה: זכרה כקנה
וקדה: בכל שער מהוללה: בטוב טעמה רלין
נמדה: חוק תורה נבוכה בעתי עבודה: תתחלל
בפי אמנה:

ישלם לו

אהלה שורך ומית: לין נתקן ומר הורה:
מחלוה לא עלתה: ארוכה לה ורב אידה: יום
המשחית אתה: לאהלה ובער בגורה: בנרי
והוו עת מתה: צעק למקדה חמודה: אהה נבל

אם בהוותה: פיה פתחה בחכמה:

ישלם ילי

לעוברי ונחלי: לבבו אכלו: והן מבולי
חבלי: שאול ומאורי אפלו: ומעלה ראשי צללי:
כבודה נטוי ואזלו: אשר היתה חומה עלי: עמוים
מרודים דלו: ובחכמתה אהלו: החקרים הקימה:

ישלם ילי

פרגת לספר בנבואה כמלת בקאה לתוכחה לאשה

תוכחה אחת:

יזנה פותה יקושת כל מעבר: תיראי הבר
ותגשי המכבר: חלדך עבר והפח לא נשבר:
ומה תשיבי שולחך דבר: ורגע: התקשי עבור
רוחך: עמי אבד נצחך: ותם לריק כחך: תלכי
לב שארך: ושומי עלו בכו: אי מזה באת ואנה
תלכי:

אי מזה

המעט ממך משחחת בתבל: בת ענוגי זמן
כשני יובל: בחשך באת ותלכי בהבל: הנזרי
כי תרבו ימי אבל: ורגע: לכן מתעתעים: והבלי
שעשועים: וקראי פרגעים: ולבך לקרעים וקראו
לבכי:

אי מזה

ואם לא עתה תנצלי עדיך: מתי תוכלי לשלם
את נשייך: מר מרי מריך: ומחובת חשיך: עונך
חליך ותעניתך צריך: ורגע: בה תודך דייך:
בה שמיעך ובכייך: יראה את נגייך: מפניתך
ומחייך: ונשא עונכי:

אי מזה

דבר עונך עלי ראשך עברו: באה לבך והם

גאו וגבורו: ואם ישבר לבבך שברו: מכוני בו
למלחמתך חברו: ורגע הדיחם מקרבך
וטהרי את גופך: והקריבו לבבך: והקטירי חלבך:
ודמעך נסוכי — אי מזה
הנרפה למלחמה נמשלת: לולי היותך בדמי
מתמולות: לא מטהורה אבל מתגאלת: ואיך
נגאלת נשמה נעלמת: ורגע הרבי לך בורית:
ובקשי האחרית: ותבואי בבריות: ומגדי שוא
ארית גרי מתוכך: — אי מזה
אי מזה באת ואנה תלכי
כמלכת לתוכחה בקאה לתשובה גורה לאשר:
ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת
עשית ואנחנו הרשענו: — ואתה צדיק
ואתה צדיק שוב מחרון אפך: אנחנו כחומר
ונגוף קצפך: הרס מן לקום: בעברת זעמך לא:
אחרי כן במעללינו: — ואתה
ואתה צדיק מי זה מלפניך: ינוס או יברח
ממשפט דיניך: תנה רצוניך מחר לצאנך:
ולצעירתו לעדרינו: — ואתה
ואתה צדיק על פשעינו: עבור ובחסדך שעינו
רועינו: רבים רחמיך רפא לנגענו: כי לך עינינו
צרי למחלינו: — ואתה
ואתה צדיק ישר ולא עולה: רוח כל איש מלאתו
מתולה: ובלב הכל הורה חק שנונה: על הטוב
לקבל ורע בא עלינו: — ואתה צדיק
ואתה צדיק הוא שמך לעולם: מחיה לעולם
ומכלה

ומכלה לכולם: עשירים ורשים: כבודם וקלם:
מושל במרעינו ובכל גלינו: ~ ואתה
ואתה צדיק הישר תמים: לא יחדל טובך:
לעד ולעולמי עולמים: ומסך לבות אנוגים ועגומים:
ושתו כוס תנחום ולכל אבילנו: ממלכת תשועה
~ ואתה צדיק ~

מבקאה קינה איצא גזרה לאשר
מספד מר באניה: וביגון ומגנה: ובצעקה
כתנים: ואבל כבנות יענה: על צרה עדינה:
בעפר נטמנה: עשו כל עדתה מזמנה: כל
רגע וכל עונה: מראשית השנה ועד אחרית
שנה: ~ מראשית ~
שמם שב אוהלו ולכסא אצותה: ולדברה
ולקולה ולש. ופי קומתה ומשפחתה ואישה:
ואחיה ובניה: ואמה ועקים בגללה: ונשא את
צעקתם: ותאמר אהה בתי: ~ מראשית ~
הגדילה היגונים: והרימו הצוחה והחלו
השעונים: בקול נהי ואנחה: ובמירון מות עדנים:
בחגור שק ובקרחה: על צרה באש מנים: ובקבר
הונחה: לזאת ואת עשות קינים: תמיד שנה
בשנה: ~ עד מלאת לה שנה ~
רחם יה עם שמה עמשה ואויבה עולים ובנהא
וקרובאה ושמה חובו דודים ומטמטם: בנה לו ~
ולשמחה ובצהלה ובגילים: לנחלה ומנוחה:
הביאו: ומלך אבילים: כל יגון ואנחה יצאו בצאת
השנה

קרב צור והחישה: בשורות יפו ונאו: לציון:
ארצם הקדושה: ובנה ערים שאו: אליך הגישה
ועדיך יבאו: אלי בקרבן אשי: לעדי עד ירצו:
את פניך עור: שלש פעמים בשנה:

מראשית

חמול ורחם על מיתינו: הרדומים הנטמנים
בעפרים: ימין יחיו ויעלו מן הקברים: ברוב
רחמיו רחומים: קריב והנחם על מי מנוחות:
בטוב ובנעימים: האשה הראשה: נעם זכורת
שלושה תומיותם: דרך אבות הישירים שנה בשנה

מראשית השנה

כמלת אקינה מרבת בקאה אמרבוגה עלי אשה
משו שיכנו וכל עדלינו נחלמו בקינה: וכל
שמחה ורננה: במר יגון ומגלנה: למות אשה
נאמנה: יראה משוא אמונה ואובלה עשורת
בכל עונה: אבל כבנות יענה: מראשית

השנה ועד אחרית השנה

שביב שלה בת אשה: מותה ואמונה: וצאתה
ממגרשה: וביתה ומעונה: שרף עלמות מוקשה:
ולבב אביוניה: וכל ביתיה מאושה ואחיך ואמה
ובניה: נשבע וקרובה לכל ונחם: עד מלאת
נה שנה תמימה: מראשית השנה
השכחתם בני ובנותי: וקרובי ומשפחתי: ואהבתי
וחמלתי והוברתי וחנותי כאלו לא נבחרתי: ואתכם
ולא רביתי: ואיך לא תעלו על קברותי: ואיך
לא תזכרו אותי: לספוד לי ולבכותי: תמיד
רעי ומיודעי: על מותי ואמונתי: יום לשנה יום לשנה:

מראשית

כמלת

כמלת למרבעאה בתעת לאשה בקאה קינה:

גבירה מרוב שכלה: בטח בה לב בעלה:

גבירה מרוב שכלה

מיוחסת בזרזיזות: הן יצאה ברזות:
מלא אשה הזארת: עצרה וכובד עולה:

גבירה מרוב שכלה

חליים הקיפוה: וחלחלות רדפוה:
וקדחות שלפוה: ולא עלתה ארוכה לה:

גבירה מרוב שכלה

אין מזאת המחצה: רופא למחלה למצוא:
על ערש דוי רבצה: ועלו עצם חבלה:

גבירה מרוב שכלה

סביב מטתה ברחו: וגם למקוננות שלחו:
והתאבלו והאנחו: וחגרו שק בגללה:

גבירה מרוב שכלה

עתה והיכלה: חרבה ואור ביר:
רועו ובכו עליה: וחוו קול ממבר:

גבירה מרוב שכלה

שמו עתה את גרמי: ובשה ובנות עמי:
להים לבוכה עלמי: מר מעני צפה:

גבירה מרוב שכלה:

מיוקרת בכשרות: מאושרת בישרות:
בקול רם הבו שרות: והקבר בגלה:

גבירה מרוב שכלה

עשן ממסר זה היום: למני לא ראתה מדיום:
מגזרת ל איום: המולדת מעב לה:

גבירה מרוב

אהובה להגרוה נהיה: כי הלכה למאפליה:
תמה יפהפיה: מגזרת זקב בולה:

גבירה מרוב שכלה

צור

גבירה מרוב שכלה

צור עולם אשר לקחה: בגן עדן ינחה:
ועם שרה יהי מנוחה: ישיש ותהיה אצלה:

גבירה מרוב שכלה

מרגלת לקינה מבקשה למרבאתה לאשה: חמודיה
אילולה ואגדולה: ממספר מר וקול בכורה:
על גבירה מפוארה משובחה יפיפיה במעשיה:
לעושיה: אהובה ורצויה: והבנות במר שוררת:
והבנים נהי נהיה: לבנות המקוננות: קראו וגם
למדנה: בנותיכם קול נהי ואשה רעותה קינה:

ואשה רעותה קינה

הנגינה באנינה: בנותיכם תמרוריה: לגמולך:
אשר הלכה: בתום מנעוריה: והבינה באמונה:
בחסר אשוריה: ומעולה לרוב שכלה: מעשרת:
לצוריה: בכו בנות שאננות: וספדו בחצריה:
ולמרוממות החכמות: שאו קול בשעריה: עשו מספד
כתנים ואבל כבנות יענה — ואשה רעותה

עשו מספד

ראש אגדך ולפאורך: דמעותיו ואערה: לאבל
רב כאש נשרב: בלקיחת העקרה: בגי חמדה
וכבודה: ביום עברה נעדרה: ובניה בקינה:
צועקים בנפש מרה: מאמנו נעדרנו: איך ממנו
סרה: ברכתה: וחומתה: ועצתה הישרה: ביום
הלכה בחשכה: ולא כבתה האורה: לזאת אבכה
ולא נשכח: מי נפש במרירה: בחמלתה וחומתה:
דמעותיכם תרבינה: — עשו מספד
נדרו נא להגונה: בתמימות מה לכת: וטוב מעש

בגו

בלי כעש: גדל עורבת לחמה: בחכמתה ובינתה:
וחן וחמד תוספת: מלאכי רחמים יבואוה: לכל
עדנה מתברכת: ובמחלת הכשרות תמצא
מנוחה נכונה: — עשו מספד
סרגת קינה אתגן ואספר בעהת אתגן לאשר:
בקאה כתבו תוכחה ואתגן ומת שיעות אתגן
חוגה כיונה בעברי פי פחת: עופי בגרס תרדי
לשחת: כי הלושה חיש בא לקחת: עד אן תהיי:
בכל צד נדחת: ומבית אדונך כשפחה בורחת:
ורעו: קומי השתגי: וכשחק פני: מקום בו תחני:
ועם שכינה שכני: ומעט טוב תקני: שובי נפשי
לצורך והתעני: — שובי נפשי לצורך
רחלי עניה מהבלים כולם: ולעלות לשחק
תגלי שכלך כולם: אולי תחזי האור הנעלם: כל
אשר של עץ חיים ואולם: באכלך מפריו בו
תחיי לעולם: ורעו: צאי נא ממומשך: פרס
בו קצך: בוס דין ונשך: כי תחת אישך שלות
ותזני: — שובי נפשי לצורך
יחידה כלואה במאמר הגויה: דמות אניה
בתוך הים דחויה: עלי רום עליה: ממעמקי
נשיה: כי להשבר חשבה האניה: וזו על כמעט
ירד תחתיה: ורעו: משואיו טבעו: קלעו וקרעו:
ועליו נבקעו: ומוליך לעו: ואין דרך תמצאי:
שובי נפשי לצורך
זורעת שוא: וקוצרה עיר נובל: רודפת ריק
היא כשמה תבל: אולי למעונך מעולך יקבל:
ומעשי ומני: לעולם לא יחבל: ורעו —:

והוא

והוא מראשיתך: וייטיב אחריתך: לבלתי הפריתך:
ועם אנשי בריתך: לטובה תזכרני: שובי
ימי עולמך: נחשבו כאין: וזמן כקין יכלו ויין:
לסגרולי כל מחמדי עין: ואת בו שכור מבלי היין:
ודעי אין לכתך ובואך מאין: ורגלי טהרי רעיונך:
לשרת את אדונך: ועם שובך לקונך: תחזי פני
קונך: ולכחי תחני: במעלת אתוכחה איצא לזרה:
בקאה אתשועה נכתבה לאשה — שובי נפשי
לצורך והתענגי:
כי פחד פחדתי ויאתיאני ואשר יגורתי יבוא
לי: — כי פחד פחדתי
אוי לי אוי נא לי: פי נשבר לבי: ויגבר חלוי:
ועצם למאד כאבי: אש תוקד בצלעי: ותבער
בקרבי: ולי נעה בו: ושדי הרע לי:
— כי פחד
למאד רבו יגוני ועצמה תוגתי: כי נלקחה
אמי אהובתי מתוך ביתי: ונשארנו אחריה
אבלים בין קהלתי: כל זה ברוב חטאתי ומעלי
ומעללי: — כי פחד
יומם ולילה אצעק: עלי אשתי בת דודי: ומר
אבכה: על לוע אהים מעונה ומלכה: ובכל יום
דמעות מעיני מבכה: כי ערבה שמחתי: ומשושי
וגילי: — כי פחד
הזה על הזה שבר על שבר: יחד אספוני מכל
עבר: ואות ראשון ואחשון בקבר: לאיש כמכאובי
— כי פחד
אשדי הרע לי:
ואתה צדיק על כל הבא עלי: כי קצפך וחרונך
יחד

יחד באו אלי: לזאת אצעק בלב מרי: אלהי אלי:
כי אויבי חרקו שן לי: ——— כי פחד
חסר חרונך ואפך אל תמלאני: כי קצתי בחיי
מאבלי: ויגולי השלך מפני קדש אל ואינני:
לחמני אלי ולא היה עוזר לי: ——— כי פחד
כמלת אל תשועה מבקשה תשועה אחרת ———
והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
אפו ולא יעיר כל חמתו: ——— והוא
יוצר הנשמות אין חקר לגדלו: מי יוכל
להציד מקצת מגדלו: קרוב הוא ונדרש לקראיו:
באמת לו: יוגע ולא ייגע אין חקר לתבונתו:
והוא
שומע צדקה ויסלח ורפא: המשחית ויעצור
הנגף והאף: כי חנון ורחום הוא רופא: נתן ליראיו
יזכור לעולם בריתו: ——— והוא
ור— שוכן תהלה צדקיך אל עושה: נפלאות
ושמך על הכל מתנשא: ושבחך במינו מי אל
כמוך נושא עון ועובר על פשע לשארית—:
והוא ר
עושה אור כשלמה: כל בשר עדיך יבואו
יחד כי רוחם בידיך: ובכל יום עיני כל אליך
ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו:
והוא רחום
הקיצו ישנים שוכבי העפרת: כי הוא על יכם
יטל טל אורות: להחיות לכם מי ימלל גבורות:
ולא ישמיע כל תהלתו: ——— והוא רחום
מה רב טובך אשר צפנת ליראים: נפשותם
תתעדן כי בשמך נקראים: שמך טוב לחוכים חזיון

קיז

קץ נביאים: כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגולתו:

והוא רחום

כמלת. אתאוננה בקינה גדולה אמצא לאשה

מי אשה שלבבה נקולה כל מנין

בנות ישראל בכינה: לשמש נעמה מכולה: צאינה
והגה והי: ולכו ומובו ארונה: אשת חיל ביראת
לו: חגרה מתנה: תתהלל כי בצדק מודה עם
רשונה: פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה:

ותורת חסד על לשונה

אללי לי דבר שבר: על שבר קראני: ומגיד לקראת
מגיד: בתלאה באני ועלי היו מלנה: איך הלאני:
ובמטרה לחץ: כוס מות שמני: לזאת אנהרה:
בתמרורים: ואבכה על חסרונה: — פיה פתחה

ותורת חסד על לשונה

צר לי למאד בכיה: צר לי על שואתה: כי נשלחה
אגרת: לה מגן חמדתה: קרעתי את לבי: ולכמתי
בראותה: צעקתי לה שובי: ואני ברוב בכיתי:
ותמהר ותלך: ותעוש משכבה: — פיה פתחה

בחכמה ותורת חסד על לשונה

אוי כי אתה מות: ועלה בחלונינו: ורכב מום מות:
השמים משכנינו: ומשבתינו וחד: הפריד בינותינו:
על כן עלם באי בינו: וחשך אור עינינו עת נמנרה
נעלמות ובראותי עגונה — פיה פתחה

קרובי ומשפחתי: ואחיי וידידי: עליכם
נשבעתי: דברו על לב אהובי: כי מהם נפרדתי:
וצרשת כום מות נפלתי: ונלכדתי ולארץ תלאובות:
גברות קדמתי: ונדדתי כמו צפור נודדת מקנה:

פיה פתחה בחכמה ותורת חסד

ינחם

ינחם אל האבלים: בדברים נחומים: אומר
עצתי תקום: ומשפטי על היקומים: חלק המעלת
ישימה עם התמימים: האמונות הכשרות
לאהבים ולשומרים: ותחת עץ החיים: ו...י
שבתה ומעלותיה: פיה פתחה בחכמה
ותורת חסד על לשונה

קינה כתם מנה: לאשה
אצדיק בתוך עם קדש: דין לאדר צדק...ש:
מדי חדש בחדשו: ומדי שנה בשנה:
מבראשית
ותדרנה דמעותי: כי רבות אנחותי: ואבכה
על שנותי: על צדקת אשה ...
מבראשית
על זאת משפחתי הילילו ומספד מר הגדילו:
ודמע רב הזילו: כמר מר ואמנה:
מבראשית
על הנפטרת הנעימה: בכו לא גבירים
ושועים: ומיודעים ורעים: עליכם לא תרמנה:
מבראשית
ואהבתה לא תנשו: ומבכו לא תחשו:
ולבבכם מאד רחשו: בכל רגע ובכל עונה:
מבראשית
איך ממנו נעדרת הנעימה המהודרה:
ואורה עלינו קדר: וכמה עלינו ענ...:
מבראשית
אל שדד יחיה ותקיצה מעפר...: ועם צדיקים
ישימה ועם שרה ורבקה ורחל ולאה יקימה ותהי
מחיצתה בגן עדן עם חברת התמימים לאמונה:
מבראשית
כמעלת לקינה כתם מנה לאשה בקאה נגרה

אשת חן תתמוך : כבוד מלמעולי : הלכה :
ותענוג : חצרת קהל אמוני : לנוח בגן עדן : עם נשי
נאמני : היא האשה אשר הוכיח יה — היא
שבת משוש כל לב : בעזבה בית מגוריה :
אבל היא בטוב מעשים : במספר נזכרים : עלתה רום
להיות עם ישרים גברים : אנשי חסד הם : מנחלה
נשמרים : ועם טהורים וברים : הנלשים אל יה :

האשה

משכנות מבטחים : נאביונים ודלים : בכתה
וגם מוצאים : מנוחה כל כושלים : בעלות זכרונה :
לך שוכן זבולים : תרוח בזכרך : חסידיה הגדולים :
נמה עלי ואור פניך יה : — אשר
אוי על פרידתה : כל עמה כואבים : ונשארו
אחריה : דואגים ודואבים : נצדיק דין אל : רוכב
על עבים : ויודו כי הדרכי : יה מאד טובים : ועל
טוב ועל רע : נאמרו צדיק יה : אלה וכח
אל אלהים חיים : שחי העולם : ינחם האבלים
וישמחם מאבלם : ויגיה חשכם : ויאיר א...ת
אפלם : במהרה : אמן כן ונעשה נהורה :

ילל

במלת קינה בתאה מרבעאה לגרה אוצא לאשה
שמעו נשים קולי : רעותי שאנ...רת
ותשאנה עלי קינות : כי המר שדי לי מאד

כי המר

שנותי לזאיחלי : היות כשמחת ל...
ומקוסה וגם חולי : אבותה ראות חומש : ואמצאה
...ו ורמש בווסר : חרון ועברה : לכן בכו עלי
במרה כי נתץ לאהלי : — שדי לי

לאשת

לאשת חן הדורה: שושנת הגנים:
מאהלה נעדרה: בגזרת שוכן מעונים:
ואריס קול בכלה: ואבכה נהי וקינים:
וגם אצעק בחלחלה: על כי נשבת חנינה:

לימאר

מה אעשה מה אומר: כי אנושה מכותי:
התז וכרת וגם נזמר כל צלעי מוכתי: מחץ
חלף מכתי: נתנני לקבורה: תחת רוח צחה:
דירה ארבע אמות גבולה: — כי המר
האל ברחמים: למען ירחם על בני נשמתה:
נא שוכן במרומים: תכפר על אשמתה: ועם
אמהות הישורות: ישים את מחצתה: וישקם
כום תנחומים: לאבלי קהלי

שדי לימאר

כמלת ממלבעאה בקאק תוכחה אחרת לאשר
שובי יונה ידידה לעונה: למה שבראך:
טהורה ממעונך: ואזור צדק התאזרי: כל עונה
ובגדי עבודה לבשי והיי נלונה: לעוס המור
ומהרי אביונה: ורגע: רדי נא ממעונך: ומשלו
מות חלאך: ודעי כי ובואך: למשפט בוראך: צור
העולמים: המעטר לחסד ורחמים:

המעטרך חמד

מעשי יושר בבני ותחנונים: עשר ורצון אל
דין הדיינים: בכל עת יהיו בגדיך לבנים: ולרם
יבנו עליך גל אבנים: ורגע שבו ובתוך חדרך:
נהי על מה הקדך: מאמצמו ויצרך עדי יאמרו
אשרך פני מולך אשמרים: — ורחמים:

עזבי

עזבי שנך נפש חומרת: אוהבת תבל ובה
היא בוטחת: ושכח מרמות ושוא את עומדת:
ומושב לציים ליל ויום רוקדת: ולא תזכרי חוסר
האש היוקדת: ורג״ע: הכי בו חוש מושך: ותמצא
מר כומך: תמור מתק משושך: יחולה מעושיך
מחרדי וכל הימים: המעורר כי
ישתכה עורי ונורי מיום דין: יום היוצרים בחו
ודבר עם מדין: ומפרי הכל מעשיו מגידין:
יראו וראת שלך תהיה במדין: והתחברי עם
חברת למעלו מיחדין: ורג״ע: עדי מתי מכולמת
ורעות רוח והבלות: וקרבי האבלות: ולכתך
בית אבלות אמירת דר מר ומים:
המעורר כי
הולך עצלה ביום חטא מבועה: ונפשך
בדם חטא מלאה ומגועה: מחר למך בארץ
לא זרועה: מדם תובש גרמך זאת השמועה: בדלת
אדוניך שים אזנך רצועה: ורג״ע: מחייך
וממולתך: הוא ולא קשיותך: ויטיב אחריתך
ובלו ישתך: בכל טוב ובל שנים
המעורר כי
כמלת שתוכחה מבקא תשובה לאשה אוצ...
דעו כי יי הוא אלהים הוא עשנו: ולו אנ...
עמו וצאן מרעיתו: דעו כי יי
דעו כי ידוד שתק הכן בו כמאו: כל יש במעל
ומעלה בראו: הראה לבני אדם להודיעם מלאו:
ועוזו וגבורתו וכבוד הדר מלכותו:
דעו כי יי

46

רעו כי יוי מושל ולו הממשלה: למצח לשמו
נאוה תהלה: עבדוהו בוראו ולבבכם הטו ל
אהבתו וליראה אותו: דעו כי
רעו כי יוי ותיק לחוסיו ומעוז: החוסה בו לא
פחד תמיד ולא ירעד: השם לרוב חמלתו חמדי
לעד: צדקתו לשומרי בריתו: דעו כי
רעו כי יוי אחד אין קץ לגדלו: בטחו בו בכל
עת עם נחלת חבלו שתשעו לו איש כבם שאין
לו תשועה: תצא רוחו ישוב לאדמתו
דעו כי יוי
רעו כי יוי נורא מדינו: והלך בדרכיו ועושה
רצונו: כיום בוער בוערת כתנור: ושים כנפחנו
להיות צל על ראשו להציל לו מעברתו:
דעו כי יוי
רעו כי יוי סמר בשר חסידיו מפחדו ואם
הבו גודל פקודיו מי יוכל יעמדו ואם מעבדיו
והנה השחקים ותמהו מגערתו: דעו כי יוי
רעו כי יוי יחיד וממית ומחיה: חפץ כי
אתה רחום בתשובה שבים ולאנשי רע מצעית
חנון ורחום: דעו כי יוי
יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
חמו ולא יעיר כל חמתו: דעו כי יוי
כמלת שתשעה בקאה לו יגד אכתבה מן שכלו:
קינה איצא נידה: על כשרה מהולה נשו:
מספד ויללה כי אנחתה: עדלה ולקבר הובלה:
כי אנחתה עדלה
איך גבירה והמיכרה: איך אחזה יום מבוכה: יום צרה
וחשכה

אשת חן תתמוך: כבוד מהללוה: הלכה
ותעזוב: חברת קהל אמוניה: לגנות בגן עדן: עם נשי
נאמנה: היא האשה אשר הוכיח יה — היא
שבת משוש כל לב: בעזבה בית מגורים:
אבל היא בטוב מעשים: בספר נזכרים: עלתה רום
להיות עם ישרים גברים: אנשי חסד הם: מחטא
נשמרים: וגם טהורים וברים: הנגשים אל יה:

האשה

משכנות מבטחים: נאבו וגם ודלים: בגלתה
וגם מוצאים: מגלותה כל כושלים: בעלות זכרונה:
לך שוכן זבולים: תרוחם בזכרך: חסידיה הגדולים:
נמה עולו ואור פניך יה: — אשר
אוי על פרידתה: כל עמה כואבים: ונשארו
אחריה: דואגים ודואבים: יצדיקו דין אל: רוכב
על עבים: ויודו כי דרכי: יה מאד טובים: ועל
טוב ועל רע: ואמרו צדיק יה: יה וכוח
אל אלהים חיים: שחי העולם: ונחם האבלים
ושמחם מאבלם: ונגה חשכם: ויאיר א[illegible]ת
אפלם: במהרה: אמן כן יעשה נהורה:

יה

פעלת לקינה בקאה מרבעאה גדה איצא לאשה
שמעוה נשים קולי: רעותי שאננות
ותשאנה עלי קינות: כי המר שדי לי מאד

כי המר

שנותי לי ואחלי: היות כשמחת ל[illegible]
ושקומה וגם חול: אביטה ראות חומש: ואמצא
פורת ורמש בגוסי: חרון ועברה: לכן בכו עלי
במרה כי נתן לאהלי: — שדי לי

לאשת

לאשת חן והדורה: שושנת הגנים:
מאהלה נעטרה: בגזרת שוכן מעונים:
ואדים קול מללה: ואבכה נהי וקינים:
וגם אצעק בחלחלה: על כי נשבת חלילים:

לי מאד

מה אעשה מה אומר: כי אנושה מכתי:
התז וכרת וגם נזמר כל צללי מוכתי: מנחץ
חלף מכתי: נתנני לקבורה: תחת רוח צרתי:
דירה ארבע אמות לבולע: כי המר
האל ברחמים: למען ירחם על נשמתה:
נא שוכן במרומים: תכפר על אשמתה: ועם
אמהות הישורות: וישים את מחצתה: וישקם
כום תנחומים: לאבלי קהלי

שבי לי מאד

כמנלת מלבבאה בקאה תוכחה אחרית לאשר:
שובי יונה ידידה שלווה: למה שבראך:
טהורה ממעונה: ואזור צדק התאזרי: כל עונה
ובגדי עבודה לבשי והיי נלונה: לגוס המורית
ומהרי אביונה: ורעי: רדי נא מכמאך: ומשלי
מות חטאך: ודעי כי ובואך: למשפט בוראך: צור
העולמים: המעטר לחסד ורחמים:

המעטרך חסד

מעשיך יושר בבכי ותחנונים: עשר ורצון אל
דין הדינים: בכל עת יהיו בגדיך לבנים: לערס
יבנו עליך על אבנים. ורגע שבו ובתוך חדרך:
נהי על מה הקדך: מאמאמו ויצרך עדי יאמרו
אשרך פני מולכי אשמים: ורחמים

עזבי שגנך נפש חומדת: אוהבת תבל ובה
היא בוגדת: ושכח מרמות ושוא את עומדת:
ומושב לצים לי"ב ויום רוקדת: ולא תזכרי חוסר
האש היוקדת: ורל"ע: הכי גם חוש מושך: ותמצוא
מר כוסך: תמור מתק משושך: יחודה משושיך
פחד וכל הימים:

המשורר כי

ישכנה עדרי וגורי מעוז דין: יום היצרים בחיל
ורעד עומדין: ומפרי הכל מלבשו מגידין:
יראו וראת שלך תהיה במדין: והתחברי עם
חברת לשמו מיוחדין: ורל"ע: עדי מתי מבולבלת
ורעות רוח והבלות: וקרב האבלות: ולכתך
בית אבלות אמירת דר מר ומוס:

המשורר כי

הוולך עצלך ביום חטא מבוגה: ונפשך
בדם חטא טמאה ומגוגה: מחר לומך בארץ
לא זרועה: טרם תלבש גרמך זאת השמועה: בדלת
אדונך שומו אזנך רצועה: ורל"ע: מחייך
וממולדך: הוא ולא נשחיתך: וייטיב אחריתך:
ובגלו ישעך: בכל טוב ובגשמים

המשורר כי

כמלת תוכחה מבקש תשובה לאשה אוצאת:
דעו כי יוי הוא אלהים הוא עשנו: ולו אנחנו
עמו וצאן מרעיתו:

דעו כי יש

רעו כי דוד שתק הכון בו כמאו: כל יש במטר
ומעלה בראו: הראה לבני אדם להודיעם מלאו:
ושמו וגבורתו וכבוד הדר מלכותו:

רעו כי יוי

46

רעו כי יי מושל ולו הממשלה: לנצח לשמו
נאוה תהלה: עבדוהו ביראה ולבבכם הטו ללכת
באהבתו וליראה אותו: רעו כי
רעו כי יי ותיק לחופף ומעמד: החוסה בו לא
פחד תמיד ולא ילעד: השם לרוב חמלתו חמדו
לעד: צדקתו לשומרי בריתו: רעו כי
רעו כי יי אחד אין קץ לגדלו: בטחו בו בכל
עת עם נחלת חבלו שתשעו אל איש ככם שאין
לו תשועה: תצא רוחו ישוב לאדמתו
רעו כי יי
רעו כי יי לירא מדינו: והלך בדרכו ועושה
רצונו: ביום בוער בוערת כתנור: ושם כנפחנו
להיות צל על ראשו להציל לו מעבר לו:
רעו כי יי
רעו כי יי סמר בשר חסידיו מפחדו ואם
הבו צורך פקודיו מי יוכל יעמדו ואם מעבדיו
והנה השחקים ותמהו מגערתו: רעו כי יי
רעו כי יי יחיד וממית ומחיה: חפץ כי
אתה רחום בתשובה שבים ולאנשי רע מצמית
חנון ורחום: רעו כי יי
וכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב
אפו ולא יעיר כל חמתו: רעו כי יי
כמגלת שתשעה בקאה אז יגד אכתבה מגלגל:
קינה איכה נידה: על כשרה מהולנה נעשו:
מספד ויללה כי אנחתה: שרפה ולקבר הובלה:
איך גבירה נמכרה: כי אנחתה שלה
איך אחזה יום מבוכה: יום צרה
וחשכה

וחשכה: מנוף צוחה ומפלה: —— ולקבר הובלה
במישרים מידעת: איך פתאום נגדעת: והושקת כוס
קובעת: עם כוס תרעלה: —— כי אנחתה
גבירתי ברגזות: לבדה צרים עזות: במתנו פתאום
על זאת אספדה ואוללה: —— נדלה
דמעותיהן אבכה: וכן אכן אז אכה: על אשר
נעקרת ואבלה יומם ולילה: —— ולקבר
הלמוני מיורעי: והשכיבו בין צלעי: יגון בלב
ומעי: מעי אוחילה: —— הובלה
תשועת צוררי: נפל יגלה מלגלתי: ונתמלטה וימסה
שרש למטה ועשה פרי למעלה: ——
כמלת שקנה בקחת מרבעאה גדרה איצא לאשת חן)
צנועה גבירה: חכמה עשות חסד הגיוני:
ורעיה כבודה תמה: מוסר לפניה: משכבה בחבלה
מזמנה צדקותיהם: שאננה וישרה כשרה תמימה:
באמונה קנינה: פיה פתחה בחכמה: ותורת חסד
על לשונה: —— ותורת חסד
ולמאד הכאיב לבבות: צאתה מכבוד ביתה:
לעי מדבר וערבות: לרגבי קבורתה: על זארת
דמעי ערבות: עזלות למספד דמותה: במותה
אבכה אותה: ורוב ימים לחמלונה —— על
רכילים פין פי: פעולים מעשיה למעלה:
אמם נלכתה שבגלם: לגאות ערונה: ובשו לראשה
מעילים ועגילים לאזנה: לבן הרבן אנוליה: כבל
עם כל המונה: —— לשונה
הנאמן והמרחם: עמך ומנחלתך: אתה תרחם:
ותנחם לבית זבלך ונחלתך: ותשלח להם מנחם:

ציון עמי אל חלותך: ותשובה למשכנה: ולהדרתי
ארמונה: — ותלדת חסד על לשונה
כמלת נוירה בקאה איצא קינה לאשה נכתבה
פי אחרש נקובה

אהים על זה בקינה: יבכו כל עת ועונה: מראשית
השנה ועד אחרית השנה: — מראשית
יבכו למפקד אחותיהם ובת דודיהם: ישאו מרה
בעדם: ווי נפרדה מהם: אתבא בודנה:

מראשית השנה

הריעו נאנחים: מה טובו שבת בת דודיהם: במר
במר בכו נצרחים: ושותות כוסות לענה:

ועד אחרית

נפשם מרה: ולמאד הומיה: כי נגע השדיה
מושלה ונחמרה מגעדת בתה ואושה ואמה ובנה
יבכו למיתתה: — השנה

ינחם צור עולמים: כלל קרובה ינחם האבלים
העגומים: ואת דברי נחומים: ויהיה להם דין היתומים:
כמלת בתשת אחרש נתקל פי כתם אמנה לאשה:
קינה פי אשה

מלל בפי עצורים: ודברי חקרים ושפתי:
קצרים: לספר חסדי בת כשרים מעלה נקייה
וצדים: ברים מעלה לזאת עליה: ואמרו בבוא
שברה: אשת חיל מי ימצא ורחוק מפנינים מכרה:

אשת חיל

תחתיות ישבה: ובתה שאול חצבה: ובעפר
שכבה: ואמרו כל בעלה נדבה: אור בעלה הטובה
הטובה עושתה ורבו מנתה: והיראה רעותה מבקשת
רחמי צורה: בנשפי ערבה ובשחרה — אשת
חיל

ואישה

ואישה ברוב אימים: ובליל היתומים: בלהות
ובוכים: בזכים הנפשות עגומים: בזם דמעיהם
זרומים זרמים דמעיהם לאם ששעשועיהם: עזבה
יצועיהם לשכב בקברה: הוכן לה תמורת חדרה:

אשת חיל מי

דלתות נסגרו: ומאורות נקברו: לבבות נשברו
ובנה אזי נשארו: יתומים ילדותם לבדו: לבדו
ילדותם עם עצבותם: ומרו ששונותם: ולא נשאר
כיאם זכרה הטוב וכשרותה: ומצא
האל ישלם לה: תחת כאב מחלה: ולבבם
מאבלם: ינחם ולבן ובתה ובתה מצער יצילה
יצילה מצר: ולגן כל נוצר: וישיבה בחצר קדשי:
ולו תשורר בשירה: לעד ועלו יהי שכרה

ורחוק מפנינים מכרה

כמלך בקחה לגברה אמצא לאשה קינה אחרת
אילילה על אשה: יקרה היא והגונה: ואזעק
זעקה מרה: לאשה נהי וקינה: אעשה ממספד כתנים
ואבל כבנות יענה: על אשה כשרה ויקרה: ובנות
ישראל בבינה:

בנות ישראל

נהיא עשה ותמרורים: ואבכה יומם ולילה:
על אשה ימימה: יקרה מהוללה: איך מתה ואיך
נלכה: צדיקה ושאולה: ומר הודה מביתה: ואלה
לשאול מנה

בכינה

יוסבו עלי כתף: שאוה צדיקה: בביתי ובחורתי
באבל רב ורוב בכה: ובילילות אזעק מר: בתחנונים
ואנחה: על החכמה על תמה: ובעלת שכל ובינה

בנות ישראל בכינה

שלומותיו ושובותיו: רחקו ממנו ומרו: ביום הלכה

מאתי

מאתי: ואותה עם קברין ואנחתי מאד גדלה: וצרותי
גברו וכל שעה אני בוכה: ומר נפש ומיללה:
בנות ישראל בכינה
מקוננות שלחו נא: ותשאנה קול נהיה ואניינו
תזללה: דמעה מרוב בכיה: למות אשה צדקת:
משובחה ומפוארה: בכו נשים עליה: ודמעתכם
תרדנה: בנות ישראל בכינה
מה אומר ואל גזר: והשליך עטרת ראשי: וגם
מתה אהובתי: אשר היתה כנפשי: במר אבכה
אקונן: ואשים שק מלבושי: על אשה אשר מתה:
בנסתר נלמנה: בנות ישראל בכינה
הגוזר במיתתה: ירחמה ברוב חסדו: וישים
תוך גן עדן: מחיצתה ומהודו: ולבישה צור קדושה:
אשר רוח כל בידו: ותהיה בחברת שרה ורבקה
רחל וחנה: בנות ישראל בכינה
מלת גזרהא קינה איצא מי אשה נשלמה אחרת
למות אשה אשר עזבה את בעלה: אני אבכה
ואריס קול בגללה: איך מתה ואחריבה אוהלה:
קרפה לה כי נפשה מרה לה: כי נפשה
מחת כשרה צדקת ונבונה: ואות נשות אבל
בבנות יענה: על מותה ולהרבות הקינה: שלוה
על יופי מעונה: מרה לה
מי זה יוכל לשאת זאת שודה: ואין ימצא צדקת
כל עדה: מר עלה מעל אשה והודו: ולם קדרה
אור שמשה ואור צלה: כי נפשה מרה לה
חגרו שק והתפלשו באפר: על יפה אשר שכבה
בעפר בילוה תרמה לאשכול הכופר: אין כמותה
נמצא ומי ידמה לה: כי נפשה מרה לה

מספדן

כי נפשה מרה לה

ספרו נא ובכו בנפש מרה: על כשירה וגבירה
ויקרה: ואשה על צפירת התפארה: ובכה מר
כי לא שלתה לה תעלה: כי נפשה מרה לה

והילילו עמי כל בנות עמי: על גבירה אשר
מרה ממני ומני: על זאת אבכה כל לילה עם יומי:
עליה ואזכור את מה לה: כי נפשה מרה לה

אתם רעי חנוני חנוני: על אשתי נרדה ממני
אוי לי כי נהפך לאבל ששוני: איך אבדה מנורת
זהב כולה: כי נפשה מרה לה

חוששים מחצתה בגן עדני: צדקותה יזכור האל
למעננו: היא מתה ולא נמלח לה: על כי נפשה מרה לה

כי נפשה מרת לה

כמלת קינה גירה מי אשה גבירה איצא בקהל קי

קינה לאשה אחרת למן תבלע נמל גרה:
במספר מר ספרו: למיודעות בנשים: על אש
צנועה כשירה בנשים: על אשה כשירה בנשי

על אשה כשרה בנשים

אהה לזמן בוגד: חל מהרה לפרוע: ולקח אשר
נתן: ומפר ברית לקרוע: והשריש הגפן: ועוד ל
זרוע: ולא האביד את זכרה: ומארץ לגרוע
בטרם תתערה: ותגשה שרשים:

על אשה כשירה בנשים

קראה יום המות: ומיד לא מרתה: להשכיב ב
עפר: אשר לא נפתה: ומאנה בכבודה: ול
לא נפדתה: וכריתות עולם: לאושה ברתה
נכדה מה אשר בו: בני אדם וקדושים

על אשה כשירה בנשים

להיס

אלהים אשר קצר: ומלאה בחיים: וישים
את מכונה: עם חסידים ונקיים: ותזכה לראות
בנין דביר קוה לעיים: ומנחה יגין הלב:
ודמעה מלחיים: ונוחם ומצא לב אבלים
ונגשים: על אשה כשירה בנשים
כמלאת לקינות בקאה מלבנאה אוצא לאשרה:
אפתח את שפתי ואקונן קינותי: ואבכה במר
נפש לפי הודי מעברתי: ואשלח בכל גלגלה:
מלאתי ברמעתי: אוי לי על שברי נחלה
מכתי: אוי לי על שברי נחלה מכתי:

נכנע את לבבי: בזכרי את יוצרי: ונדדה את
שנתי: על משכבי בזכרי: בא קץ הזמן הבושו
משברי: והנה אנכי מת לי קברי: כי מלא
מותי ולא אראה ברעתי: אוי לי על
יודע וקרובי אחו ואחותי: בכו עלי והאנחו
על נגעי בכלותי: כי אפפו רעות: והשיגו
עונותי ונלאיתי: עד ישקיף וירא אלהי תהלתי:
אוי לי על שברי

מהרה נבוא על לבי האנחה: וגדלה עד מאד
עלי הצוחה: ודבקה לארץ בטני: ולעפר
נפשי שחה: על כן אני צועק: ולא אמצא
רוחה: אכן מהמת לבי לעוות ונדכיתי:
אוי לי על שברי

שמעו האזינו על אשתי: אשר בוכים על נפשם
ובוערו בם בעהם ואחיה ובלאה: עומם כאב
לגעם: ועזבו מנוחים: וישעם אשר אמר לכם

ידעו

אותי: — אוי לי על שברי —
הוי האומרים: אי על מה אתה נאנח על
לבך ומשמוע רננים: והרחמנים ישלם לך וירפא:
מעליך אשר הם נאמנים: הנפטרת יהי חלקה
בגן עדן ומנוחה: ותחבש כל שבורה ושלומים: נחמו
ישמרו לבם נחמו נחמו: — אוי לי על שברי —
כמגלת ספר כנה בקינה מרבעה אומה לאשה יראה
הילילו על כשלה: וספדוה: בת צדיק בגבר
ממונה: ולקבר פתאום הובילה: מביתה חלוים
הפרידוה: בת כבודה בבור שאון קבורה: ראוה
בנות ויאשרוה: — ראוה בנות —
אוי על כי אפל אור החמה: ומביתה לקבר
הושממה: ומנם לנוים גוסה בארמנה: ותלבש תחת
משי ורקמה: מות אבל בתולעים: ולרמה לאחרת
אמרו קלוה היא וקוננוה — ראוה בנות —
קול נהי וקול בכיה: ונלה על אשה יקרה
מה ולכה: השמיעו כי אנחתה גדלה: ומלחמה
לא מצאה לה תעלה: לזאת דמעי על ליה אילה
ים על כתף לשאול ומבלוה: — ראוה בנות —
בכו עלי בילילה: רעותי ואהובי העירו קינים
כי עצמו ממספר צרותי: ולהמכו לקול קינים
שירותי: נהו עלי כי רבו אנחתי ולמתי לנפש
תורידוה: — ראוה בנות ויאשרוה —
חי עולם יצור את נשמתה ובגן עדן ישים אח
מחצתה: ועם אמהות תהי מנוחתה ומלאכי
שלום יצאו לקראתה וברחמים ובשמחה יקבלו
— ראוה בנות ויאשרוה
ממספי
ממלת

מספר גיל כי משחית: בא להבזות: והנפש
עבר מה מגוזזות: שלתיהו מה לך במנוס עוזרת
אמר צור שלקחו ברגזות: לקחת את האשה הזאת
לקחת את האשה הזאת
מאתמול הכמעטיה צירה: ובספרתה
הולכתיה לקברה: נעשה ארמוניה ודבירה:
ני ובכו כי לא לי נעשתה זאת:
לקחת את האשה הזאת
עמדו על שפיים: שאו קינתה: והתחנחנו
והרבו נא בבותה: כי היתה מנורת חן תוך ביתה:
כב אורה בעד הצרה הזאת: לקחת את
יקר הודה וזיו כבודה הדעכתי ומנו טהרה וחמתה
החשכתי: ורמיה במאמר צור שפכתי והוצאתי את
הנפש הזאת: לקחת את אשה הזאת
הגדילו ילילתה: בשערים קמנתיה במחולות
העמרים: יום השקיתה מי המרים: מגזול בכום
יין החמה הזאת: לקחת את האשה הזאת
מה תועיל בכיה: וזאת לה זמנים התאויה:
כי הורדתיה לבור תחתיה: וחמרה מבון העדה
הזאת: לקחת את האשה הזאת
חשובה חמדו שכלה הנשים: שומרת דת
נערץ בקדושים: ראש להתמוממות: לא תמונה
באופל: ולבת רשושים מור נברת זאת כי המר לי:
לקחת את האשה הזאת
ספקו כף על כם עמה: לרוב יגונכם: והיו
דמעות אוחיוה וחלק הנסתרת ולנטמנים
ותחת עץ החיים: יהי שבתה ומנוחה:
לקחת את האשה הזאת
כמלת אמר לבואה מבקאה גורה לאשה מרבעה

על בת

על בת שכל כשירה: אם עלבה אזי חדה: ואשא
נהי ואקרא זה דין הדינים: ואבני היתומים

על בת שכל כשירה

על צורה מימי: בקחה שבני דומי: אחר שבמ
ואמתה מיובקינות לבב העני ומים

על בת שכל כשורה

על אצילה להזהר: ותמיר מאור המהר: המות
לא מי הר: השרפה בלחבי רתמים

על בת שכל כשירה

על אשה ואבני: במר יתן קונו הצור תמים
מעל גזורותיו נחתמים ומלחה יגון הלב

זה דין אבני היתומים

על השכולה: אמה תצעק לילה ויומם
בחזותה את מקומה דמעה יזלו ממקרומים

זה דין אבני היתומים

על לב שוכנה: שתה ועברתה ודורותה
ינחם אל ועדתה יתן חמד ורחמים בשמחת שושנת

זה דין אבני היתומים

כי הוא אבני אדם: הלא שמעתם וראיתם: גם
אחריתם רמה: ואת שמחו בני אדם: וקריב שלכם
כי אתם ומריחכם יצמחו מנו: זה דין אבני היתומים

כמלת שמרבעה בקחה מלבעה בליה גאשר

יה אם תבוא במשפט עמי: שמי אמנה
ואצעק שמי: אוי לבשרי וגם לאור לעצמי אין
מגלות ואין לי מברוח: מעמו וים לבב מזלחח:
אלא שב מרוחך ואין ממניך אברח ואורך תמיד

ואין ממניך אברח

שורי לנפשו המולדת: עת מכבודת תה
יורדת: ותשוב נעה: וגם יורדת עלאה בבלי יום
ולל

ולילה אצרח: ואחגור שקים וראשי אקרח:
ואין ממלטך אברח
רעד ופחד יקראני: בזכרי מותו ולכתו ואינו:
ואין לי מגיש יצילני: ואין לי עזרה ברוב האורח:
כי אם עונו עליו טורח: ואין ממלטך אברח
אהה כי לבי נשבר: למאד מאד יבכה: ומעים
יספור: נכוה בלהב ונשרף ביקוד: ובמכותיו שחין
הן פרח ואין רופא על שחינו ומזרח כרוב הורין:
אנא ממלטך אברח
לבב נדכה יה לא תבזה והשליכים עליו ביום הזה:
ומוסרי מלוחה עליו תזה: ומזלזלי חסדך עלינו תמרח:
ואורך תמיד בתוכו יזרח: אנא ממלטך אברח
זעקתם דשועתם: ודנתם התשובה: בקו ובלם
לארצם: ויחוש להשיבה כרוב הודו וכבודו: כקדם
בחזון נבואו: אנא לך ממלטך אברח
כמלכת שמרבעאה בקאה גורה מרבעאה נאשה
נכתם וגרה תנקל עליו נמחו ושבי רגל למנה
אצדיק דין אל עליון אדוני האדונים:
אשר גזר מות על כל ההמונים: גדולים וקטנים:
חכמים ונבונים עשירים: עם דלים וקטנים:
ואביונים: עתידים לתת דין מני שוכן מעונים:
מראשית השנה ועד אחרית השנה:
מראשית
נדיבים עם שועים: והבונים חרבות: גבירים
ושרים וכל תופשי חרבות: מלכים עם רזנים
וחשבי מחשבות: יחד הם נומעים בארץ תלאובות
מלונם ברמה ובעפר מלונים בו עלי במרה:
מראשית

יום

יום מות בזכרו באתנו רשדה: וצירים אחזוני
כצירי יולדה: ברגלי העפרים כל צורה יצורה:
נרמה ותולעה ואם היתה חמודה: בעודה בחיים
משוחה שמן ששונים: פראשית
ומה יועיל ממון: ורוב חנן ועושר: אשר פתע
פתאום יעוף כנשר: כי אם עשות משפט וצדקה:
וכושר הלא המה: למלוצה ויושר: באמרות הקבר:
ורגבי האמונים: פראשית
ינחם צור עמו: בנחמת ציון: ובבואת הגואל
לעם עני ואביון: ולב כל האבילים: ושמח אל
עליון: בבנין המקדש: ושכלול אפריון: לקהל
איתנים ועובים ואמנים: פראשית
כמלת למרבעה בקאה מרבעה גורה איצא לאשה
אצילת האצילים: בחורת דר זבולנים: משלש
אורים: גדולים במו הצדקות מודעת: מודעת
בתום: משחרת כל יום: פני לבוראיה: היתה
בחייה נושאת חן בעיני כל רואיה:
נושאת חן בעיני כל רואיה
שוקרה על דלת: עבודה: מרחלת: לרחמי
צורה: וחומלת על הרשים: וגומלת גומלת חסדים:
לאביונים מרודים: זמן טוב הניאיך:
היתה בחייה נושאת חן בעיני כל
מכלכלת עניים: ומעשיה רצוים: מבקשה
משקים חיים: כפרה בעת גדינה: ידיעה ורחוק:
יצו לה רצונו: אמת ימצאיה:
נושאת חן בעיני כל רואיה:
עלמה ותמימה: רבה וחכמה: לשוכן בשמי
רומה: בעבודתם היא אמה: אמה לעבודתו:
הכו

52

הכי מאהבתו: אלון הבראוה: נושאת חן בעיני
יקרה בת נגידים: מעשיה ברים: בכל מלות
ובכל עברים: בוכים לגדתה בקברים: בקברים
באה: ולא מצאה רפואה: מתחלל אוה ולא כהה:
נושאת חן בעיני כל רואה
הלכם הנשים: בנות המקודשים: מפרו למשיבת
נפשים: מבכוה צוירים קשים: קשים ואל עולמי:
עושה השלום לנו ובנאוה:
יותה בחויה נושאת חן בעיני כל רואה
כמלת שמרבעאה בקאה תוכחה גירה אוצא לאשה:

תוכחה אחרת: שובי יונה ידידה עלווה:
למי שבראך טהורה ממעונה: ואזור צדק התאזרי
כל עונה: ובגדי עבודה לבשי: והיי נכונה ליום
המות: ומהרי אבוונה: ודלע: רדי נא ממכמאך: ושלי
מות חטאך: ודעי כי יבואך: למשפט בוראך: צור
העולמים: המעכלהכי חסד ורחמים
המעטרכי חסד
מעשי יושר: בבכי ותחנונים: עשי ורצון אל:
דין הדינים: ואם תתאוי לצאת מרוב זדונים: בכל
עת יהיו בגדיך לבנים: ועדם יבלו עלוך גם
אבנים: ודלע: שבי ובתוך חדרך: נהי על מרה
הקרך: מאמממו יצרך: עדי יאמרו אשריך מב
מוחל אשמים: המעטרכי חסד
עזבי עונך: נפש חומדת: אוהבת תבל: ובך
היא בוגדת: ונעכח מדמות: ושוא את עומדת:
ומושב לעדים: לגל ויום רוקדת: ולא תזכרי חום האש
היוקדת: ודלע: הכי לגן חוש מושך: ותמצאי מן
כוסך: תמול מתק משושך: ותחדה מעושך:
מחדי כל הימים: המעטרכי חסד
ושונה

ישינה עורי וגורי מיום דין: יום היצור יסר:
בחיל ורעד עומדין: ומפרי הכל: מעשיו מגידין:
יראי ויראת אל בך תהיה כקדין: והתחברי עם
חברת אנשים מיוחדין: ורגע: עדי מנתו מבלות:
ורעות רוח והבלות: וקרב האבלות: ולכתך בית
אבלות: אמירת דר עד ועולם: ~ המעטרכי —
הורלך עצלה ביום תאות טבועה: ומשך ברס
חטא טמאה ונגועה: מחר נוסע: בארץ לא
זרועה: טרם תגבש גרמך זאת השמועה: בדלת
ארוניך שוממי אזנך רצועה: ורגע: מחייך
וממותך: הוא ולא ישחיתך: וייטיב אחריתך:
ובגלל ישתך: בכל טוב ובל[illegible]ימים:
נשלמה תוכחה מבקאה תוכחה אחרת לאשה:
שובי נפשי בטרם צאתך: ושתעצלי המות
חוש יחתך: וזכרי יום הדין בעת קומך ושבתך:
ורגע: רחמי אל שדי: אולי תנצלי: ולמענלה תבלי:
תשתכלי: ואז יזרח אורך: למען ייטב לי בעבורך:
למען ייטב לי בעבורך:
אם בקולו תשמעי: לעולם את נבררת: ובגן עדן
ישיבך למשמרת: ומעץ חיים תאכלי: אם דרך
שלום נשמרת: ורגע: וכבודו תחזי: ומכלומך תחסי:
ותשמחי ותעלזי: ולם עוד לא תרגזי: ויערב
שיריך: ~ למען ייטב לי בעבורך
לבך טהרי: וביצלך רדי והתגברי: ואחרי
אל לכי: ובו תמיד תגערי: מעגל צדקה תלבשי:
ועם מלאכי רום תתחברי: ורגע: ותעלי המוסר:
אשר בו חיים חלם: איש תם ומיר עולם: ומלאכים
וחילם

וחיים: יקראו לפניו אברך: למען ייטב
יחידה התרחקי: מכל חטא ואשמה: ובכל
יכלתך זכי הנשמה: למען תשיגי: לבקאה הרמה:
ודעי: ושם יהיה חלקך: ותקחי את חוקך: ויצא
צדקך: ונקי הוא גולך: ויטיב אחריתך מנעורך:
למען ייטב לי בעבורך
חיד עולך הולך: יום משפט ידונך: ובל תנוך
ונטבך ובליגך: עשי משפט: וצדק לפני מלכך:
וחונך: ודעי: טוב כל מקחר ומלחם משחר:
אשר בו צור בחר: והוא עודה למחר: ובדבר
הזה עון אם יחרך: למען ייטב לך
ומה תעשי כי יפקוד את עונך: ויפתחו
ספרים ולנה קלונך: ופתחון פה אין לך: וידבק
לחכך לשונך: ודעי: ועידיך בצדך: ויגדו
על פריך: ויגידו מורך: ועדה מפחדך:
תאחזך מסגורך: למען ייטב
אל תהיי עצלה: קומי רוני בלילה: בראש
האשמורות: ולהעבות עולה: לחלבך ודמך:
ומקלי המסלה: ודעי: דמעתך הזולגי: ולוקך
הגדילי: המשך תשפלי: ולא הולילי: אולי תמצאי:
חפשי מסמאמדך: למען ייטב לך
פני את דרכך: קודם תמלאי יוצרך ריבי אחרי
הודעי: רחצי גופך את בפני חטא למעשה: ודעי:
ואתתנו שינה: יכרי יום דינה: ובכל רגע ועונה:
ותעופי כיונה: ואם לא קנה יגורך:
למען ייטב
חלי נא פני אל תמיד: נרת עיום: ושפכי את שיחך
לפני

לפני תמיד רעים: בחצות לילה להודות
כי נעים: ורגע יקבלך ולא ירצך: קודם בא חצר
ושיבך לארצך: ושם תהיה רבצך: ולפני אור
כו אור
בא
כמלת — למען ישוב לי

מבקשה תוכחה תם קול לכל מין לאיש לאשה תג
שכחי יגונך נפשי הומיה: למה תפחד
ממצוקי נשיה: מחר לעפר ישכון תחתיה: ...
כאלו לא היה: ורגע: לנפשך השכילי ומצאות חיי: א...
תושיעי: ונפשך תצילי: בשובך לקונך: יום תצפי
יום תצפי משכורת לפעלך
למה ולמה: נפש נדהמה: תלבשי שממה: על...
הבלי אדמה: כצאת הנשמה: גויה נאלמה: ורגע
בבואך ליסודך: לא תקחי בידך: ממאומה מכבוד
יום יחיש נודך: כצפור לקונך: — יום תצפי
מה לך נבוכה: בארץ לא משוכה: תדמה ארוכה
והי קשת דרוכה: אשר בה מלוכה: תהפך מבוכה
ורגע: וכל טובה כזב: ויקרה אכזב: והוא לחם וזב...
ולאחרים נעזב: ולא יועיל הונך: — יום תצפי
החיים כגפן והמות בוצר: בכל אשר ילך פעמיו והוא
נוצר: שובי נפשי ובקשי היוצר: היום רחוק ודרך...
החצר: ורגע: נפש שובבה: חנך בת תחריבה...
ושכחי מעצבה: וזכרי מעצבה: וצורי ליום דינך
יום תצפי
חדרי כיונה עניה: אבונה: זכרי בכל עת...
מנוחה עליונה: קראי לצורך בכל רגע ועונה
ורגע: בכי תמיד לפניו: ותתחנני לעיניו: והפק
רצונו

54

רצונו: ועם מלאכי מעונו: וביאך אל ___:
ועם תצפי נעימות קינוך
כתמכת לתוכחה ושלום: הקדוש והנורא יקבל
תשובתך ויתן בגן עדן חלקך ונחלתך ועם הצדיקים:
יתן גורלך: ושם יהיה לבעלך קומי אורי כי בא אורך:

תוכחה אחרת:

שובי שובי נפשי ליוצרך:
למה תרדפי אחרי יצרך: מחר גופך ישכון בעפרך:
והן תמותי וישכח זכרך: ורגע בהבל חיות
ובחשך ימותך: בבלי בואך וצאתך: דעי נא אחריתך:
ושובי לקונך: שמעי בת וראי והטי אזנך
שמעי בת וראי והטי אזנך
למה תתחני ותמעי בחטאך: ותרבי כאבך ויגדל
תחלואך: שובי למלכך ורצי לבוראך: ורגע: ובחרי
את דרכיו: ולכי במנה לכיו: ותהיי מתלמידיו: ותגלי
בבל מלכו: ושבך על מכונך:
מהולך עידו ועצנה תוך גופך: דעי אחריתך:
שמעי בת וראי והטי אזנך
יחידה עם מוסף: וזכרי צאתך מהגוף ושוב:
ורגע: ואצור התחנני: ובשמעו הענוי: ובכל ולקוני:
כור יאמר הנני: מוחה את עונך: בת
הנה תוך גופך שוכנת יחידה: זכרי צאתך ויום
תהיי נדודה: תלכי בדרך ואין בדרך צדה: ורגע:
צדה היכינו: שמעו והאזינו: קולו והאמינו בעלם
תלכי העתידה ארונך: וראי
חפשי במעשר ועשרי ממעשך: זכרי תמונתך:
ועזבי ימי הבלך: קראי לצורך אולי יגאלך:
שובי לשכלך: ורחקי ממכלך: ורגע: טרם
שתגלי

שתעלה: אל שמחת גילה: לעלות אלי: נפשי יחיד
כי הוא מלכך: והטי אזנך
שמעי בת וראי והטי את אזנך
תוכחה אחרת נאשה מבור
וצור: יחידה יחדי יחיד ומיוחד: ועמדי
לפניו במורא ופחד: להתודות יעל חטאתך
בלב כחד ועזבי רשע ומשובה יחד: ורעיוני עודי
משנתך: וזכרי אחריתך: בשכון גופתך: בתחתיות
ארמתך: ויפקד עונך: ומלך עולם הוא ידין דינך
ומלך עולם הוא ידין דינך
שכלי ובינה: אל צור מחצבך: ושורי ממקום מ
בצוע מחשבך: ושבי לצורך בנפשך ולבבך
להוציא יקר מזולל בשובך: ורעיוני: ואם תדבקי
ברעת: משכן תולעת: ישלך לרעת: לך נוגעת
רעת משכנך: ומלך עולם
רחצי גופך מחלאת ארמה: אל תשכחי יום עברה
ומהומה: יום בו ילבש גופך מות רמה: יום יקרה
כמקרה הבהמה: ורעיוני: יום יבגדו אוהבים: יום
יבחנו קרובים: יום ימתקו רגבים: ועזבות לעזבים
לאוהבך ומעונך: הוא ידין דינך
אזי תפקחי עין נרדמה: ותדעי את מצבך
ערומה: תעשי חגורות לך ממות כלמה: ואם תזכי
תהי משכורתך שלמה: ורעיוני: עתה לפני בוא: יום
עני וחרבן: ועלץ ולהבו: ישרוך מסביבו: שובי
מעונך: ומלך עולם הוא ידין דינך
לכי איעצך נא עצה נפשי: עזבי רשע ומרי
צדק לבשי: וחלי פני אל וטובתו דרשי: והתקדשי ול
עצותך

עלותך לקדושי: ורגע: למען תשובי אליך
מחשבי: ויום לדין תקרבני: יצדיקך אבי: ומי רבך
את רצונך: — ומלך עולם הוא ידו דינך
ממלכת אתוכחה ובקאה או נגד אמתבלה: לאשקה:
תקאה אתשועה: מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט
נפשו מיד שאול סלה: — מי גבר
מי גבר יחיה ושמך ממות ומחיה: מלך רם ונשא
מכונה באהיה: מה תאמר ותבקש: הוא באמרת
היה מרים: הנפשות ממעלה למעלה: — יחיה
מי גבר יחיה ושמך חי חי לבך: חמו ולו מלכותך:
כל מלך ימגר: חנון אתה ומברך: לארץ ותרעד: חיים
וצורים ידך בכל משלה: — ולא יראה
מי גבר יחיה ושמך אדיר מיוחד: אין שני לבדך:
אחד מאין בחד: או מזובך ובטח ישכב ולא יפחד:
את משען ומקוה לכל דל ודלה: — מות
מי גבר יחיה ושמך מוד לכל מוד: שרפים וחורת
מול כמאך תקוה: מומך הנולדים: לך הנצח וההוד:
שונא שוא ושקר ומרמה ועולה: — ימלט
מי גבר יחיה ושמך נשא ונעלם: נמצא לקוראיך:
בורא העולם: נמצא ומי זה יקשה אליך וישלם:
נקרא באשדי לך דומיה תהלה: — נפשו
מי גבר יחיה ושמך שוכן זבולים: שבתך בשחקים:
גדול על כל גדולים: שבחך מי יוכל באר אלים:
מי כמוך באלים: שמוע תחלה ומאזין תפלה:
מיד שאול
מי גבר יחיה ושמך מתגר אומרים: מהודר מפואר
משובח בשירים: מהולל מרומם: בפות ושרים:
מי כמוך אחיר ועלה: ונעלה על עולם:

מי

סלה

מי גבר יחיה ושמך עליון ונורא: עושה הגדולות
מחמה בעת צרה: עולמים בראת נאזר בגבורה
עזוז ואין לך סוף ולא קץ ותכלה: ~ מי גבר ~
מי גבר יחיה ושמך יוצר מעונך: יחיד לבדך
אין עוד בדינך: יקל כבודך: לעיני כל המונך אשר
ישאלוה: תחלת כל תחלה ~ ולא יראה
מי גבר יחיה ושמך הצור תמים: העולה עתיד
ומכפר אשמים: השקה את עמך כוסות תנחומ
הראם ישועתך ווידוך לעד סלה: ~ ונעלם
נפשו מיד שאול סלה
ואתה יי ארחום וחנון: למלך העולם: שחקים
וצבאם וחיות למעלה ישא ותנו צדקות ליי ~ ואתה
מלך המלכים זהר וחיות בידו: מי יחזה יקרו
או יעמוד במקדו מהולל וברוך: לעד שם כבוד
מי כמוכה באלים יי: ~ ואתה ~
עזוז וגבור ואין זולתו: עליון ודן רמה במעלותו: עם
יום יום דרשו ישועתו עד ישקיף וירא יי: ~ ואתה
יחיד מיוחד: ואתה הדור במעונו: ירוממו ושמו
ואין עוד בדינו: ילבה לב כל איש ועשה רצונו
ישא ברכה מאת יי ~ ואתה יי ארחום וחנון ~
הוא אחד וכל חי יחו גבורתו: המקיץ ישנים בעוז
גאותו המרחם עליון ומשכך חמתו: הלא עולמים מוסר
חנה יי: ~ ואלהי ארחום וחנון ~
ממית ומחיה ומי יאמר לו: מה תעשה והצור
תמים פעלו ומה אדיר שמך: ועל כל תהלה מה
רבו מעשיך יי: ~ ואתה יי ארחום

סיד לא יעזור: ורוצה תשובות: מלאות מכפר:
שמו מרבות חפץ: חמד הוא ולבבי לבבורת:
ן וכבוד יתן יי: ואתה
רון הארוכים: מחונן אביונים: אמיץ וחזק:
א ישא פנים אמת עון: אבות פוקד: על בנים:
קנוא ונוקם יי: ואתה יי
סך אביונים: ונוצרי בריתו: מורו יגלה
אוהבי דרתו: מסרו כבודו: וצאן מרעיתו:
אן ידיכם קדוש וברכו את יי: ואתה
שגב ונפלא: אין חק להודיע: נושא עונות:
רע ידידיך: נמצא לקוראיך: ולנוי מיחדיך:
ראה אתה יי: ואתה יי
מגלת תשועה בקחה נכתבה יפן שדי ויאזין:
פן שדי ויאזין שועה: ינחם הבת הצלועה:
מהר יחיש יקרב שועה: וגם ינחם על הרעה:
עורר בקרוב: בנוזי רקיעה: יבשר נאוה על
ר ונבעה: בלע המות לנצח: ומחה יי אלהים
מעה: בלע המות לנצח
אדיר יפתח: דלבי מחלות: ועורר שותו כוס
ר עלות: ושוכני בתי חומר לעלות: ומכל
ממלות וחלץ עלות: ישים מחשך לאור ותעלות:
איש כמאז והיה לו לישועה: יי ומחה
שורש ישי יפרח ויצמח: ומהר בואת לקח:
ומת: וכל צר ואויב למענו ימח: שארית בולה:
בואת עמח: תגל ותשתש ולבה ושמח: זה
יום פלחו אום לישעה: יי

ישור

ישורר מראש אמנה גלו: יבכה ותנה: קרי
אריאל: לא ישמע עוד בגשרטי: צעקת שבר
אמר האל: אני הוא הדורש לשואל: לכם גבור
מאין ידועה: ——— אדרים
יעורר מיתים מן הקברים: בורא רוח ויוסר הר
יבשר עמו האדרים: שמעו מהר קולי אריס
הקיצו חד שוכני עפרים: כשנראה לבן בזיו
בבקעה: ——— דמעה
כמו
איכה היום נפשי מבולכה: ומאש לבי שרופה חרו
וגם דמעתי בדמים ממוזגה: ומי מי עיני כמו
הברכה: למספד אשה גבירה נסוכה: היתה
בדור כקשת דרוכה: עטרת אמונים: איך הושלכה
ושמחתי בה היום הפוכה: עני מערכה למול
מערכה: זכר הגבירה יהיה לברכה
זכר הגבירה
איך לב חמודה: נשבר ונדכה: והגה יהמה
יצעק ובכה: וגם משגה דמעות מספכה: צועק
אוי לי: כי אור מדוכה: נטה ידו עלי מכה: על
מה אוחיל או מה אסבה: ואני כמנכת אדם מוכה
ולמכתי אין לה ארוכה: ——— הגבירה
בכך האצילים: עם התמימים: על בעלת
וחמד ורחמים: אשר מעשיה לשוכן מרומים
ועושה חסד לילות וימים: וגם נותנת במות
לערומים: אוי כי לקחה הצור תמים: אוי הנעימה
בת הנעימים: איך עלתה: אצלו תמימים: ותחת
נגונים קשים נואמים: ותחת שמחה קינות ואי

איך

יהיה

איך בלבבי היום יגוני: ולא תרדנה דמעות
עיני: למפקד אשה יראת יי: אוי כי לקחה
תוכן מעונה: ועזבה מקומה: שמש לעלתי: מתי
תנחמני זה היום: זקיני ורחק משושי: וחדל
משושי: ויצא הקץ מצור מעוני: וזה היום
תוחלתי למשכה:

לברכה

איך נהי נהיה: בשבתי וקומי: אשא בשיחי:
קולי וזמני: על מרוחמה היתה בגמני: מות
אשה ונאמנה שלומי: איך אתנחם בחדרי ועמי:
אראה מכוני: חשך לעולמי: אצעק בקול מר:
ויל על אשתי אצעק אוי לי על אמי: כי לא
ששי עוד בשלומי: ושדי יתן לכם ברכה:

זכר הגבירה יהיה לברכה

מלת יפה שדי: איכה היום נפשי: ודי אדברי מי לאשה:
אל דברי פי שמעו חכמים: למה תהיו בוכים
הומים: יחלו לחמדי צור עולמים: חוש ישמיעכם
ששמו מרומים: דברים טובים דברים נחומים:

דברים

קרא ועזוז יכפל שכרכם: וימחה דמעה מעל
פניכם: ועצור הנגף מעליכם: ובחמלתו יפנה
אליכם: ועשות לכם: רובי מעלומים — טובים
עורר מיתכם משנתם: ויקיצם לקחת מנתם:
באמנו לארמנתם: ותענגנו בחזות טובתם
בגן ממותם אין בנעימים: — דברים
שוכבים בצל מנוס: עורן: מעגל מלמו: ורב
אירו: ומאוס הדין בבחד גורן: אהבו מצור
טרה זכרו: לחוקיה שמרו לגלות ומים

נחומים

סורך לאורח חיים ושמרו: לתיבות לאולי תמת
והיו לבכם תמים והברו: ועשו צדק ומשפט בחר
מאד תבושרו במוד תמימים: — מאד
נפלאת לדברים מבקא לגעלה ומבין לאשק
אל נעלה ומבין לכל לעלם ומודותיו לעולמ
ומי האבל והנהיו והצוחה בחמדו ותמו: ובגל
אודותו רחמנו יהמנו: המתגם ירוחמו זהחיים
ילוחמו: — המתגם —
נאור יפרוק מעלליכם: עול האח ובין המצריל
וביעמו הגדול ומעלר על רשעים פלים יאשו וגפר
ירוחמו
וביום זרע ארום מאר ע וכלות תוחקו לחיים ותהי
והחיים
למעלה ולשארית: —
כי ממזרח שמש ועד מבואו בגוים גדול שמב
השקפתי ברחמי ממרומי: על עמי: רוצו מלאכ
שלומי ועשו לאמי: לרחמו לרחמו עמי ~ ינוחמו
האל ינחם לבאבלי עמו ומנחה דמעה מעל
וירחם מביתנו מגדולם: ועד קטנם: ותחיש דבר
טוב האמור בחזונם: ולתמתים ושמחתים מיו

צדיק יוי בכל דרכיו וחסיד

צדיק
בכל מעשיו: — משקה כום מור
שופט בצדק אזרחים וגרים: משקה
לכל היצורים: חכמים ונבונים דלים ועשירים: ויש
צדיק
מגיד ...:
מה עמקו: מודותיו ומה נפלאו: לא על ועל ל
אישי: ובמקבלו לא באו: החושבים לעמוד על
ישאו

58

שאו: כי מי עמד בסוד יי: ——— צדיק ———

מי זה יאמר לו: מה תעשה ותפעל: הוא האל

המושל בתחת ובמעל: הוא נושא עון ולא ינקה

המעל לקנא ונוקם יי: ——— צדיק ———

אין זר אתך: בממלכותו ולמולו עושה כפי חפצו

בארצו ובזבולו: מי הוא בגוים ידמה או ישוה לאל:

כי מי בשחק יערוך ליי ——— צדיק ———

בכם הודעת חטאים ושובבים: כי יש יום בא

לבוער כתנורים: ילכדו בו חוטאים ונצלו השבים:

ואז כן שובו ליי: ——— צדיק ———

ונפשרה ברחמיו ובחסדו ירחם: אותה ובגלו

שכינה וינחם: למען דעת צדקותו יי: כמלת

צדיק

צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל

מעשיו צדיק יי ——— צדיק ———

צדיק יי אחד שוכן מרומים: הוא בורא יצוריו

מדת רחמים: הוא גבור ועצום מושל ברומים:

הוא דין אלמנות ואבי היתומים: הוא גוזר ומקים

מגן לחוסיו: ——— צדיק ———

צדיק יי הצור תמים פעולו: הוא ותיק גדורות

צה עצם מהללו: הואדון כל עבדיו אין קצה לגדלו:

הוא חנון ורחום: מי זה ישוה לו: הוא הרואה לקהלו

אותותיו ונסיו: ——— צדיק ———

צדיק יי טוב ומטיב למבקשיו: הוא ישר ועונה

צרה לדורשיו: הוא כובש עונות ומעביר הבלי

וא: הוא לעד יתברך בשפתות קדושיו: הוא שופט

——— צדיק ———

צדק כל שוכני אפסיו

צדיק יי ומרום נשגב ונעלה: הוא בוחר ושומר

עדתו

עדתו בחמלה: הוא מודה המודות ראשון בלי
תחלה: הוא עזוז ורם ומתנשא למעלה: הוא
לעמו מצריו ונוגשיו: צדיק

צדיק יוי פונה לקול אביונים: הוא צופה
ועונה ישועת נין אמונים: הוא קדוש בפי כל
עליונים ותחתונים: הוא רוצה תשובות עם
תחנונים: הוא משען ומבטח יום לשומריו

צדיק

צדיק יוי שלא תכלה לכל עולם: הוא תמים
ומשובח ומחיה את כולם: הוא מוחץ ורופא
עשירים ודלים: הוא גואל המונים: ומנחם
אבילים: הוא יתן עד ישמח ישראל בעושיו:

צדיק

כמלת תם קול נעירה אוצא מתלהא
צדיק יוי בכל דרכיו: וחסיד בכל מעשיו

צדיק יוי צדיק

שרגנו דין אמת בחולמו לצורים: המשבן
ברואיו יחד בחברים: אין עול בדינו משפטיו
ישרים: אל רחום וחנון יוי צדיק

ממרום גזרות גזר על עבדיו: בצדק ובחסד
למשנאיו וידידיו תבל ודריה כל מעשי ידיו

צדיק

מבורך לעולם יהי שם יוי
עושה ישר ופועל הרע והיסה: וחרדי הלבבות
הוא בוחן וצופה החוזה באין עין ודובר בלי פה
אין למלל גבורות יוי: צדיק

ידידך לרגבים שמנחים ותנוחים: וישו
במאמר מהו באשמנים: ליום הבא הוא דין הדינים

לעין

59

לשון למלאים: מעשיך יגוו — צדיק
הירא מזעמו ויישר את ארחו: ויפחד ויזכור
יום תשלה רוחו: אם זכה תהיה ישיבה נכרחו:
ואם לא אוי כי המשפט לילו: — צדיק
הכונו למות פן תחוש מיתתכם: לקראתכם
ומתוך תמונו ממקומכם: ודעו כי נאספה האשה
מגדרתכם לחטפה: ורצה למשה בן עדנה האל
לי: — צדיק
הנפטרה ברחמיו ובחסד ירחם: אותו ובגלו
שכינה יינחם: בנחומים עמו על רעתם ינחם
ממנו דעת צדקותיו: כמלת: אשר לבת
נשא פני שרים: ולא נכר שוע לפני דל כי מעשיו
ידיו כולם: — אשר לא
איך יתנאה אנוש והוא קצר ימים: ואחריתו
לבית עולמים: וכל מעשהו במספר רשומים:
שמעו זאת כל העמים — אשר
באמרתו שמעו וחלדו למלד: גם ילד גם יולד
שצפוי נלד: האזינו כל יושבי חלד: — אשר
רם המות כתות: האמונים עלי תולע
חבקו אשפתות: ובנקיקי הסלעים: ובאו ונחו
כולם: — אשר
דע כי ספק אנוש לבלין: ונקר דמם מסדיונם
ומלל גם נפלין: יחד בשור ואביון — אשר
הלא אנוש נמשל כבהמות: לקבר במצוקות
מנהומות ואחריתו לרגבי אדמות מי ידבר חכמות:
— אשר
יד צבאות יעץ ומי יפר: ויום ויום אחרוקיגילי:
הוא עשה משפטו ודינו: אתה למשל אדני: אסופה
שלום

שלום תהי אסיפתה שלום רביצתה שלום ומבני
מטתה אל קבורתה יבוא בשלום: מנוחתה
באוצר החיים תתרומם מובבי קהל יונה תמה
העת וחוש קץ נחמה: המהולל בפי כל נשמה:

אסיפת

נשמה נותנה להלל כל חי: כי הכל יודוך חי חי
כי הכל יעבודון ואתה לבדך חי: אשר בידו נפש
כל חי:

אסיפת

חי דגול אתה ודבר מפיך לא נעלם: ונפש האשה
הכשירה הצדקת תדולם בדין ול תוכלם פני אלהים
חיים ומלך עולם העושה במרומיו בשלום: ותנוח
בשלום מלאכי השלום: אראלי השלום נדונד
השלום: יזכרו בטוב ובשלום: מזמור לדוד
יי באפך תוכיחוני בקצפך תוכיחוני ובחמתך
ותייסרני חנני יי כי אמלל אני רפאני כי נבהלו
עצמי והושיעני למען חסדך כי אין במות
זכרך בשאול מי יודה לך יגעתי באנחתי אשחה
בכל לילה מטתי בדמעתי ערשי אמסה עינ
עתקה בכל צוררי כי שמע יי קול בכיי שמע
יי תחנתי ישבו יבהלו ועדי כל אויבי ישובו יבוש
רגע: תקיף תרצה נפש האשה הכשירה יום
תשפוטה בדינך הנפטרה בשם טוב
ומעשים טובים תהי מנוחתה בגן עדן ואשה
האבילה ובניה היתומים ואמה ואחיה וקרובה
האבלים ינחמו כולם בנחמות כפולה
ינחמו שלום: אודך יי כי אנפת בי
ישוב אפך ותנחמני: נחמו נחמו
עמי

עמי נאמר אליהם: דברו על לב ירושלים וקראו
אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה
מיד יי כפלים בכל חטאתיה: דרכיו ראיתי
וארפאהו ואשלם נחומים לו ולאבליו ואחינו
קהל חסד עשיתם חסד גמלתם חסד
נצרתם חסד שמרתם חסד: שומר הברית
והחסד ישמור לנו ולכם החסד: תוהרו
תפלטו: תנצרו המתים ירוחמו והחיים
ינוחמו: תזכו לחיים ותהיו לפליטה
ולשארית: לא תאונה אליך רעה ונגע
לא יקרב באהליכם: כי מלאכיו יצוה
לכם לשמרכם בכל דרכיכם: עושה
שלום במרומיו יעשה עמכם ועמכם
שלום הגיענו לשלום: ינחם לבבכם
לפליטה ולשארית: העובר
על קברי ישראל יאמר זה הברכה: ברוך
אתה יי אלהינו מלך העולם: אשר יצר אתכם
בדין: והחיה אתכם בדין: וזן אתכם בדין: ויודע
מספר כולם בדין: והוא עתיד להחיותכם:
ולהקימכם בדין: ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם מחיה המתים אמן ואמן ושלום

קינות לבחורים

על זאת אספדה ואיליליה: על פלוני בחיר הבחורים:
הידידים: משפחתו כלם נעים ונדים ~ אללי הי ~
על פלוני כתר הבנים: אעשה נהי וקינים ~ אללי ~
על פלוני ידיד הנערים: אגדיל בכי ותמרורים ~ אוי ~
על פלוני ויופי צורתו אבכה לעולם על קומתו ~ אללי לי ~

על מלונו ויודעתו ובינתו: אקונן ועל טוב ראיתו: אוי
על מלו ואתו לו האגוות: תחת קול זמר ונגינות: אולי
על פלו ועוזם מחלתו: כי עצמה מכתו: אוללה: אל
על פלו כי נחטף במהרה: שהלך רגו ומת לקבורה: אולי
על פלו ומדברו מוהוקרים: כי נקטע וחנה בקברים: אוללה
על אבין וקרובו ואמו: כי ראו בעיניהם יומו: אוללה
הל ירחם אותו ועם האבות ישים מנחלתו: אוללה כמל
אוללה
שאו בחורים קינה: על בחור אשר פנה: בלא
חופה רעננה: ולא שמחה: ולא שורים: — אוללה
בכך שרים ויודעים: חברים ומיודעים: על תפארת —
חתנים ועל כתר בחורים: — אוללה
בכך עלה בבוא יומו: כל קרוביו בני עמו: ועליו דמעו
וידעי שמו: עשו מספד תמרורים: — אוללה
דמעות עליו שפכו: חביריו יחד ובכו: ואת נים מות
המכו לקול אבל כנורים: — אוללה:
לאחראז עוד פניו: מיודעיו וקצינו: וגם תפארת
פניו: בתוך עפר לקברים: — אוללה
וחתנים שאר חבלו: ובחורים נבהלו: ולקונן נקה
במספד מר ותמרורים: — אוללה
וקול יללה בתאנה: וכל עין בוכיה: על שבר אשר
היה, משוכן שפירים: — אוללה
על בחור קצר שנים: תפארת החתנים: אבד מם
בנים: ומרעים: וחברים: — אולי לה
אשר יצע בכל חילו: לראות שמחתו ועולו: ולא
זכה משמלו: ראות שמחה בחורים — אוללה
עת רעה היתה: ומכתו נפלאתה: וכום מר מור
שתה: והוא הבל לקברים: — אוללה
לנוד

61

לכנורו חרדו לבכותו: וכל עם עמו בוכות: ויורדו מים
עבות: ועיניו נגרים: —— אללי לה ——
הרנמה נפרח: שמש הזורח: עלו מר צורח: אבנו
קולו יריס —— אללי לה ——
אחיו יהלו בניהם: את מחמד עיניהם: ונמ
בנו במיתם בנשפים ושחרים: —— אללי לה ——
לא השלים לחשקו: במלאות את חקו: כי זה היה
חלקו: הזאת יעוד נקברים: —— אללי לה ——
נחמו אבי והורתו: אשר ראו מיתתו: ולא ראו שמחתו
עם אשת נעורים: —— אללי לה ——
יהי נא שלום סביבו: וינוח במשכבו: ובזכות אבות
יבא עם צדיקים וברים: —— אללי לה ——
אל ממית ומחיה: ירחמהו וגם יחיה: ושכר טוב
לו יהיה: עם תמימים וישרים: —— אללי לה ——
כמלת עשו מספד כתנים: יחד אבות
ובנים: על בחור קצר שנים מלא מאד החתנים:
—— על בחור קצר שנים ——
הלילו למספד: למה נרדו למרודו: למבור יהי גום
מרדו: וישכב עלו שנים: —— על בחור קצר ——
היה כי קול שמחתו: נהפך לקול אנחתו: והיתה
לו קבורתו תחת חופת חתנים: —— על בחור ——
מסות רמה ותולעת: תחת שני תולעת: לבשו וגם
חובעת: שתה תמור כום עדנים: —— על בחור ——
תוך בטן שאול חנה: תמור ערש רעננה: לזאת
חוה במגנה: ותענה בנהו ועניים —— קצר שנים ——
ספדו על מלוני שלמה: כי מת ונאסף שלומינו ——
מקדש מקדשו: ושכון במעונו וגם —— על בחור
לנערתו

לצורתך ההדורה: וקומתך הישרה: אחלך בגב[illegible]
מרה: ואהגה בהגה וקינים: ——— על בחור
בכי אשא בתמרורים: וקולי בנהי ארים: ועל שפ[illegible]
ועל הריס: אקונן במר ונהנים ——— בקצר
מכורך אחיו ואמו: ומפרידו בתוך עמו: וזכרו תמיד
נאומו: ומר בריו קבלנם: ——— שנים
חגרך שק גם חבל: ושבר כנור ונבל: בוכים עם
אבל: ומספד מר בתנים: ——— על בחור
אשר קצר את ימיו: [illegible] עליו בר חמיו ונחם ל[illegible]
עצומיו [illegible] בממאנים: ——— בקוצר שנים
כתנת תם [illegible] צרה: [illegible] על בחור [illegible]
ובכו במרה אמי: ——— [illegible]
אמי על בני נא: ושאי [illegible] וקינה קצ[illegible]
מעונה ירד לביתך אמי: ——— [illegible]
אמי החשיך תארך [illegible] וכבה אורך: השל[illegible]
את נזרך: מה תעשי נא אמי: ——— [illegible]
אמי לה חנחנות: חושי [illegible] ולזכות: ואנחו[illegible]
עם [illegible]: בהם עמקי אמי: ——— [illegible]
אמי על אהבתי העל נא בכיתי: וזכרי את צור[illegible]
אוי על שברך אמי: ——— [illegible]
אמי קול תאנחה: [illegible] עם צוחה: ושבי [illegible]
מנחה: וזכרי וצורך אמי: ——— [illegible]
אמי עשי אבל [illegible] הטל: ואחרי א[illegible]
תגלי ושבי על עפר אמי: ——— [illegible]
אמי זכרי קומה: [illegible] היתה דומה: ואוי לה כ[illegible]
[illegible] בקבר צרחי אמי ——— [illegible]
אמי